

Izstāde

Kārlis Egle - reminiscences

Izstādes autore Inguna Mīlgrāve

Izstāde skatāma no 2017. gada 15. septembra līdz 31. oktobrim
Latvijas Universitātes Akadēmiskajā bibliotēkā Rīgā, Rūpniecības ielā 10
P., O., T., C., P. 11.00—19.00

51 1275

W. Jacob. Kalm-Feldons,
11/13. 1920.

K. Egle vāgnes

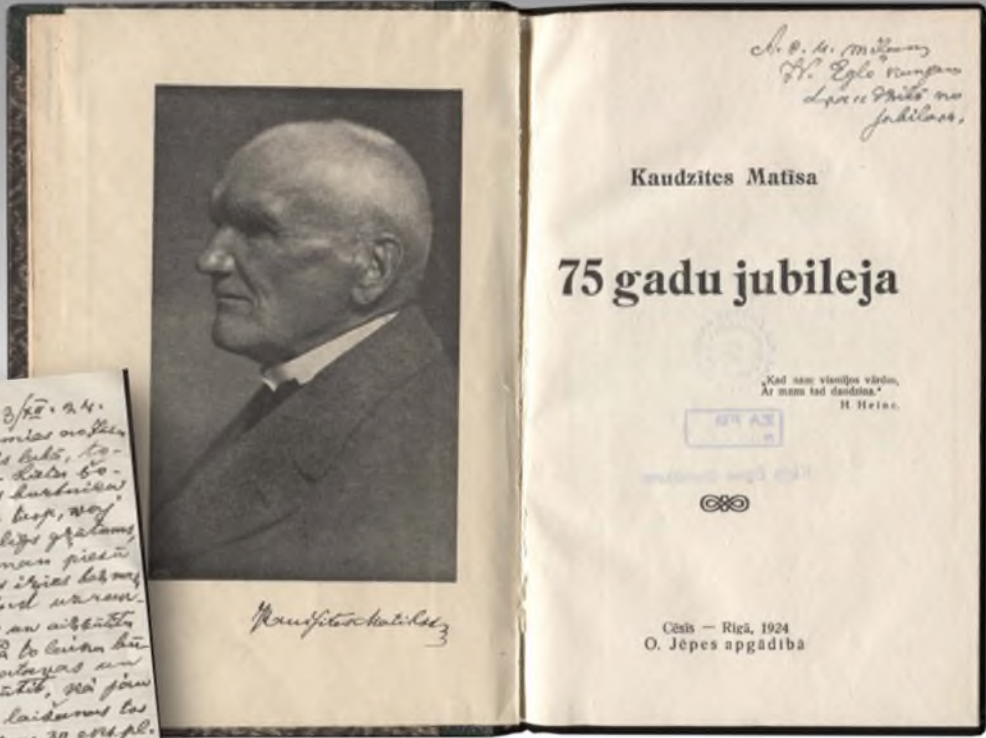
Ļoti godājams kungs!

Ļoti prieks, kaums pīcāros par
Jūs mīklo uztvāni, ko Ļoti man
sāpējums ar Ļoti pūktu un
draudzības nāvēlējumee-
manā brakti. Kāda nāvēlē-
gādājums. Kad Ļoti vāvēlē
pāvēlē man pīcāri, vēvēlē-
tāvēlē, tūvēlē, lūvēlē, aīvēlē
to man pīcāri, lūvēlē, aīvēlē
tūvēlē, jo Ļoti vēvēlē dabūt fī-
nāl Ļoti mīklo vāvēlē.

Wohl sei es patērēt un nicht,
Hals freigegeben

Jūs

Kaungtāchakāly,

K. Egle vāgnes
75. Egle vāgnes
Lapa 11. 1920. no
jubilejas.

Kaudzites Matisa

75 gadu jubileja

"Kad man vienlīdz vāvēlē,
Ar man tād dāvēlē."
H. Heins.

674 AX

Cēsis - Rīga, 1924
O. Jēpes apgādība

K. Egle vāgnes
11/13. 1920.
Kalm-Feldons, 11/13. 1920.
Ļoti prieks, kaums pīcāros par
Jūs mīklo uztvāni, ko Ļoti man
sāpējums ar Ļoti pūktu un
draudzības nāvēlējumee-
manā brakti. Kāda nāvēlē-
gādājums. Kad Ļoti vāvēlē
pāvēlē man pīcāri, vēvēlē-
tāvēlē, tūvēlē, lūvēlē, aīvēlē
to man pīcāri, lūvēlē, aīvēlē
tūvēlē, jo Ļoti vēvēlē dabūt fī-
nāl Ļoti mīklo vāvēlē.
Wohl sei es patērēt un nicht,
Hals freigegeben
Jūs
Kaungtāchakāly,
Kalm-Feldons, 11/13. 1920.
Ļoti prieks, kaums pīcāros par
Jūs mīklo uztvāni, ko Ļoti man
sāpējums ar Ļoti pūktu un
draudzības nāvēlējumee-
manā brakti. Kāda nāvēlē-
gādājums. Kad Ļoti vāvēlē
pāvēlē man pīcāri, vēvēlē-
tāvēlē, tūvēlē, lūvēlē, aīvēlē
to man pīcāri, lūvēlē, aīvēlē
tūvēlē, jo Ļoti vēvēlē dabūt fī-
nāl Ļoti mīklo vāvēlē.
Wohl sei es patērēt un nicht,
Hals freigegeben
Jūs
Kaungtāchakāly,
Kalm-Feldons, 11/13. 1920.

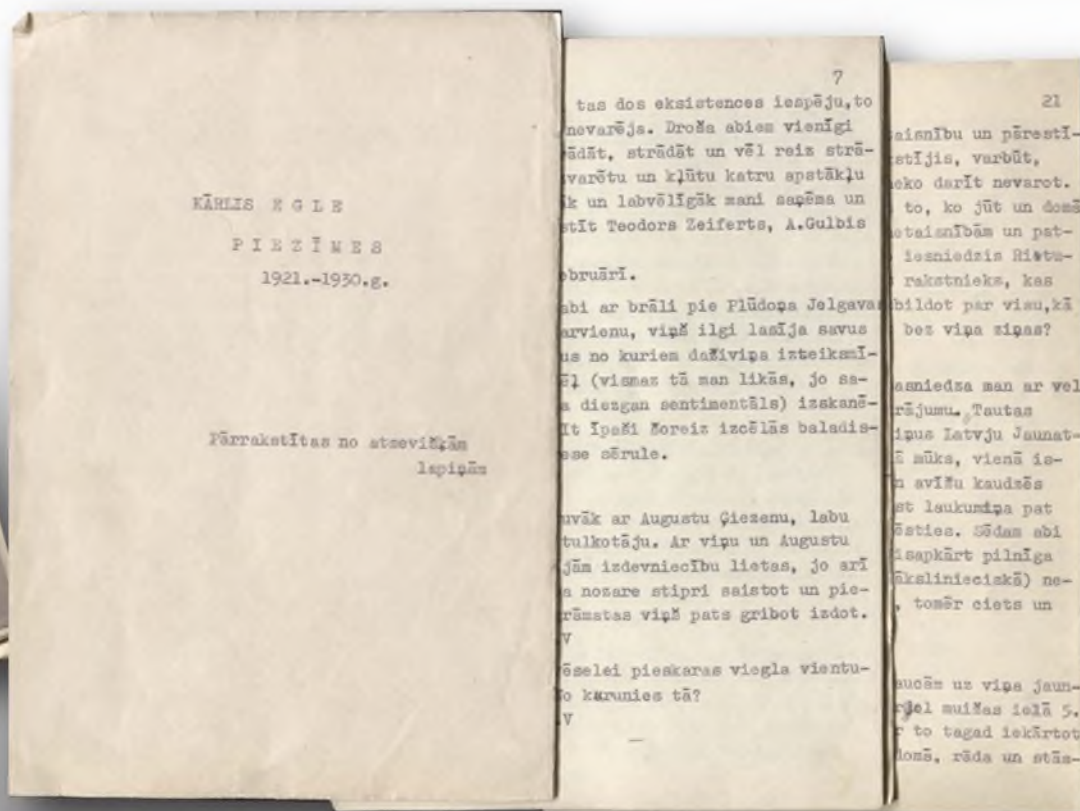
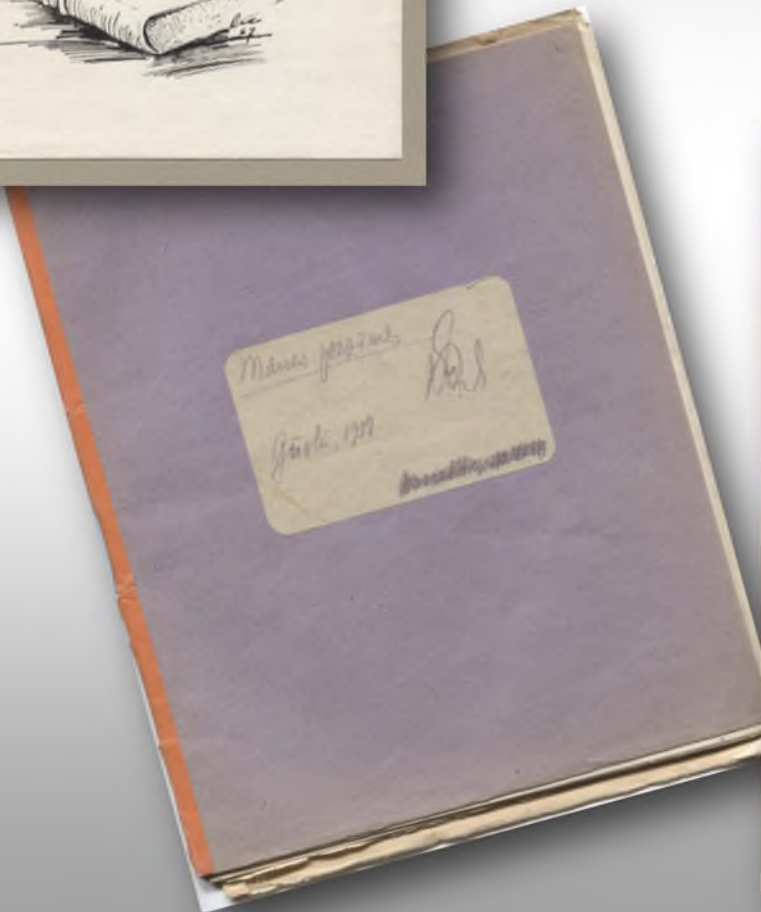
Kaungtāchakāly

Madā. chat.

Dienas grāmata, – ja tā pareizi vesta un patiesi atspoguļo īpatnā garīgās vibrācijas, jūtas, domas, pārdzīvojumus, vērojumus, t. i. ja tā ir īsta, bez līkulības, – vienmēr ir vispretrunīgākais un kuriozākais personības dokuments. Ja turpretī to raksta dziļi apsvērti, pieturoties vienmēr tikai savam pasaules uzskatam, t. i. pakļaujot visu tam, tad tā, pēc manām domām, nav vairs dienas grāmata, gadījuma atzīmes, bet tā ir jau noteiktu uzskatu lieciniece, sacerējums. Es savas piezīmes atzīmēju vienkārši tikai sev, lai vajadzības gadījumā būtu kur pārliecināties, kad atmiņa par vienu otru lietu viltu vai justos nedroša.

Vasarājos, 2.1.32.

KĀRLIS KGLE
PIEZĪMES
1921.-1930.g.

Pārrakstītas no atsevišķām
lapiņām

7
tas dos eksistences iespēju, to
nevarēja. Droša abiem vienīgi
pārdēt, strādāt un vēl reiz strādāt
nevarētu un kļūtu katru apstākļu
kā un labvēlīgāk mani saņēma un
stīt Teodora Zeiferts, A.Gulbis
februārī.

abi ar brāli pie Plūdoņa Jelgava
arvienu, viņš ilgi lasīja savus
us no kuriem dažkārt izteiksmī-
gā (vismar tā man likās, jo sa-
ka diezgan sentimentāls) izskanē-
It īpaši Moreit izcēlās baladis-
ese sērule.

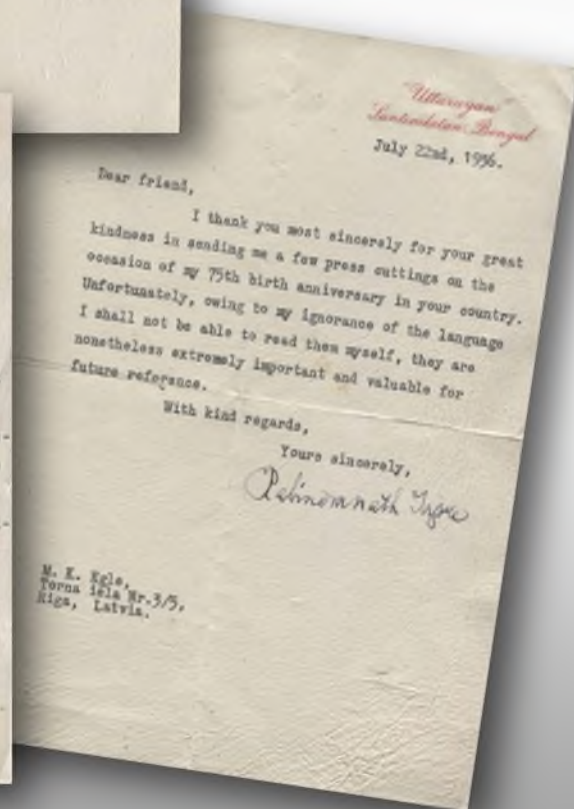
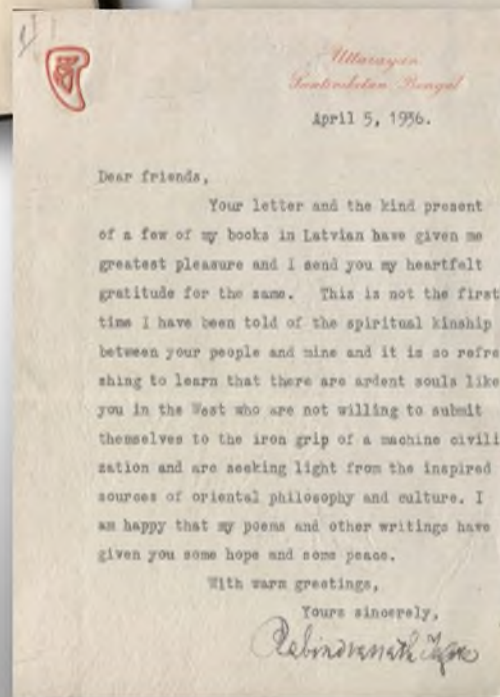
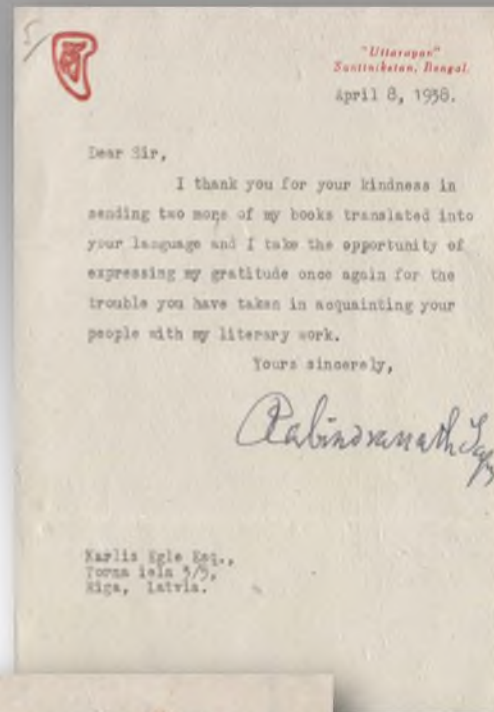
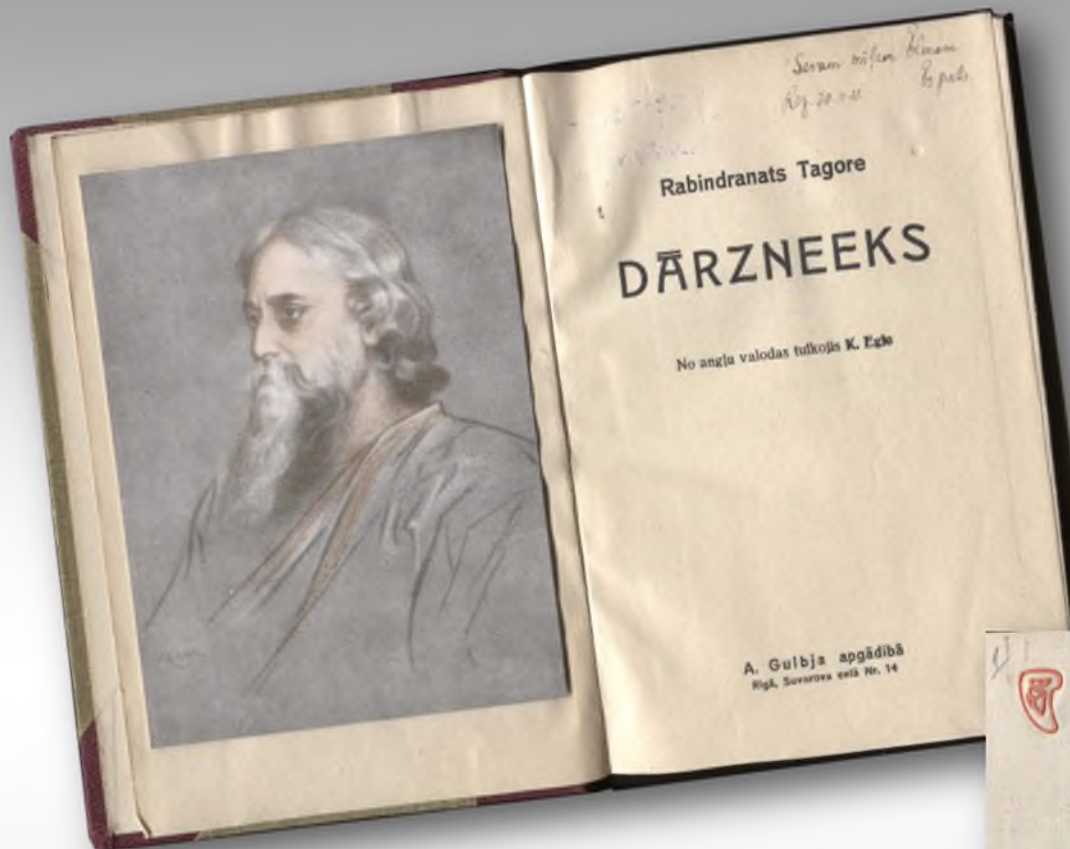
invāk ar Augustu Čiesenu, labu
tulkotāju. Ar viņu un Augustu
jām izdevniecību lietas, jo arī
a nosare stipri saistot un pie-
rūmātas viņš pats gribot izdot.

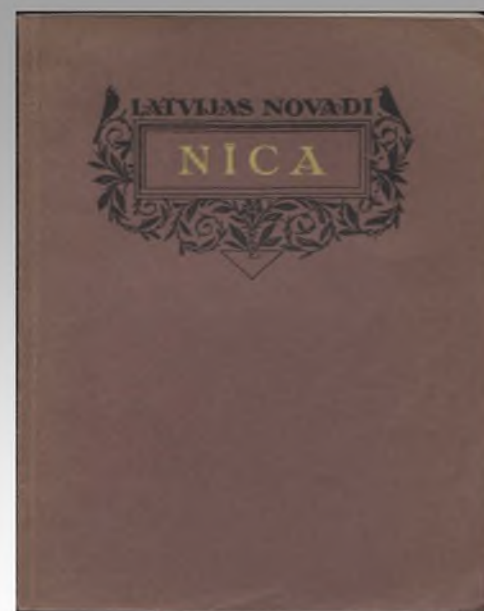
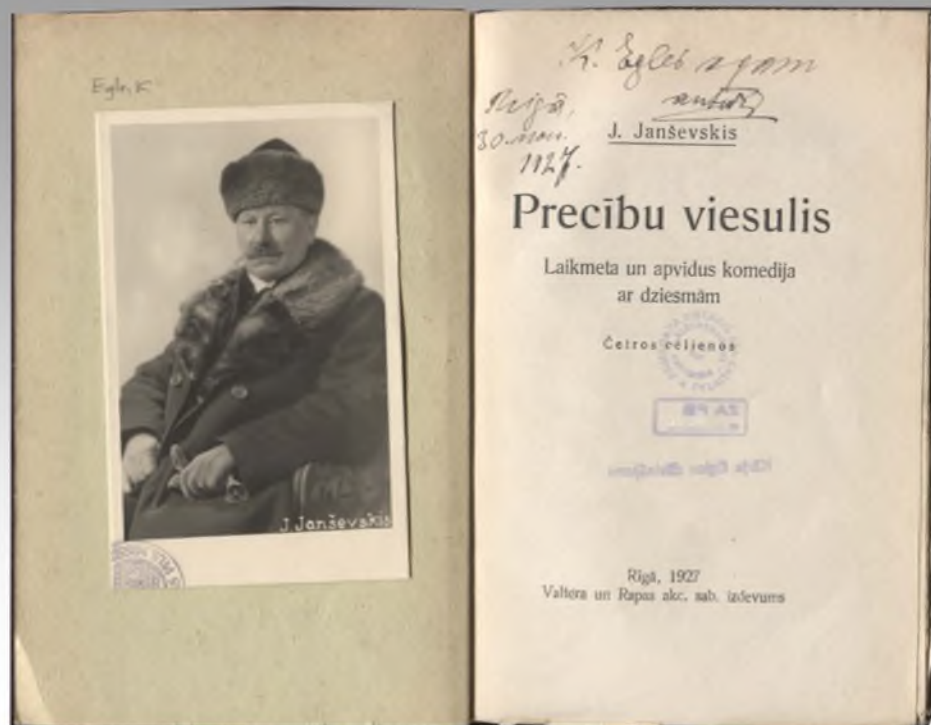
īselei piekarakas viegla vientu-
ko kārūnīs tā?

21
sainību un pārestī-
stijis, varbūt,
eko darīt nevarot.
to, ko jūt un domā
staisnībām un pat-
iesniedzis Rieta-
rakstnieks, kas
bildot par visu, kā
bez viņa sijas?

amiedsa man ar vel
rējumu. Tautas
īpus Latvju Jaunat-
ē mūks, vienā ie-
n aviņu kaudzēs
st leukumīpa pat
ēsties. Šādas abi
sapakārt pilnīga
ākslinieciskā) ne-
tomēr ciets un

aucām uz viņa jaun-
rģel muižas iolā 5.
r to tagad iekārtot
lonš, rēda un stā-

Dabā un cilvēkā un patīši sirdī
 spēks daudzība un zemapziņa
 bīstamība (kur, jeb tā ir jāpazīst mēģe
 sanal - Jāzēns (ar. 1927. g.), patīši, spēks
 pēdēji jura jāzēns, celšis jāzēns 30
 jāzēns jāzēns un tā un tā, ka
 jāzēns jāzēns

Jaun. Ziņās pāris īsas atzīmes, ka populārais romānists Janševskis saslimis. Smadzeņu trieka. Jau pāris dienas bez samaņas, tā ka maz cerību uz izveseļošanas. Brīnos, ka viņu, tik mierīgu un nosvērtu cilvēku, varējusi ķert trieka. Vēl nesen, kad es biju Biķerniekos slimnīcā, viņš mani apmeklēja un tik rāmi un nosvērti noraudzījās pasaulē, ka brīnums. Likās nekādu kaislību, ne pārmērību viņš nekad nav pazinis un nepazīs.

Vasarājos, 24.12.31.

Kā jau bija domājams, avīzes šovakar atnesa ziņu, ka Janševskis trieku nav pārcietis, bet šāgada dec. aizgājis mūžībā. Ar viņu latviešiem ir aizgājis mūžībā pats ievērojamākais vecās paaudzes epīķis, romānists, kas savu slavu sasniedza tikai pēc kara gados, visus romānus uzrakstīdams tikai šai laikā. Apbrīnojama bija viņa ražība, kas nemitējās līdz pat pēdējam brīdim. Vēl nesen, mani sanatorijā apmeklēdams, viņš sastāstīja man tik daudz par jauniem padomātiem darbiem, ka likās, būs viņam jādzīvo divi mūži, lai tos visus veiktu.

Vasarājos, vakarā, 24.12.31.

No labās: K. Egle, Kaudzītes Matīss, O. Jēpe, T. Zeiferts 1924. g.
Cēsīs pie O. Jēpes vasarnīcas

Pu Jēpstu, arpa ar K. Matīju un mani,
Cēsīs 1924. gadā, Kat.
Arīnācā
Atziņas par Kaudzītes Matīju

La uco jels vaua leji darjadani
 pascolajem darjadus gadzardus,
 veldzrovinum, padzrovinum un
 veldzrovinu dzve. Jersfets tang estu
 opteica domas, sa bezi vau
 dandzi vauzi bezi pasjet jaram
 aparanosti, bet dandzi vauzi
 notikumi veldzrovinu dzve, dzve
 atunite. No talden vau atunite
 un la veldzrovinu jeld veldz
 veldzrovinu notikumi dandzi, bezi un
 veldzrovinu lasos, un tajad,
 Berganes ungu lasos. Majuz
 idani, epofanis jor veldzrovinu
 jeldzrovinu, kas dzve notikumi

(Lof. Peldzrovinu) namu jor ir
 atunite personu. Peldzrovinu
 veldzrovinu jor jeldzrovinu un a
 j. labi veldzrovinu. Jersfets tang
 veldzrovinu, epofanis jor veldzrovinu.
 Cezis, 8.8.24.

Jersfets apbrauca sodra.
 Es paliku vel bdy veldzrovinu,
 lai pasreustu un jeldzrovinu
 dandzi sams veldzrovinu lasos.
 Jersfets tang veldzrovinu.

Cezis, 8.8.24

Lantjan veldzrovinu, jersfets ani
 se veldzrovinu atunite no veldzrovinu
 veldzrovinu. Veldzrovinu veldzrovinu,
 lai pasreustu bezi veldzrovinu
 veldzrovinu. Lantjan veldzrovinu
 of Gaufrancu pastai jeldzrovinu.
 Jersfets tang veldzrovinu, lai pasreustu
 veldzrovinu, tang estu, sa veldzrovinu
 veldzrovinu. Veldzrovinu tang veldzrovinu
 veldzrovinu. Veldzrovinu tang veldzrovinu,
 lai pasreustu veldzrovinu. Jersfets tang
 veldzrovinu, lai pasreustu veldzrovinu.
 Majuz

Cezis, 8.8.24.

Majuz atunite pas veldzrovinu
 veldzrovinu

Ka jor veldzrovinu jor veldzrovinu,
 veldzrovinu jor veldzrovinu veldzrovinu.
 Veldzrovinu jor veldzrovinu veldzrovinu.
 Veldzrovinu jor veldzrovinu veldzrovinu.
 Veldzrovinu jor veldzrovinu veldzrovinu.
 Veldzrovinu jor veldzrovinu veldzrovinu.
 Veldzrovinu jor veldzrovinu veldzrovinu.

Sa veldzrovinu, tang veldzrovinu
 jor veldzrovinu, kas veldzrovinu
 veldzrovinu tang veldzrovinu veldzrovinu,
 tang veldzrovinu veldzrovinu, tang veldzrovinu
 veldzrovinu veldzrovinu, tang veldzrovinu

Majuz
 ka jor veldzrovinu veldzrovinu

Egle, K.

Kārlis Egle

Brāļi Kaudziši

un viņu mūzejs Vecpiebalgā

Kalna Kaibēnu dzīvojamā māja

1 9 3 8

J. Rozes izdevums, Rīgā, Kr. Barona ielā 5

-100.237-

Kārlis Egle

Brāļi Kaudziši

un

viņu mūzejs Vecpiebalgā

Mīlam dārgam un
centīnām biedram K. Egle
Jākabam Kaudzišam ar cieņu kundzi.
Līdzi ar mīlīcīgu Jākabos.

Rīga 1938-25. VII

Autors

Rīgā, 1938. g.

J. Rozes izdevums, Rīgā, Kr. Barona ielā No 5

Kārlis Egle
Autors.

Mīlam dārgam un
centīnām biedram K. Egle
Jākabam Kaudzišam
ar cieņu kundzi.
Līdzi ar mīlīcīgu Jākabos.
12/100. 1938.

Pēc ilgāka laika aizgāju uz Kaibēniem Kaudzišu muzeju
apraudzīt. Pieminekļu valde sava lēmuma – pārvest to uz
Rīgu, daļu likvidējot – vēl nav izpildījusi. (..) Būtu tak arī
neprāts, neļūdzība vilkt muzeja vērtības uz Rīgu, kur tām
vieta taisni te, Piebalgā, vai arī daļu likvidēt (?), ko domājies,
kā to lēmusi Piem. valde! Atkal un atkal šais istabās
pakavējoties, jāatzīst, ka to allaž un visur esmu uzsvēris, ka
tur sakopotas bagātas un lielas literatūrvēsturiskas vērtības,
kas raksturo nevien brāļu Kaudzišu dzīvi un darbu, bet lielā
mērā arī viņu laikmetu. Un tā kā tur ļoti redzamā vietā
paceļas Piebalga, tad muzejam šepat arī jāpaliek. Brīnos, ka
pieminekļu valde to neapjēdz!

Kīzeros, 29.7.32.

113045

Karlis Krūza
11. jūlijs 1924.
Karlis Krūza

KARLIS KRŪZA
TAUTAS TEESA
TRIOLETAS

RĪGĀ, 1924.
„MELNĀS DZILNĀS” IZDEVUMS

Saldūžu 50. dzim. mājās K. Krūza Aronstama
savtāpaka veikalā (Saldūžu ielā), kur viņš
patlaban iepirktas savas dzimtas zēlos
pajūkus (krājumu) manupretī, rakstīdams.
Iztēlo, ka šādu citu veikalos viņš
nevarot dabūt dabūt, un tālab allah
esot jāpērkas tie. Uz otru nepot
pauzēt rakstīt un pērkoties par šiem, kas
saprastoti īpašos blokos, 48 formāta. —
Pateiktu pateikot dāvanai šam šādu
Baltai, ar to, ka arī šādu šādu
šādu krājumu, kurus izdot
pats apm. 800 eksemplāros, šādu
šādu izdot šādu un šādu

Biju iedevu par K. Krūzas viņa
dzimtas, Krūzīšu ielā. Šādu
šādu man veltīto trioletu krājumu
Tautas tiesa un šādu šādu
● Labi jau jaunatni, kas apm. apm. šādu
vairāk. Japābūmas, ka šādu šādu
pats, pats, šādu, šādu, šādu, šādu
šādu istaba, šādu šādu šādu,
pateikot un šādu šādu šādu! Šādu
pateikot tā šādu šādu šādu.
Pateikot, šādu un šādu šādu
šādu šādu šādu šādu.

● Rīga, 11.7.24.

ca 1000 eksemplāros, mēlēt šādu
šādu. Krājumu izdot ap 7-8 lopus
lols. —
Patlaban esot šādu šādu šādu šādu
izbraut ap šādu šādu, šādu šādu
šādu. Kad šādu šādu, šādu šādu
uz šādu šādu šādu šādu
šādu un šādu šādu (ap 1900-1905)
šādu šādu šādu šādu. Šādu šādu
esot arī šādu, šādu šādu šādu
šādu, šādu šādu šādu šādu šādu
šādu, šādu šādu šādu šādu šādu
šādu, šādu šādu šādu šādu šādu
šādu šādu šādu šādu šādu.

23. VII. 24.

373 2

Biju pie K. Krūzas, kas pasniedza man ar veltījumu savu jauno trioletu krājumu "Tautas tiesa" (..). Viņš dzīvo pats kā mūks, vienā istabiņā, apputējušu grāmatu un avīžu kaudzēs noslēcis, nav iespējams atrast laukumiņa pat kur man krēslu nolikt un apsēsties. Sēdam abi uz pustukšās gultas malas. Visapkārt pilnīga tā saucamā dzejiskā (resp. mākslinieciskā) nekārtība. Kaut gan vienpusīgs, tomēr ciets un nelokāms raksturs.

Rīgā, 1924.11.VII

TEODORS ZEIFERTS LATVIEŠU RAKSTNIECĪBAS VĒSTURE

TRĪS DAĻAS
I daļa
Izdevis: A. GUBIJA APDABĪRA
RĪGA
1923

PORUKU JĀNA KOPOTI RAKSTI

PORUKU JĀNA KOPOTI RAKSTI

DAŽĀDI

A. GUBIJA APDABĪRA
RĪGA

Handwritten letters and documents, some with dates and names.

Šis par Zeiferta rakstniecību ir visu manupriekš izpētījis...
1923. gada 20. septembris.

Jaunais Zeiferta tēvs...
Rīga, 1923. gada 10. oktobris.

Poruka Jāna ģimene, Rīga, 1923.

Zeiferis ģimene, Rīga, 1923.

Handwritten letter in cursive script, dated 1923.

Handwritten notes and fragments of text.

T. Zeiferis
23 gadu rakstniecības un 43 gadu
darbības atgāzība
1923. gada 10. oktobris

TEODORS ZEIFERTS
RĪGA

Handwritten letter or document, dated 1923.

Handwritten notes and fragments of text.

Various handwritten notes and fragments of text on the left side of the album.

TEODORS ZEIFERTS

LATVIEŠU
RAKSTNIECĪBAS
VĒSTURE

TREŠĀ DAĻA

Savam draugam
un darba biedrībai
Kārlim Egleim
3. aprīlī 1925. g.

palīdzēt: Zeiferts

A. GULBJA APGĀDĪBA
RĪGĀ
1925

15/0
20/10
Jaunība
Olaivi, 28. nov. 1913.
Māc. Zeiferts
Kārlim Egleim?
A. Draugs esmu man atbilstīgi ļoti laipns
un labvēlīgs, un, ja gribu, ļoti laipns
"draugs", tomēr nevienam man mīnēt,
es viņam manas mātes vārda. Viņam manas
of. ļaunuma un labi. Jaunība draugs
"Taspat kā draugs es esmu draugs", un
es ļoti laipns. Un viņš, tā draugs
līdz ļoti laipni palīdzēt. Tad es ļoti
labi laipni, atbilstīgi ļoti man ļoti, ļoti
labi un ļoti, draugs? Man, draugs.
Tas, es es ļoti laipni, un ļoti laipni
labi. - Draugs, ja draugs un ļoti man
man draugs, man ļoti laipni, un ļoti
labi draugs, ļoti laipni, ļoti laipni
ļoti draugs, ļoti laipni.
Zeiferts

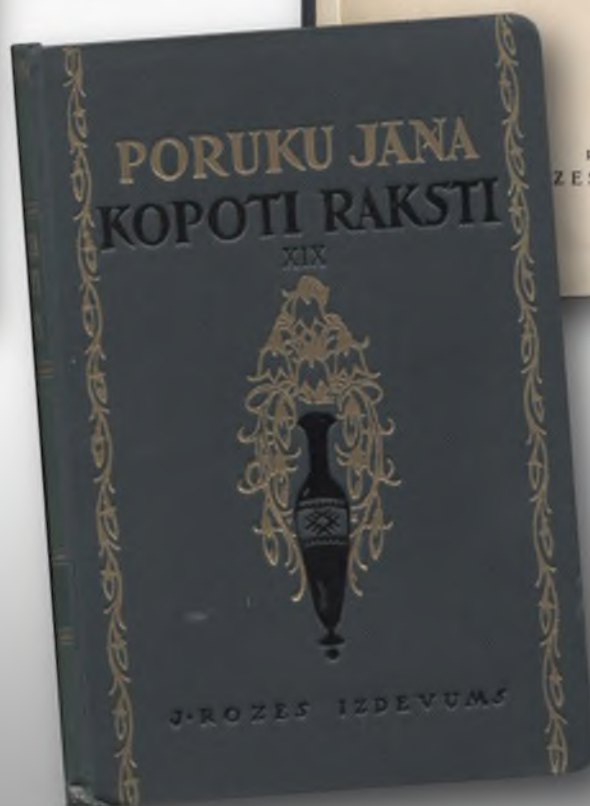
Biju pie Zeiferta. Aizbraucām uz viņa jauniegūto īpašumu Pārdaugavā Birģeļ muižas ielā 5. (..) Pie mājiņas kupls, labi iekopts dārzs. Pilsētas nomales klusums un miers, labs atpūtai. Cik maz gan vajaga pat tik pazīstamam latviešu rakstniekam kā Zeifertam, kas šaurībā audzis un dzīvojis, lai justos iepriecināts un apmierināts! – Runājām daudz par rakstniecību, it īpaši viņam patikās stāstīt un sarunāties par viņa Latviešu rakstniecības vēstures 3 daļu, kas prasot no viņa daudz spēka un pūļu, bet kas virzoties ļoti uz priekšu.

Rīgā, 1924.20.VII

15/0
Sveiciens no Kaunas
Novēls arī Tav un Tavai
to spriestums, no pilsētas
sajūtas
Kaunas, 23. jan. 1925
Tavs
[Zeiferts]
Cēsis
Egles māja es arī
Cēsis
Jānes vasaļnieks
Latvija

Jānis Poruks ar ģimeni

Aizgāja šodien tāpat pēdējās korektūras loksnes uz spiestuvi arī Poruka Kop. rakstu 19. sējumam. Nav viegls bijis arī šis lielais darbs, ko veicām kopā ar P. Ērmani (.), tomēr tas ļoti iepriecina, jo nu reiz Poruka raksti ir patiesi tādi, kādus tos rokrakstā vai pirmiespiedumā atstājis pats ģeniālais autors. Cik daudz sārmu un nepareizību bija ap viņu sakrājies, to var redzēt tikai tad, ja salīdzina mūsu redakciju ar iepriekšējām. Šo izdevumu var ar pilnu tiesību jau apzīmēt par akadēmisku, jo strādājot tika pielietotas visakadēmiskākās darba metodes.

Rīgā, 1930.10.III

Egle, K.

P. Ērmanis un K. Egle

Pēteris Ērmanis

ATVASARA

1925 Dzeļas 1933

*Kārlis un Egle —
Mīļajam draugam un gādīgajam
patēvam visās lietās (pa pusi ma-
nam Blaumanim) — P. Ērmanis
28. novembrī 1933*

Rīgā, 1934

Valtera un Rapas a. s. Izdevums

P. Ērmaņa dēls Andrejs un meita Elga Ruķu dzīvojamās mājas priekšā

1930. gada jūnijā Kārlis Egle viesojās pie Pētera Ērmaņa viņa Kalna Ruķos. Lūk, ko Egle raksta, atgriežoties Rīgā: "Protams būtu labāk, ja Ērmanis pats arī pārzinātu saimniekošanas lietas, ja kaut interesētos par tām. Bet no viņa kā dzejiskas struktūras cilvēka, kam pasaulē tikai literāriskas intereses, to prasīt nevar. (..) Jāpiezīmē, ka Ērmaņam nav arī nekādu sakaru ar vietējo apkārtni: apkārtējie zemturi viņa nesaprot, un viņš pats par tiem atkal neinteresējas, jo starp viņu un tiem pašā būtībā nav nekā kopeja. Tā viņš, Ruķos uzturēdamies, dzīvo tikai savā pasaulē, savrupībā, savas ģimenes vidū."

Biju Ziemeļnieku pavadīt Meža kapos. Jau dzīvam esot viņam vienmēr teicu: Ak, nelaimīgais Jāni Ziemeļniek! Kā Tev tai būdu pasaulē klājas. Viens kā koks Tu mētājies apkārt, un viens laikam paliksi līdz savai pēdējai stundai. Kas nu es par nelaimīgo? Viņš tad allaž atsaucās, smaidīja un jokojās, bet vai tad iekšēju dvēseles traģiku var apslēpt. Tā tomēr vienmēr lauzās uz āru. Aizrādīju uz to, sevišķi uz viņa pesimismu, kas man vispār ir pretīgs. Viņš piekrita, bet atzinās, ka no tā vaļā tikt nevarot un netikšot. "Kārlī, es neticu nekam, man viss vienaldzīgs. Agri vai vēlu tāpat visam klājas pāri kapa smilts. Tur nav ne nelaimes, ne traģikas, bet vispār cilvēka dzīvē jūtami tikai auksti drebuļi. Apnicis mētāties pa pasauli."

21.7.30

Jāņa Biešņeviča dzīve un dzies.

7.

5ms

Jānis Biešņevičs patš pasistamāmais, vairāk lasītais latviešu
laismetā. Interesei par Biešņeviču pastāvēt, da
karotis gan par viņa īsti, tragiskas apdrasto mūža
apdrasto intīmi vienkāršo dziesu. Šis īsti
tāpatāzams dot tos materiālus, kas par B
slāsti lasījami. Parasti
par to gribu aizņemt

Janu. 157, 14. pul. 1926

233

Bija rudenis

Bija rudenis... Mākoņi laidās
Vēja dzīti pēc mūžības takts,
Koki ticās pret tāli kā gaidās,
Pārī ūdeņiem elpoja nakts.

Seju paslēpis nojautu baismā,
Atkal kopā es gāju ar Jums.
Jūra vaidēja mēneša gaismā,
Vilņi nodzēsa pēdas aiz mums.

Vejsā gribinot sidraba krokas,
Pekšņi lakats Jums pašķīrās plats
Un es redzēju — krēslā uz rokas
Dega akmens kā laundara acs.

137.157 nars

Latvija 33, 3. jūn. 1922
Latvija, Vēstn. 4, 5. jūn. 1923.

62

Es pamodos, kad māja vēl Tavs svētums,
Kā augstos kalnos mūžam baltais snēgs.
Ak, cik nu tukša likās visa dzīve!
Un domājot, man nenāca vairs mēgs.

(d. B. ...)

(d. B. ...)

Tad nopūtās aiz loga krēslā kļava,
Un zvaigznei kritot debess tumumā
Es nojaudu, ka dzīve Tevis nava,
Ka mājo sirdī Tu un — mūžībā.

(d. B. ...)

Latvija 33, 1922. uzskaitē 5 rēķon.

Latv. Vēstn. 4, 1923. uzskaitē Nakts.
1. rindā: Es pamodos, kad saucis etc.

Jūlijs, Rīga ~~24. jūn.~~ 10. aug.
1921.

61

1. Dziesma
12

24. 8. 32.

3

6. 6. 32. 17. 8. 32.

Mihails draugs!
Vēlāca nevaka un tu
par īrsu nepespeja.
~~xx~~ Mēģināt vēl ne-
rāstīt un rīt no
rūta atnest. Ja nu
melnāte par vēl.

f. Līemfelcs

12/01 23.

24. 8. 32.

13
14/02

Mihails draugs,
mēsēn launā, ka tika ilgi
"garkojoš" ar rakstīšanu - tu
jam ziņi, ka esmu nāvīgi lauzs.
Dzīvē tāt, hātī Dīvaini, esmu
itkā aizmirsis recenzijas rak-
stīt - iznākt pāreka patēti-
m, varbūt, arī mulsīgi.

Darī nu kā reģis, ja vari,
izlabo apzīmētā pīc vajadzības
notropojit vai pielikumot.
Es kādu pēcpusdienā aiziesu
pie Tevis.

Ar mīlu sveicinu
f. Līemfelcs

24. 8. 32.

14

[1928. gada].

Mihails Kārli,
Te es maģlīt uzpūstī-
ju, bet krāms vien jāns
laikam būs. Izlabo vai
izstrāpo kā reģis.

Ar mīlu sveic.

f. Līemfelcs

Tavas bildes tie nolobīti
fotozāfī vēl nav iztai-
sijusi.

Ļoti cienījamam un
laipnajam bibliotēkam
Kārlim Eglem
draudzībā
1937. g. III. Eriks Adamsons

Bibliotēkā pie manis bija Aleksandrs Čaks un Ēriks Adamsons. Čaks bija atnesis rakstu par Ziemeļnieku, kas nāks iekšā L. Grāmatas 4. nrā. Adamsons bija ienācis tāpat parunāties. Abus iepazīstināju, jo personīgi viņi vēl līdz šim nepazinušies. Teicu, ka abi labi dzejnieki, bet prozā abiem stipri nelatviska valoda, ko abi arī atzina un solījās laboties. Adamsons sevi atzīmēja par prerafaelitu, kam viņš stāvēt vistuvāk. Impresionismu nevarot ciest, impresionisms esot viņam iekšēji galīgi svešs. Tas taisnība, jo viņa rakstos tas redzams. Norunājām kādu pusstundu. Solījās atkal kādreiz nākt.

15.8.30. Rīgas pils. Misiņa bibliotēkā

Rīgā, 9. sept. 1941.

Ļoti godātais K. Egles kungs!

Ar smagu sirdi man Jums jāpasūžo, ka viena grāmata laiku maiņās gājusi zudumā. Manas pūles to atrast bijušas vēltīgas. Dāriet, kā tādos gadījumos mēdz darīt, piedzeniet no manis samaksu, bet, galvenais, piecūšiet zaudējumu, kas nebūt nav tas lielākais, ko Rīga šajās jukās un varēs zaudēt.

Ar sirsnīgu sveicienu

Jūsu

Eriks Adamsons

Mana adrese: Rīgā, Indriānu ielā 17, dz. 4.

ERIKS ADAMSONS

SUDRABS UGUNĪ

DZEJĀS

Torņa ielās Ēaklamo
bibliotēkaram
Kārlim Eglem kungam.
Eriks Adamsons.

Rīgā,
1932.

Savā dziesā Eriks Adamsone pat drūmu temu risina vai noslēdz
 tā, lai viss drūmums ^{atbilstoši} ~~atbilstoši~~ gaitā noskaņā. Piemēram, "Dziesma pa
 per bēdām" bez pēdējā panta būtu pavisam smaga, atstātu ļoti drūmu
 iespaidu, ja to nedzēstu pēdējais pants:

Bet ja pie manis ienāktu
 ar klusu drābju šalku
 Tav labale Gans un pasniegtu
 man visu ūdnes šalku,
 Kaut rožu takā izgaistu
 drīz viņa maigās pēdas,
 Man vienā sīrkli pazustu
 visbrīvsirdīgākās bēdas.

(Sauls pulkstenis, 16.lpp.)

Bet kad nonākam pie kustoņu un kukaiņu dziesmām, jeb kā dziesnie
 patētos apstākļos, pie "Vā kunga radībām", šī bēda ^{parisimā} ~~parisimā~~ lai
 gan tematika nerunā tikai par priekiem vien. Piemēram, "Vilka dzie
 mā", kas savā izskaidrošanā lūdz:

Pret saļņu sveigsnām celdams pūru
 Es - nikns vilks, Kunga Cebeot,
 Tav lūdzu tīknu sava gūru
 Man šajās sniega pļavās dot!

(Ģērboņi, 117.lpp.)

Vai atkal, "Dunča lūgšana", "Odu romances", "Satikšanās ar špei" u.c.
 (Sauls pulkstenis, 61., 63., 84.a.c.lpp.). Vinas šīs dziesmas it kā
 noskaņot noskaņo, lai saprastu dziesnieka dzīves un pasaules krāšņumu
 slavināšanu tādas poētiskās rindās kā "Oda pasaules krāšņumam".

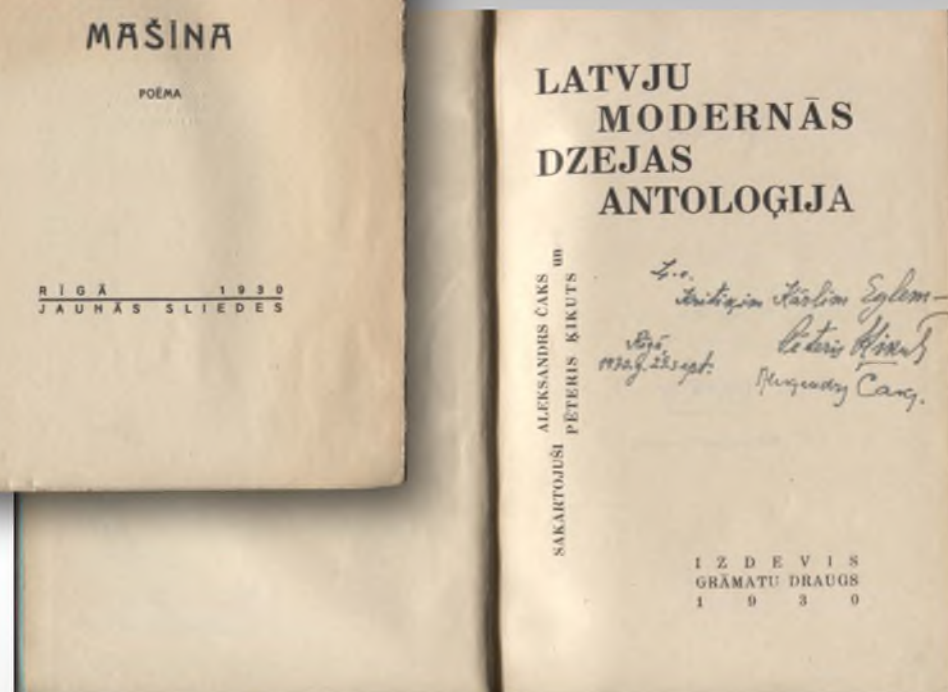
Pasaule, es bijīgs skatos
 tavos lielos krāšņumos.
 Dod man, dod tik gaišu prātu
 ka es spētu aptvert tos!

(Sauls pulkstenis, 24.lpp.)

Tāpat brīnumjaukas ir viņa daudzās elegijas, poēmas un bala
 des. Šķiet jau ar pašu liriku "Dziesmu par apskaidrotu dzīvi"
 (Sauls pulkstenis, 11.lpp.), kur gandrīz katrs pants nobeidzas
 ar sīmigo "Bet miera - tik miera mums dvēselē - Dod apskaidrotu
 dzīvi", dziesma un elegija turpāk šo gaišo noskaņu pastiprina.
 Tādas ir "Dārbieka elegija" (31.lpp.), "Smarčeljes elegija" (49.lpp.)
 "Ceļinieka elegija" (49.lpp.) u.c. krājumā "Ģērboņi", tādas ir ci
 tas balades turpat.

Tādas vispār ir Eriks Adamsone dzīves un pasaules skatījums.
 Viņa radošo domu saista visa neparastais, retais, vienreizīgais,
 it kā neticamais un tomēr iespējamais, reāli skatāmais. Un tāpēc
 viņa labā, ļoti bagātīgā un krāšņā stilā rakstītās dziesmas un
 poēmas emocionālā tederbība ir ārkārtīgi liela un spilgta. Taisni
 apbrīnojama ir viņa valodas bagātība un krāšņums, viņa šlošanas
 līdzekļu daudzpusība. Kad literatūrvinātnie būs pienācīgi atklājuš
 viņa vārda mākslas saturu, šīs mākslas kodolu un izteiksmes vērt
 ībās, viņš, tāpat kā Aleksandra Čaka, kas parīrsijūši latviešu
 dziesmas attīstību atvēri uz priekšu, ar savu īpatnību pasaulē
 atvēri vāri savam laika biedriem.

Kārlis Ezle.

Rīta stunda.

Kur tu iesi, rīta stunda,
Sārtu jostu apjozusi,
Saules saktu uzlikusi,
Miglā tīta — negaidīta?
Vai tev kājas teku prasa
Zelta smilšu piebārstītu,
Pērļu olu piekaisītu,
Vizuļotu, sudrabetu?
Mani ceļi tukši, klusi,
Rudens lietus izmērcēti,
Melnu lapu piebiruši; —
Vai tev viņi nava rada?

Ķikuts bija atnesis savu (kopā ar Čaku sastādītu) Modernās dzejas antoloģiju un uzdāvināja man kā viņu labvēlību. Žēlojās, ka tagad viņu no visām pusēm rejot un ēdot, kas drusku ķeroties pie sirds, taču viņš domājot par darbu un cerot visam tam dot atbildi ar saviem darbiem. Nupat esot iznākusi viņa poema Mašīna, un strādājot atkal pie jaunas poemas. Arī Mašīnu uzdāvināja man.

R., 29.9.30.

Arodbiedrības sapulce. Aizgāju, jo bija jau zināms, ka tur galvenām kārtām notiks dzejnieku P. Ķikuta un A. Čaka tiesāšana par Modernās dzejas antoloģijas sastādīšanu (...). Tā arī bija. P. Rozīts turēja savu apsūdzības runu, diemžēl, diezgan pilna viņa un citu tīri personīgas dabas motīvu. Valde nolēmusi celt sapulcei priekšā šo lietu abu jauno dzejnieku sodīšanai. Kad arī citi sāka izteikt tādas pat domas, biju spiests uzstāties un Ķikutu un Čaku aizstāvēt. (...) Tā kā abi jaunēkļi nav padevušies valdes rīcībai, tad pie nobalsošanas nosodīšanas priekšlikums atrada balsu vairākumu. (...) Bēdīgi, ka arī rakstniekos valda tāds pat "spekulatīvas mietpilsonības" gars, kā visās citās ļaužu šķirās, un bieži vien ētiska skaidrība tiem tālu tālu. Daudz tuvāk vienkārši savlabums.

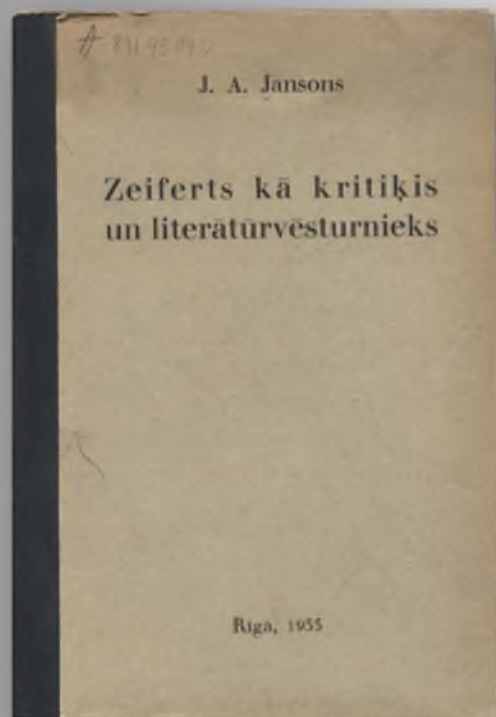
R., 30.11.30.

Vissāpīgāki tas, ka pie universitātes galīgi tiek likvidēts literatūras pasniegšanas jautājums, atstājot tikai valodniecību. Patiesībā vajadzēja būt otrādi: vajadzēja literatūras katedri nostiprināt un paplašināt, uzturēt daudz dzīvāku kontaktu ar rakstniecību. Jau sen es par šo lietu esmu runājis, dusmojies, domājis pat rakstīt avīzēs. Tas ir ļoti svarīgs jautājums. Arī šodien Jansonam par to plašāk izteicos. Viņš atzina, ka tiešām literatūra no universitātes tiek izspiesta un tālab nezin vai viņš jel maz varēsot lektora pienākumus uzņemties, jo fakultātē (juridiskajā) nolemts atstāt tikai 4 stundas nedēļā (8 vietā) un tās pašas ne literatūrai, bet vienkārši latviešu valodai. Prātiņ, nāc mājās! Ko tie iesūnojušie mācības spēki domā, tā rīkodamies? (...) ja zinātnieki atteiksies no tā dzīvā dzīvības spēka, kāds slēpts literatūrā, tad arī visa zinātne nonāks sēklī. Nu kas lai tad notiek ar tautu, ar latvju kultūru?

R. 28.10.30.

Latvju rakstnieku un žurnālistu arodbiedrības valde

Lielt, 29. 12. 31.

Mīļān bēd, ugs!

Nostu Jānu atpauš Zeiferts
konsumista Džejs un Apceves
modālas. Baldies! [Ar. Būtu vēl
ka nodelēģina vīrovanā stāvētu,
ar Džejs, bet Džejs]. No vīro
vēl Jānu mīža izveļošanas un
pilnīgu spēku atgūšanu.

Es rīt vēl grāb parādēt pie
Misiņa Kēl mājās un iepazīsot
Misiņa bibliotēku. Tuvāk ar
tas domāj Rīgu atstāt.

Ar laicībenu
Jānu Zeiferts

91

ceļības. tā vien kā ceļā vas. Jānu, ka kop tas
jānu, p gānu tās izlaidī. laka.

R, 24. 12. 30.

Oh

Pu valla iolā lāp ienāis navi apantēt ai
konsumista-lyti. Parhēlīp pā bellatāns laka vīro
vāi dānu, laka navi pāi lēt, un pāi tē, ka vīro
nānu dānu lāpānu nallēssam konati pēnānu
vāi iplēdē. Apantēti un apantēti pā navi
gānātāi lāpānu. Man pāi lāp vīro pānāp.

R, 24. 12. 30.

Oh

Apantēti laka jūnu laka bellatāns. Konati
stāpānāns laka laka, ka pā laka laka
nānānāns. Jānu konati laka pānāns, kas
kop navi konati navi laka navi laka
kop kop navi navi laka. A vīro pānāns
st laka vīro, ka pā pānāns bellatāns
p vāi vāi laka laka vīro laka. Man
konati, nānāns laka laka pānāns.

R, 24. 12. 30.

Oh

92

Sināns pāi pā vāi vāi pānāns pā navi.
Laka, ka laka laka pānāns. Laka
laka laka pānāns pā laka, laka laka laka
pānāns navi vāi pānāns pā laka, laka laka
vāi pānāns. Man laka vāi pānāns navi pā
vāi pānāns!

R, 29. 12. 30.

Oh

1931

Telefona konati laka laka pānāns navi
konati laka, un tā navi laka pānāns vāi,
ka laka laka laka. Konati laka laka navi
un pānāns pānāns laka laka laka. Man laka
vāi laka laka laka pānāns laka laka, ka
laka navi. Man navi pānāns laka, ka laka,
man laka laka pānāns pānāns, ka laka
vāi, laka, pānāns laka laka pānāns pānāns
un pānāns laka - kop laka laka pānāns.
Ka laka pānāns navi pānāns pānāns laka laka
laka laka - laka, laka, laka, laka,
vāi laka - laka laka pānāns, un laka
nānāns, man laka, man laka laka laka

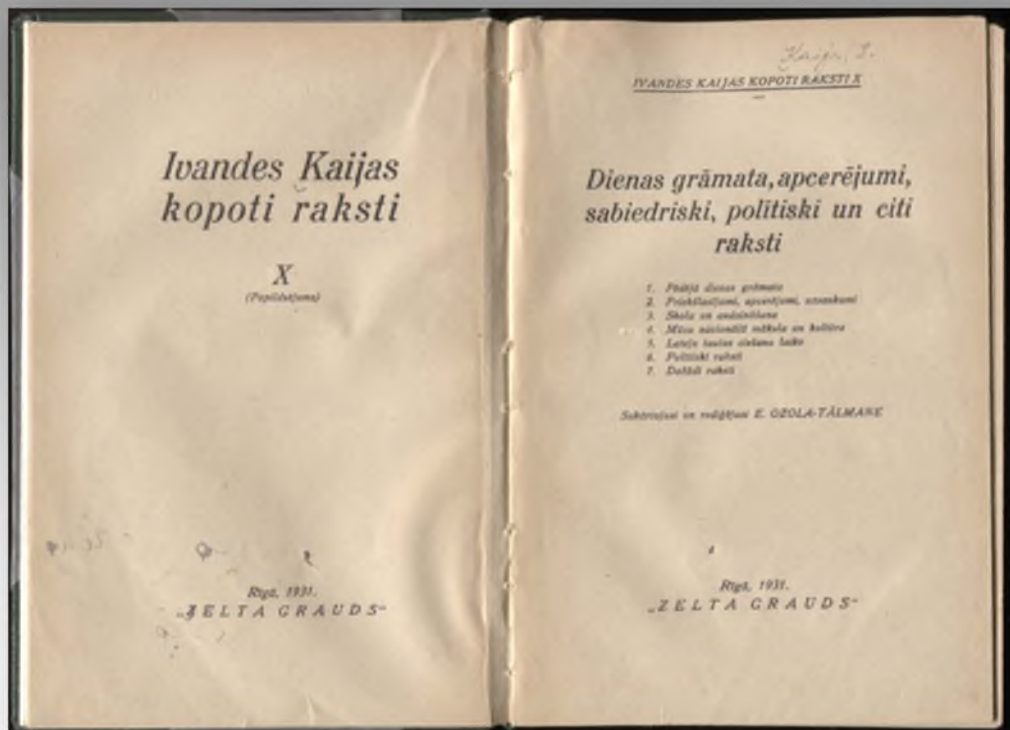
Sataisījos un vakarā aizgāju uz Preses balli. Šai rakstnieku un žurnalistu gadskārtējā sarīkojumā nebiju bijis gadus astoņus. Bet kad apskatījos, tad nekādas starpības starp pirmajām un šo (desmitgadu piemiņas) balli nevarēju saskatīt, ja neskaita to, ka apmeklētāju barā tagad nesalīdzināmi lielāka greznība un izlaidība kā agrākās Preses ballēs. Ir tīri jāpabrīnas, ka dažs labs (vienalga: vīrietis vai sieviete) ārējā ziņā traucies greznības velnam pakal, liekas gan pāri saviem spēkiem, savai varēšanai. Un kā vārdā? Varbūt savas godkāribas dzīts?

R., 22.2.31.

Preses balle. 1931

PRESSES BALLETS FOTOGRAFI
JELIOT Rīga, Vācu pils 1931

Ivande Kaija

8. / R. god. *E. un K. Ēģes ģim.*

**MIŠ PĀLDIES PAR SIRSNIĢO UZMANĪBU,
 KO MAN PARĀDIJĀT MANAS DARBA AT-
 CERES SVĒTKOS AR MIĻIEM sirdiem
 MANI APVELTOT**

Jums pateicīgā: *Ivande Kaija.*

22.9. 1935. g. decembris.

30 X 20 *Atgāzta mācītāja kārta. 20. g.*
 31 " " *(S.K. tal) priekšrunas, uzrunas*
 31 " " *Kr. Barona tēvs savs*
 85 gads

9 XI 20 *Baltus no Oļiņmalas*
 18 " " *Sabiedrības simbolika, gads*
 18 nov. 1920 gads

22 VII 20 *Atgāzta mācītāja*
un zemnieku darbinieku tēvs

10 XII 20 *Ķemeriņskājs audzinātājs*
 14 " " *Latvijas dievkalpošanas saturs*
 22 " " *Dievi lēdzeri*
 25 " " *Mūs šis gads*
 30 " " *Ķemeriņskājs sociālais*

1921

1 I 21 *Janvāris 1921 gads*
 16 " " *Parlaments*
 12 " " *Indriķis ģimenes atgāzta*
 19 " " *Pilsetas atgāzta bērni*
 16 " " *Vienuvietu parādījumi*
 25 " " *Kocars laulība, bērni*

Saukšana šķērtotā jaunatnes skaidrojumā

6 II 21 *Sieviete un sabiedrības darbs*
 19 " " *Rāzums mācītāja tēvs*
 20 " " *Parlaments*

1 III 21 *Karstie ģimenes patsam*
un atgāzta

3 II " *Ķemeriņskājs nodrošināt*
 11 " " *Komunisti un Kalmija tēvs*

24 " " *Lielceļnieku priekš*

31 " " *Ķemeriņskājs tēvs*

Vecmāmiņas atgāzta

5 III 1915. *Ķemeriņskājs*

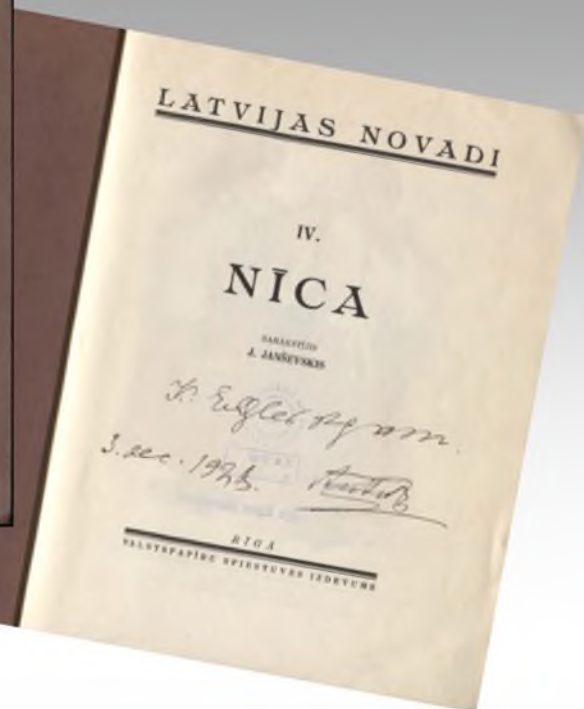
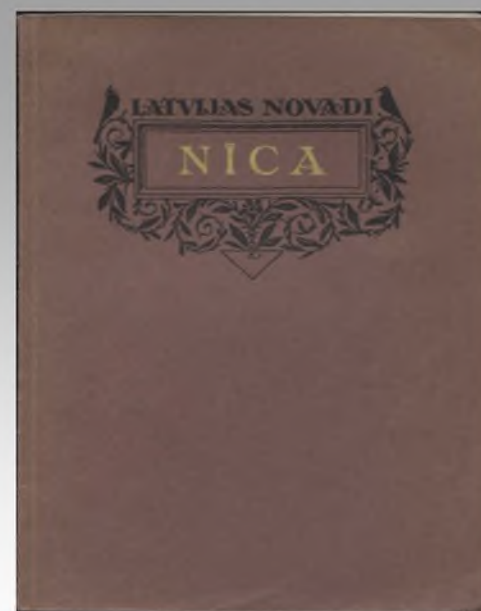
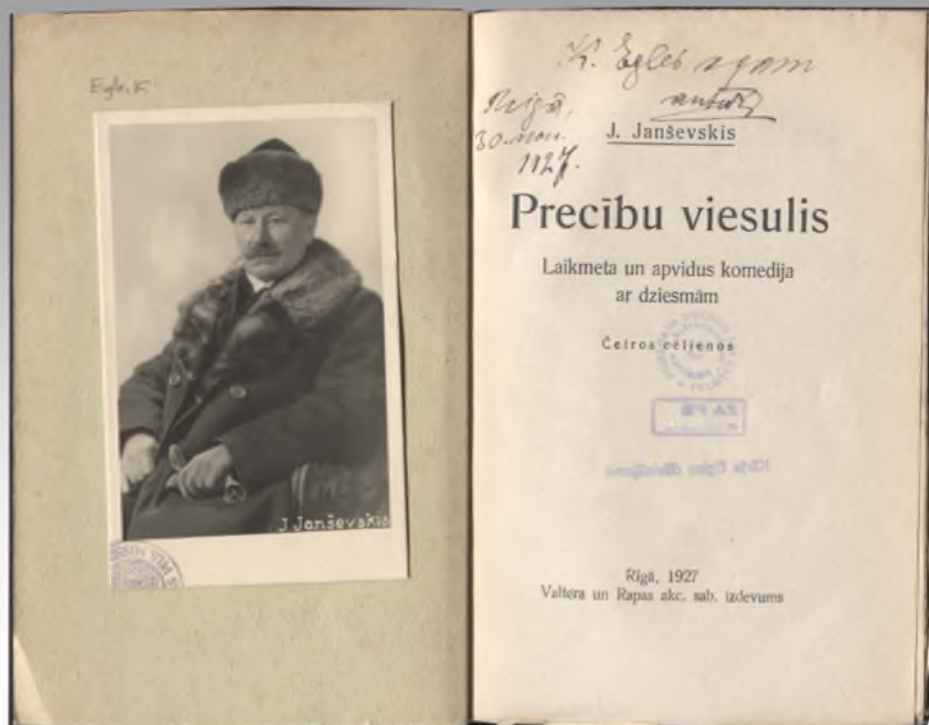
Pabeidzu Iv. Kaijas Dienasgrāmatu. Tas ir ļoti vērtīgs literatūrvēsturisks un laikmeta dokuments. Brīnišķa sievietē! Cildeni liela patriote, savas tautas dievinātāja, mazāk ievērojama kā māksliniece. Bet arī kā rakstniece viņa tomēr ir pārāka kaut vai par to pašu Līgotņu Jēkabiņu, kas Kaiju apzīmē par feļetonisti. Un viņas sirdsskaidrajam, neviltotajam patriotismam jau nu grūti meklēt kādu otru līdzīgu, vīrieti vai sievieti.

Vasarājos, 19.12.31.

Aizvakar pabeidzu Sudrabkalna jaunākās dzejas Spuldze vējā. Satiekoties pats Sudrabkalns (..) atkārtoti aizrādīja, ka šī esot vājāka par abām iepriekšējām grāmatām (Spārnoto Armadu un Pārvērtībām). Esot bijis jāuzņem nevien daudzas feļetoniskas dzejas, bet arī tulkojumi, citādi grāmatas apmēri par maziem būtu. Lai vai tā, tomēr visā grāmatā jūtama liela inteliģence, garīgs možums un īpatnība. It sevišķi šī dzeja arī patīkama modernai inteliģencei.

Vasarājos, 20.12.31.

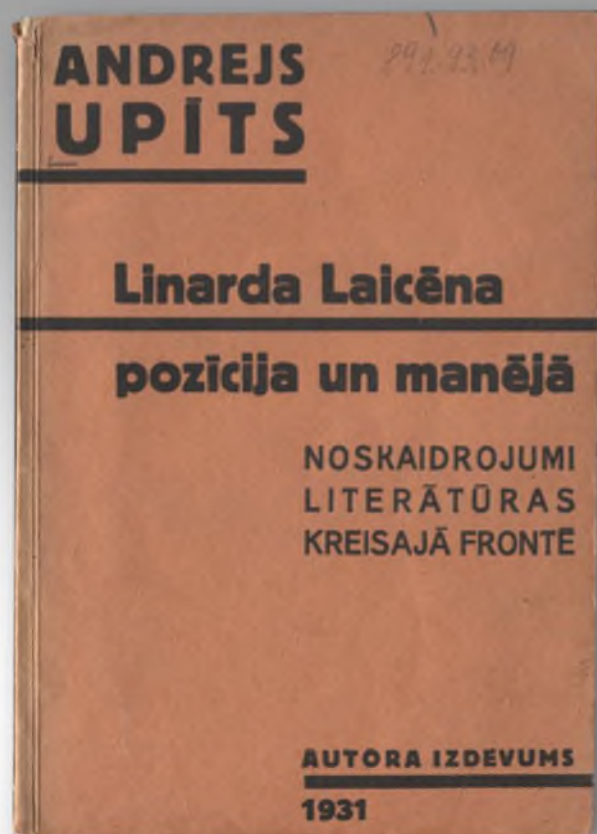
*Ļoti noderīga un patīkami sīksta
 izpauš daudzība un sadarbība ar viņu pirms
 atkārti (tas, jeb tā ir) parasti mēģina
 sanākt - Jāzēns (mir. 1948. 26.1.), savā izpauš
 pieredzi parā gremot, labā gājī 50
 jaunbūvju un vārdā ar apcerēt, ka
 galīgi izpauš*

Jaun. Ziņās pāris īsas atzīmes, ka populārais romānists Janševskis saslimis. Smadzeņu trieka. Jau pāris dienas bez samaņas, tā ka maz cerību uz izveseļošanas. Brīnos, ka viņu, tik mierīgu un nosvērtu cilvēku, varējusi ķert trieka. Vēl nesen, kad es biju Biķerniekos slimnīcā, viņš mani apmeklēja un tik rāmi un nosvērti noraudzījās pasaulē, ka brīnums. Likās nekādu kaislību, ne pārmērību viņš nekad nav pazinis un nepazīs.

Vasarājos, 24.12.31.

Kā jau bija domājams, avīzes šovakar atnesa ziņu, ka Janševskis trieku nav pārcietis, bet šāgada dec. aizgājis mūžībā. Ar viņu latviešiem ir aizgājis mūžībā pats ievērojamākais vecās paaudzes epīķis, romānists, kas savu slavu sasniedza tikai pēc kara gados, visus romānus uzrakstīdams tikai šai laikā. Apbrīnojama bija viņa ražība, kas nemitējās līdz pat pēdējam brīdim. Vēl nesen, mani sanatorijā apmeklēdams, viņš sastāstīja man tik daudz par jauniem padomātiem darbiem, ka likās, būs viņam jādžīvo divi mūži, lai tos visus veiktu.

Vasarājos, vakarā, 24.12.31.

Izlasīju A. Upīša brošūru pret Laicenu. Nejēdzīga, tīri puiciska taisnošanās, nesaprotu, kas Upīti spiež tīri lakejiski klanīties pret komunistiem, kālab viņam it kā žēl, ka Laicēns un arī Krievijas latv. varas vīri viņa neuzskata par savu cilvēku. Klaji par viņu piekritēju viņš ne šai brošūrā, ne agrāk kur citur nesaucas. Bet pie viņiem itkā gribētu būt, un tomēr turas tās pašas noniecinātās Latvijas pavēnī! Tā tad: viņš nav līdz galam atklāts, konsekvents ne pret sevi, ne cietiem. Brošūra diezgan vāji, pabāli uzrakstīta.

R., 20.1.32.

Ienācis bija arī J. Veselis. Atnesis man izlasīšanai Poruka horoskopu, ko pats sastādījis. Kad ieminējos, ka to vēlētos es paturēt bibliotēkā, viņš labprāt piekrita. Tikai ne par velti, bet gan par naudu. Interesanto literārisko dokumentu tad arī nopirku.

R. 25.2.32.

Gara spēja

Par Porušu gara spēju... Poruša gara spēja ir tāda, kas...

Poruša laulība

Šī spēta mērķis ir... Poruša laulība ir...

Māža garums

Māža garums horoskopā... Māža garums ir...

Slimība

Šai garu vainas... Slimība ir...

Poruša nāve

notika Zem zemesam direkcijām: 40° 11' Pālmardirekcija - Saturns kvadrātā ar X māji - 39° 42' jeb 39 gabi 8 mēn. 12 d.

Sekundari: D p r o o e, 2 o d r

Bez tam ļoti raksturīgs ir Poruša nāves brīža horoskopā 44 11 11 11 11 11

26. VI. 1911, Jelst. H no 111, Jurbala, 20. l. - 226 km 435

Uzlec ta pati Zeme, kas dzimst - Vējis. Saule, Mēness un Merkurs atrošas XII. nakti... Uzcēlta (ceļumu hospitāli un rajonārižo namu) māja.

Jānis Pejelis

Rih. Rudzītis tagad ar visu būtņi nodevies Rēriča idejām, jo ir Latvijā nodibinātās Rēriča b-bas loceklis, un var redzēt, ļoti sirsnīgs un aktīvs loceklis. Rādīja daudzas grāmatas un albumus ar Rēriča darbiem un par Rēriču. Arī viņa kundze viņam uzskatos piekrīt. Tā jau šī idejiskā aizraušanās patīkama, izteicu tikai bažas ka viņi nenogrimst pārāk vienpusībā, fanatismā, dogmā. Izteicās, ka tā nebūšot.

R., 29.3.32.

Pagājušo nedēļu iegājām uz kādu stundu Latvijas ražojumu izstādē, Esplanādē. Bet tur tik daudz patiesi vērtīga un interesanta, ko redzēt, ka nākamnedēļ būs vēl jāiet un pamatīgi jāapskata. Izstāde dara patiesi godu latviešu centībai un uzņēmībai, jo uzskatāmi rāda, ko maza tautiņa pie tam gadusimteniem nopiesta, karā un revolūcijās stipri nopostīta, sasniegusi gandrīz viena gadu desmita laikā arī saimnieciskā laukā. Intelektuālā pasaulē latvieši jau sen var līdzināties vienā otrā gara izpausmē ar dažu vecāku kulturtautu.

R., 18.9.32.

Pretraru!

Latvijas rakstnieku un kultūras darbinieku uzsaukums

Sagadnes žvīlīsetā pasaule, nenovehrschamu eelſcheju pretrumu dſihia, eet preti jaunam pasaules karam. Nav wehl aismirſts pehdeja pasaules kara poſts un ſchaufmas, kad jau jauna kara draudi teetarweenu realati. Tautu ſaweeniba Echenewā ween ir nespehjiiga nodroſchinat meeru pasaules tautam. Preteji wiſeem ſtarpautiſkeem lihgumzem, Japana uſſahla kara darbibu pret ſinu un faktiſki olupeja Mandſchuriju. Lihds ar to wina nobasi karam ar Padomju Kreewiju, ſemi-kaſ aismemta ar ſawas ſozialistiſkas ſaimneegibas zeltneegibas darbu un taru ne-wehlaſ. Bet karſch ar Padomju Kreewiju tagadeja wehſturiska ſituazija noſihme pasaules karu.

Tāpat ari Watareinopās leelwalſtu politika arweenu noteiktati teet ſpehti, kaſ ſonzentrejaſ ap leelinduſtriju un taru darbiba un metodeſ nenowehrſchami wirſamuh preti jaunai katastrofai. Kaſ weh-

rojams tā Franziā, tā it ſewiſchki Bahziā, ſakarā ar winaſ pehdeja laila teet-ſmem reſtauret wezo monaichistiſko reſchimu.

Latwijas tautas un walſis intereſes ir noteikta pretlāra politika. Pehdejaſ pasaules karſch nopeetni apdraudaja latweeſchu tautas ekſiſtenzi. Jauna leelo kaimi- nu leelwalſtu ſadurſnie nenowehrſchami eerantu ari Latwiju kara darbības loka, jo nedrihſtam aismirſt Latwijas iſpatnejo geografisko ſtabwolti pee Baltijas juhras, tur wiſos lailos ir kruſtojuſchies karoj- ſcho leelwalſtu zeli.

Sagadejaſ momentis uſleel zeeſchu peenahlumu wiſpajſchatajam latweeſchu tautas maſam uſſiabtrees pret wiſām tām tendenzem, kaſ gribetu eeraut Latwiju karā.

Tapehž mehſ apſweizam leelo rakſ- neeku Anri Barbija un Romena Rolana un žitu pretlāra inſziatiwes komiteju, kaſ ſchajā wehſturiska momentā greeſchāſ pee

wiſas kultūrelās pasaules ar ſawu uſſau- lumu pret kara gatawotajeem un wehž preeſchdarbus ſtarpautiſkam pretlāra kongreſam Echenewā ſch. g. 1. auguſtā.

Mehſ, Latwijas rakſtneeki un kultūras darbineeki, apſweidbami ſcho kongreſu, lihds ar to iſſatam ſawu dſitaku pahrlēe- zibū, ka tikai ſekmejoj meera politiku ſtarp- tautiſkā dſihiwē, nodroſchinajim ſawas ſe- mes ſaimneegibas un kultūras attihſtibu un labklahjibu.

Parakti: Antons Birlerts, Peteris Birlerts, E. Birlerts-ſpitiſ, Alekſandrs Eſchats, Walis Dawids, Karliſ Dſilleja, ſdolſs-erſ, Waldis Grehwiniſch, Pawiſ Grāna, Dr. J. Hellmanſ, Jahnis Jaun- ſubrabiſch, Andrejs Kurziſ, E. Litwen- tals, Alekſandrs Magiſniſkiſ, Auſtra ſſolin- Kranſe, Jahnis Plautiſ, Pawiſ Roſitiſ, Riſhards Rudſitiſ, Jahnis Su- drablalniſ, Andrejs ſpitiſ, Luſija Sa- maitſchſ, Prof. Dr. P. Sahliſe.

Tā kā es šorīt Sociāldemokrātā biju izlasījis pretkara uzsaukumu, kuru starp citiem bija parakstījis arī Rihards Rudzītis un Aleksandrs Čaks, tad tūlīņ bez žēlastības pārmetu Čakam, ka viņš tādu divpusēju uzsaukumu varēja parakstīt? Vai viņš ir bijis Padomju Krievijā jeb dienējis viņas iestādēs, kad tik noteikti līdz ar pārējiem var apgalvot, ka P. Kriev. kara negrib, bet pārējās zemes grib? Vai P. Kriev. patiesībā nav vismilitārākā zeme visā pasaulē, kur viss tiek sagatavots tikai cīņai, karam? (..) Karš ir noziegums pret cilvēka svēto būtību uz visas līnijas, un ja viņu nosoda, tad viņš jānosoda uz visas līnijas. Tur nevar būt nekādu izņēmumu. Šis uzsaukums rāda, ka to parakstījuši cilvēki, kurus zināmā mērā var saukt par liekuļiem vai par pārāk naiviem (kā mans mīļais Rudzītis).

R., 1. jūlijā 1932

Izkāpelējām šodien Siguldas kalnus, krāšņo dabu, impozantās ainavas te varētu padarīt nesalīdzināmi pievilcīgākas, ja tikai attiecīgās vietas pēc iespējas vairāk izkoptu. Daudz būtu līdzēts, ja Siguldas, tā Krimuldas un Turaidas Gaujas lejas augsto krastu nogāzes noklātu liču loču ceļiem (..). Pēc iespējas ātrāk vajadzētu uzcelt arī pieklājīgu tiltu, ierīkot ērtus un labus ceļus, iekārtot vienā otrā vietā piestājas un atpūtas punktus. Būtu labi ierīkot arī gaisa dzelzceļu (karāteni) no viena krasta uz otru. Siguldai tas viss nāktu tikai par labu.

R.,2.10.32.

Čaks nobeidzis un nodevis Dailes teātrim bērnu lugu. Būtu priecīgs, ja arī es aizietu uz pirmizrādi. Pastāsta dažus lugas satura vilcienus. Tie izklausās pārāk "tagadnīgi izdomāti", ne dvēselē mākslinieciski dzimuši un tālab man ne visai patīk. Tomēr negribu lugu nokritizēt to neredzējis. Sarakstījuši viņi to kopīgi ar Adamsonu, ar kuru darbs labi saskanējis.

R., 26.10.32.

fabrikas cenām Rīgā, Miera ielā 19. Tālrunis 92041

prasiet visur
„Augļu Konzums“
 šokolades konfektes
 kuņas ir iecienītas un ļoti garšīgas
 noliktava: Rīgā, Jāna Asara (Ērgļu) ielā Nr 22, tālrunis 91830

Grāmatas, rakstamlieti, drūke
 pie J. Rozes,
 Rīgā, Kr. Barona ielā

Ar skalstu smaržu ir
Papagaiļa zie
 Par mērenu cenu ir
Papagaiļa zie
 Lietošanā taupīgas ir
Papagaiļa zie
 Godalgotas ar zelta medaļu Latvī
 Jumu propagandas izstādē 191

J. Janševska romāna
„Pimtene“
 nedaudz pilnīgu komplektu 6 sējumi piecās grāmatās — iesieti vēl dabūjami.
 Pret labi uzglabātu pirmo sējumu izsniedzam kaut kurū no nākošiem sējumiem vai arī atpērkam „Leta“, Rīgā, Mārstaju ielā Nr 25

Dāmu apģērbu, aditu lietu un veļes tirgotava
E. Šurs
 Rīgā, Marijas ielā Nr 35. Tālr. 2-8-3-1-6
 Pasta tēkošs rēģins 1952
 Piedāvā pašu izgatavojumā visādas aditas, veļa un dāmu apģērbu preces. Cenas ārpus konkurēnces. MAZUMĀ

Gumijas
 (Krampu)
 Visādas b
 Zīdaļu un hīgl
K. Mar
 dib. 18
 Kungu ie

SLAŠ KERAMIKA
ROSENTHAL
 PORCELANS
MOSE
 KRISTĀLS
 SAIMNIECĪBĒGRĀMI
 WIRTSCHAFTSGEGENST.
 KALKU IELĀ 1.

Audēju ielā Nr. 13. Tālrunis 23895
 Lielā izvēlē **zvērādas un kažoku mēteļi**
 Izlabo un pārtaisa kažoka mēteļus un boas.
 Pirmklasīga paša darbnīca

Modernas dāmu
rokas somiņas
 visiem gadījumiem piedāvā
 Akc. Sab. **A. RATFELDERS**
 Rīgā, Kaļķu ielā Nr 11
 Spec. ceļošanas sporta un formas pied. rūpniecība
 Izlabo glieti un notekitā laikā

P R O G R A M M A

Nagla, Tomāts un Piūmite
 A. Čaka un E. Adamsona groteska bērnu spēle 4 ainās

TELOTĀJI:

Jakobsons, Edgars	Refert, Izrādes vadītājs
Birzgālis, Reinis	Nagla
Štrause, Elza	Tomāts
Amerika, Liliņa	Piūmite
Gintars, Antmane, Ziedīgs, Sabule, Vesmane, Gaiļi, Krūmiņa, Puķe	Bērn
Ozoliņa, Benita	Grošite Bīle, laikrakstu pārdevēja
Filipsons, Artūrs	Spēļabībele, pilsētas galva
Mikēlsons, Alberts	Jaunais skolotājs
Puriņš, Reinholds	Uraugs Asaka

Eleganta publika pēc teātra apmeklē
«MASCOTTE» Dancing-Cabaret.
 Labākā kabarē programma. Valdemāra ielā 21. Tālr. 20028. Spēlē «The Mascotte Band»
 Tea Room Amer. Bar

Izplatīt dievības starus starp cilvēci
 Ir pēc Bethovena vārdiem, mūzikas angelo, kaislības, sāls, miera un daļvea prieka smad mūzikas instrumentu stīgu stīti.
 Iegādājaties **BLÜTHNERA** vai **SCHIMMEL** pianos vai fiģeli pie fabrikas pārstāvja Latvijā **Alberts Vīstucis, Rīgā, Kr. Barona ielā 25**

BRIEGERA
 IDEĀLĀ TAUKU PŪDERS
 ITĀS KRĀSĀS — PIRMKLASĪGS
 mu apģērbu darbnīca
 pasūtījumus un izlabojumus dar ļoti mērenām cenām
 ūmi tiek pagatavoti notekitā laikā. Glīts darbs
E. HAUKS, RĪGĀ
 Nr 20. Tālrunis 95784

Armijas Ekonomiskais veikals
 Rīgā, Audeju ielā 16
 Moderni audumi dāmu un kungu apģērbiem
 Gatavi kungu uzvalki un mēteļi

Rotaļlietas
 visizdevīgāki Jūs varat iepirkt **FREBEL** ipaš. A.
 Marijas ielā 6 pretīm Berga bazaram Marijas Vairumā
 Piedāvāju lielā izvēlē par lētām cenām iekš- un Ērzesmes ražojumus Biedrībam, skolām, bērnu dārzēm u. t. t. specialas cenas

RUDOLFS BALOI FOTO STUDIJA
 Rīgā, Ģertrudes un Katolu ielas stūrī Nr 2. Auto. Ieteicams iepriekš pieteikties pa tālruni

Mēbeles I. Rīgas Galdn. un Krēslin. Sabiedrība **ASOCIACIJA** 1862 **70** 1932

piedāvā no bagātīgiem krājumiem modernas mēbeles dzīvokļu iekārtām
 Godalgots Latv. Raž. Izst. ar visaugstāko god. — zelta medali
TEĀTRA IELA
 pašu namā, Valņu ielas stūrī
 Tālruni: 21642 — 2048

ārdošanā
Vitamīnu saturoša
arkānu tēja
 Nogaršojat un Jūs piekritēsit
 Latvijas burkānu tējas rūpniecība „Vitam“
 Rīgā, Marijas ielā Nr 103.

anekeni, Foto un Kino Jūs variet vinnēt L

Kā mākslas darbs jaunajiem autoriem šis gabaliņš nav izdevies, nav izdevies tas arī kā propagandas darbs. To sevišķi apliecināja mazo spriedumi, ja prasīja: Nu, kā tev patika? — Es nekā nevarēju saprast.

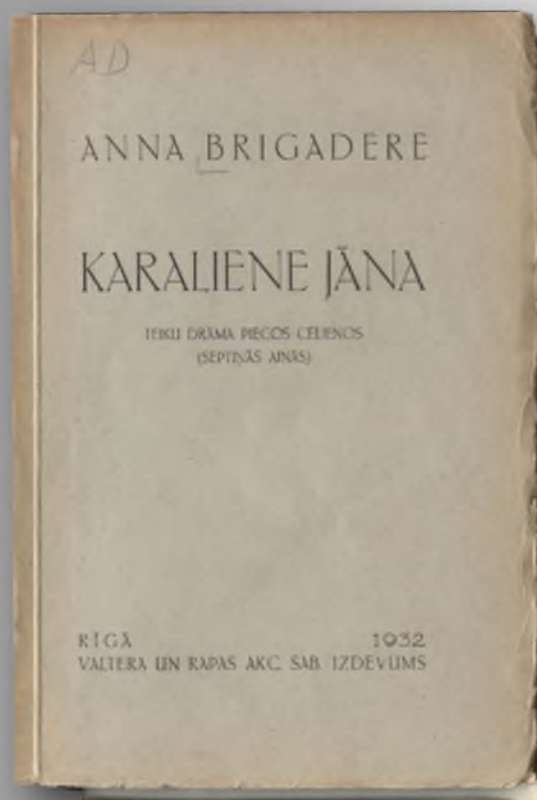
R., 20.11.32.

Birznieks-Upīts steidza stāstīt, ka iznākušas esot Austras Skujiņas dzejas. “Mani tas maz interesē,” atbildēju, “jo atrodu, ka tas nav nekāds ievērojams notikums. (..) Skujiņas dzejas mierīgi varēja iznākt pēc kādiem gadiem desmit kā literāri vēsturisks materiāls.” Ar to es nemaz negribu liegt Skujiņai dzejnieces dāvanu un arī savas mazas vietņas starp tagadējiem jaunajiem meklētājiem (..). Kas zīmējas uz Skujiņas pesimismu, dzīves nicināšanu u.t.t., ko viņa stipri grib uzsvērt arī savā dzejā, tad tas vienkārši man liekas tāds pārmērīgs forsējums vai dvēseles tukšums un nekādā ziņā nav pieņemams.

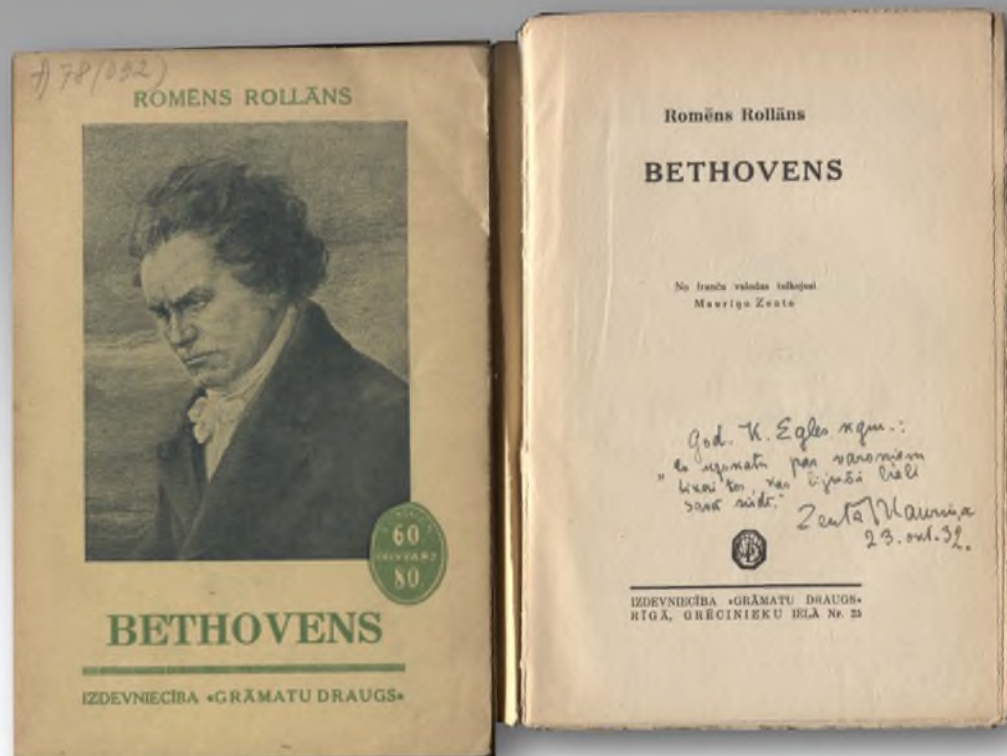
Saprotams, ka Sudrabkalnam (kā dzirdu, pret paša gribu) tad grūti bija rakstīt ievadu un nekā sevišķa viņš par šo dzeju pateikt nevarēja. Sudrabkalns ir liels mākslinieks, liels domātājs, liels erudīts, viņš par katru nīcku var uzrakstīt, ko var lasīt ar interesi.

R., 1.11.32.

Pie vakara kopā ar Ērmani un Cucho aizgāju pie Brigaderu Annas. Bija ļoti priecīga, apveltīja mūs katru ar savu jaunāko darbu Karaliene Jāna, stāstīja daudz par saviem Sprīdīšiem, par nodomiem (padomā esot vairāki jauni darbi – drāmas un komedijas), ja tikai spēsot galā vest. Gadi jau esot stipri uz leju, to jūtot pēc saviem spēkiem. Karaliene Jānu izrādīšot 18.11., lai pagodinot viņas pirmizrādi ar savu klātbūšanu. Taisnība, Brigaderes spēki manāmi ir saplakuši, kautgan tā pavisam vēl nava, kā viņa pati domā. Viņa vēl var mierīgi nodzīvot pat gadu desmitu. Tikai dzirdēšana jau stipri pavāja, jārunā diezgan skaļi, lai saprastos. Patīkami, rakstnieces cienīgi iekārtota darba istaba.

R., 1.11.32.

Pienācis Cucho. Iegriezies tāpat parunāties, paskatīties. Bijis pastaigā un uz dažām minūtēm paraudzījies arī Zentas Mauriņas mītnē. Līdz ar sveicieniem lūgusi man nodot grāmatu. Tas viņas tulkotais Romēna Rolāna Bethovens. Titullapā Mauriņas veltījuma ieraksts: "God. K. Egles kpm.: "Es uzskatu par varoņiem tikai tos, ka bijuši lieli savā sirdī." Zenta Mauriņa 23. okt. 32." Vai es būtu tik zīmīgu veltījumu pelnījis? Vai tam ir kāds pamats? Esmu tak vienkāršs ikdienas cilvēks, kādu simtiem tūkstošiem. Cucho tomēr pēdējo neatzīst un piekrīt pilnīgi Z. Mauriņai Arī viņš to varot liecināt no savas puses un to esot dzirdējis no visām pusēm. Būs jāsāk ticēt?

Rīgā, 23.10.32.

Mājup nākot biju pie K. Ieviņa (Valdemāra ielā 33 dz. 4a), kas solīja dažas bildes rakstam, ko taisos dot Atpūtai. Vecpuiša istaba, vecpuišis jau viņš pats, tomēr simpātisks. Izrāda bildes, savas glezniņas, stāsta par jaunību, par Zviedriju. Rāda trīs vijoles. Izrādās, ka viņš ir liels muzikas mīlotājs.

R., 5.11.32.

Saldam pie Ropes ar K. Jansoni,
kas kļuvis iebraucis no Jāzērijas,
kur viņš uzturējās dažas nedēļas.
Pretēn, ka mūsdienās aktiāl
jāzērijas pie padomniešu lētes.
darbin. Senāca Jansoni arī jau
stāvē. "Muzantropi etc.", ir
pārlieki daudz šaurāk. Apziņoj
un daži lasītāji man to loti
dāvē. Senāca Jansoni pastāstīja,
ka šis stāsts prasot visu
vadu pārgājumu un koncertu ar
jo tāpēc viņš gribot savilkt
un izstādīt visu savu pasauli
uzskatu, sam. idijās krietāpēc.
Tas esot apgalā Jāzērijas mūka
turpmājam un domājam,
vēl paglābāt mūsdienu. - Jansoni

uma arī jau Jansoni. Savāpziņoj
vēl daudz esot maistojs un arī
daudz no viņu atstājot, pamatodam
paktiņam apgalā mūka Jansoni
jansoni mūka. Jansoni Jansoni,
kad viņš tur jansoni mūka
vēl daudz un otrs celot, for no Jansoni
fopoli nostādājis lētes, uzskatu,
bet daudz ar redzīto teikt
būvē dāvē. Kad redzīto otrs,
vairādu lētes, mūka, ar otru
un otru Jansoni mūka,
vēl apziņojot otru Jansoni
dāvē, Jansoni un Jansoni, Jansoni
mūka un o. Tur viņš uācis
aktiāl arī tur mūka Jansoni ar
Jansoni dāvē, to jau jansoni
ilgākājam jansoni Jansoni, kas
ja mūka Jansoni otrs Jansoni
vēl paglābāt mūsdienu.

R., 16.8.30.

Ar

jansoni mūka un jansoni mūka. Jansoni mūka
vēl daudz un otrs celot, for no Jansoni
fopoli nostādājis lētes, uzskatu,
bet daudz ar redzīto teikt
būvē dāvē. Kad redzīto otrs,
vairādu lētes, mūka, ar otru
un otru Jansoni mūka,
vēl apziņojot otru Jansoni
dāvē, Jansoni un Jansoni, Jansoni
mūka un o. Tur viņš uācis
aktiāl arī tur mūka Jansoni ar
Jansoni dāvē, to jau jansoni
ilgākājam jansoni Jansoni, kas
ja mūka Jansoni otrs Jansoni
vēl paglābāt mūsdienu.

Rope, 24. VII. 27.

Ar

Uman satīru ar Jansoni Jansoni mūka,
vēl daudz un otrs celot, for no Jansoni
fopoli nostādājis lētes, uzskatu,
bet daudz ar redzīto teikt
būvē dāvē. Kad redzīto otrs,
vairādu lētes, mūka, ar otru
un otru Jansoni mūka,
vēl apziņojot otru Jansoni
dāvē, Jansoni un Jansoni, Jansoni
mūka un o. Tur viņš uācis
aktiāl arī tur mūka Jansoni ar
Jansoni dāvē, to jau jansoni
ilgākājam jansoni Jansoni, kas
ja mūka Jansoni otrs Jansoni
vēl paglābāt mūsdienu.

Jansoni mūka un jansoni mūka. Jansoni mūka
vēl daudz un otrs celot, for no Jansoni
fopoli nostādājis lētes, uzskatu,
bet daudz ar redzīto teikt
būvē dāvē. Kad redzīto otrs,
vairādu lētes, mūka, ar otru
un otru Jansoni mūka,
vēl apziņojot otru Jansoni
dāvē, Jansoni un Jansoni, Jansoni
mūka un o. Tur viņš uācis
aktiāl arī tur mūka Jansoni ar
Jansoni dāvē, to jau jansoni
ilgākājam jansoni Jansoni, kas
ja mūka Jansoni otrs Jansoni
vēl paglābāt mūsdienu.

Latvius kungu metejus un uzvalkus bagātīga izveide rudens un ziemas sezonai piedāvā

AKMĒJAS ERONOMISKAIS VEIKALS Telefons 3-2-6-1-5

Lodix LABĀKĀ LAPAVU KRĒMĀ

Kungu ve Pasūtījumi Izlabojuši
Arī krājuma ar pīnģiem mēriem
A. ANDERSONS
Dib. 1906. g. Brīvības ielā Nr. 6

STUDENTU VIRTUVE
Vērnaņa dārzā I. nodalā no plkst. 12-17 un 19-22
II. nodalā ar apkalpošanu no plkst. 12-22
Studentu virtuves nodalā Universitātes vecā ēkā aivērtis no pulksten 10-20
FIVE O'CLOCK TEA Vērnaņa dārzā paviljonā katru svētdienu no plkst. 17-24
Ieja brīva, un tikai studējošiem un viņu ieviestiem viesiem

NOTIS akadēm. orķestrim, koncertiem un mājās
Pasūtījums pa pasta lapiņā 24 stunda laikā
K. Reinholds
Rīgā, Brīvības ielā 1

Latvijas Nacionālā Opera
Trešdien, 9. novembrī 1932. gadā, plkst. 7.30 vak.
Havajas puķe
Paula Abrahama opereta 3 cēliņos, 7 aktos.
Alfr. Grīnvalda, Fr. Lāncera-Bedas un Emser. Feldera librets.
Tulkotāji J. Sudrabkalns, J. Poruks, V. Grēvītis

PERSONAS:
Laija, Havajas princese Grieta Pērkone
Lilo Taro, Havajas princese Alviņa Spensere
Kansko Hilo, havajietis valdnieks Jānis Kārkliņš
Hollināds Harolds Stons, amerikāņu kapitālists Alberts Verzons
Loids Harisons, amerikāņu gubernators Edvards Miļčevs
Havajs Videmtra Leonaitis
Dionsa Baļija, viņa sekretre Beasija Vartington, guber. stora kruznieka Nāstīja Čestberga

AMALIJA TAICS Tel. 27294
Brīvības ielā 15
kažoki, mēteļi, kleitas

NOTIS, GRAMOFONI ar PLATĒM, FLIGĒLI un PIĀNINO
P. NELDNERIS
Aspazijas bulv. 2
Dib. 1906. g.

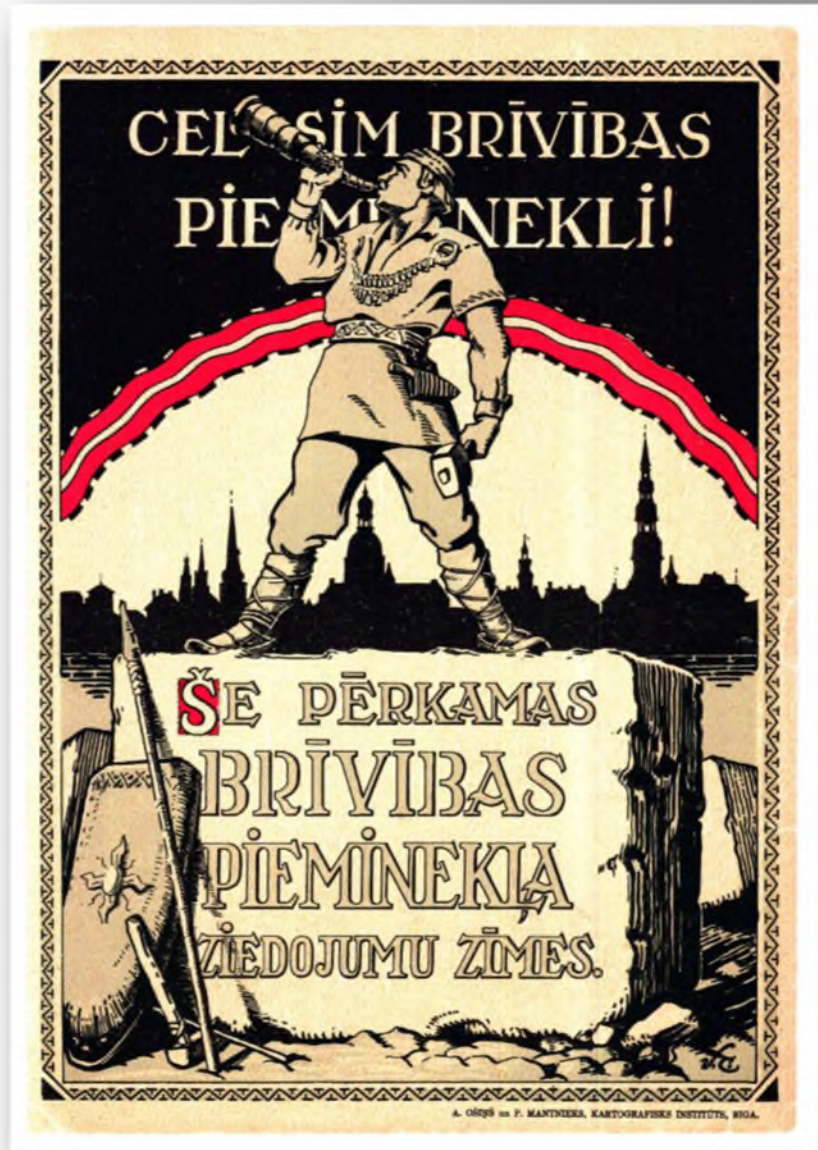
DZIJAS TAMBOREŠANAI
DZIJAS IZSUSANAI
DZIJAS Vis. veida pakalpojumi
Dib. Mārtiņu ielā Nr. 2-4, 18gr.
Nodalā: Brīvības ielā Nr. 31, 18gr.

BASTEJA Tālr. 20153
Zigfr. Meierovica bulv. 4
pirmais Lu —50
otrais —60
Pēc ausdienās jaunākā sīģeru mūzika pie skafrova

ROMAS VIESNICA
PAGRABS
Restorāns **OTTO SCHWARZ, Rīgā**

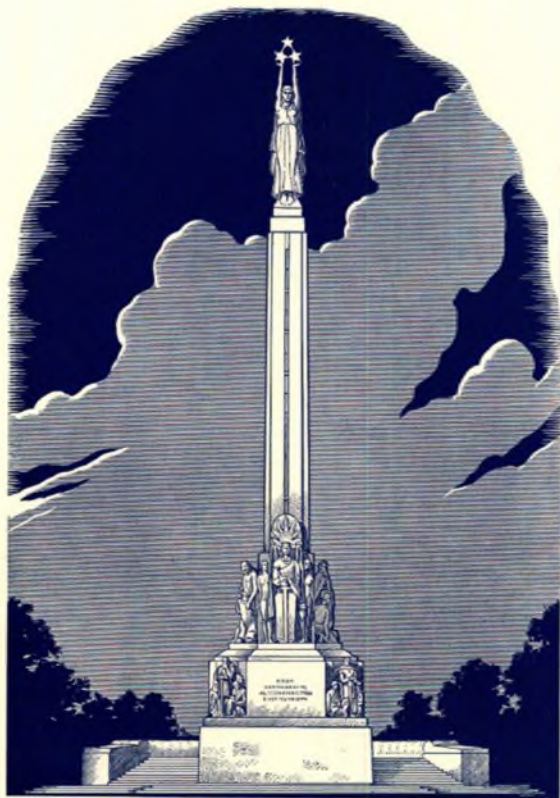
MĒBELI
mākslinošāki gaudā gūtā izstrādā
un iztoma rīgt, jo tās visas pūstas
paldies radītājiem bez stāpnieki
Arvieno bagātīgu arhīvu, plašiem
Rīgā, Vaļņu ielā Nr. 29

C. GOERKE

Pēc ilgāka laika aizgājām abi ar Elmi uz Nacionālo Operu. Tā kā vieglākus gabalus vien tagad vairs izrāda, gribēju paskatīties Havajas puķi, ko tik ļaudis cildina. It īpaši, jo tur esot arī daudz baleta. (..) Grūti iedomāties ko tukšāku un bezgaršīgāku par šo farsu, opereti, vai kā viņu sauc. Jābrīnās par to publiku, kas uz tādu uzvedumu skrien, tāpat kā uz nejēdzīgo (tā nopietni ļaudis saka) Pie baltā āzi. Lielām mokām nogaidījām tikai otrā cēliena beigās un steidzāmies mājās.

R., 9.11.32.

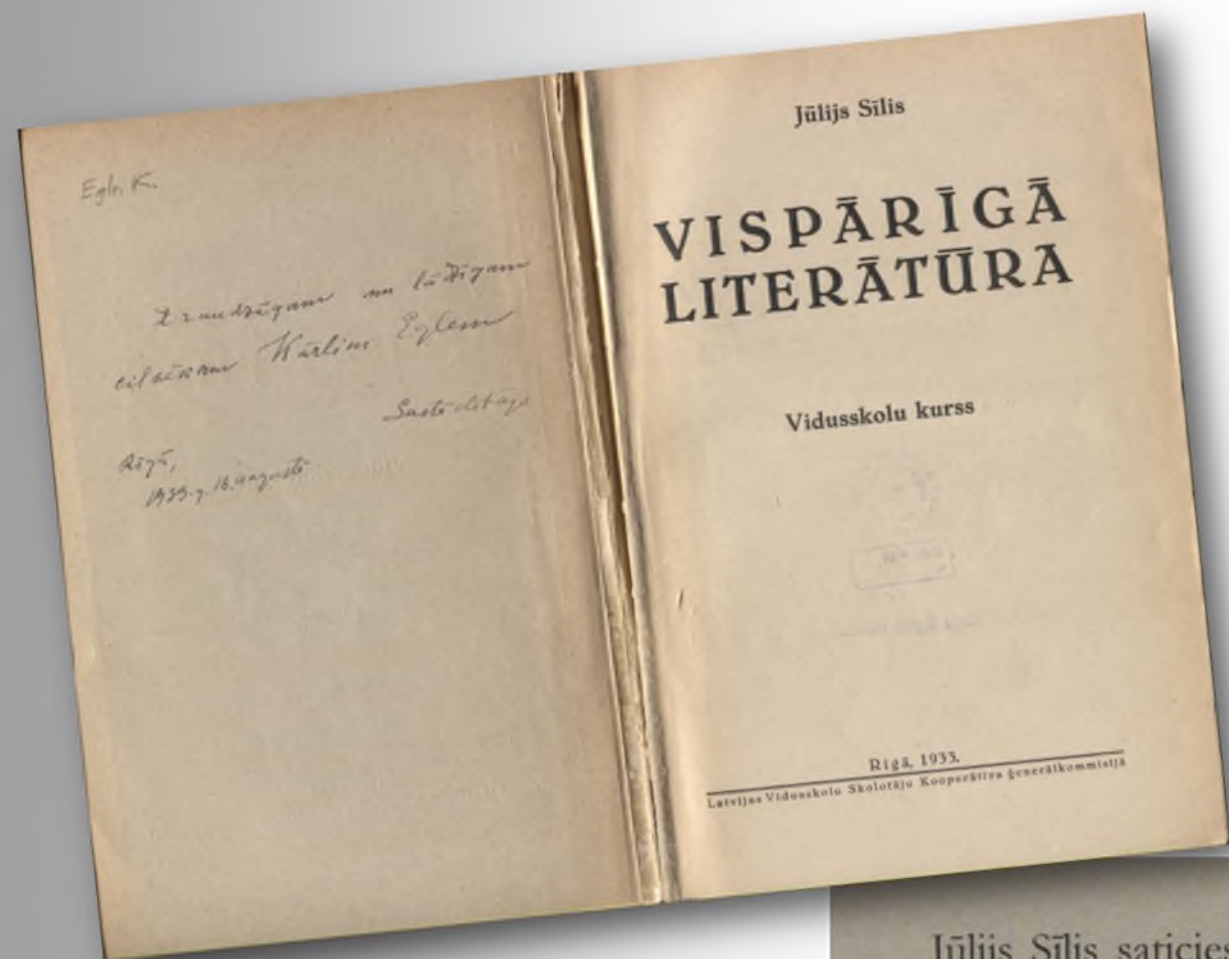

Ziedojs Brīvības piemineklim 1933

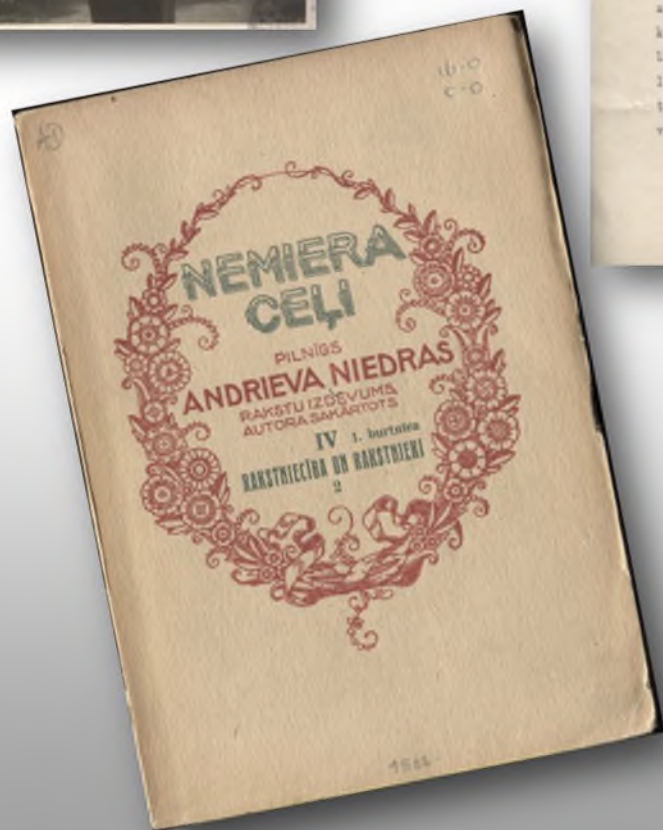
Šodien bija dzīva ziedojumu vākšana Brīvības piemineklim. Visi, pat žīdi, var redzēt, ļoti labu prātu dod savu artavu; vienīgi vācieši (..) ar īgnumu ziedo kādu santimu, vai pat novēršas un nedod nekā. Var jau būt, ka taisnība kādam gudram atklātības darbiniekam, kas pēc sava stāvokļa nevarot atklāti izteikties, bet klusībā teicis: “Ne tikai visas Eiropas, bet visas pasaules nelaime esot Vācija un vācieši. Un Latvijai tās vācieši esot vairāk kā krusts.”

R., 18.11.32.

Jūlijs Sīlis saticies ar Ērmani. Abi ienākuši vakarā bija pie manis. Norunājām stundas divas, jo Sīlis ir diezgan atjautīgs kā literāriskās, tā sadzīves lietās, t. i. seko dzīvi tagadnei (latviešu un cittautu). Visi bijām domās, ka latviešiem mazāk ļauna spēja nodarīt un arī nodarīja krievi nekā vācieši, un arī nākotnē politiski orientēties labāk uz krievu un Krievijas, nekā uz vācu un Vācijas pusi.

R., 8.3.33.

2

Altstadt bei Christburg, Ostpr., 17.6.33.

Ļoti godāti profesora kņai Manuskripts "Mestera ceļi" III un IV sējuma ("Rakstniecības un rakstnieku" sējumā un otrā pusē) nu jau ir gatavi un sūtīti, ta kā tas varu katrā brīdī nosūtīt un Rīgu. Bet nu lasīju laikrakstos, ka Jūs esot nopietni saslimis, kadā mērim, vaj uzturēties Rīgā, vaj kur citur, un vaj Jūs ir iespējams, ar manuskriptu tagad tālāk rīkoties. Mērim arī, kā Nodāļai tagad stāv ar līdzekļiem. Tadā nosūdotānos manuskriptu sūtīt un labu laiku jo kāds kas tur ir. Mērim katrā būs noraksts, kādā ar manuskriptu es rēķinā mērim katrā nosūdot. Bet tas man šis sējums prasīja arī kāds līdzekļi. Jo kāds raksti bij jāpasūta pa bibliotēku un laikrakstos un jāliek norakstīt no turienes. Visu to kopā sēdēt man patīk, ja es varu aizsūtīt manuskriptu vaj nu Jūs, vaj pē Jūs norakstīšana, ar to drošu zināšanu, ka viņi šīs rakstī ceļi un ka pa šīs rakstī vīdā sēdētānos. Pēo man noraksts sēdētānos rakstura jālasa man, ko es pat ar vīdā darīt. Bet uz raksta gūst es varu aizbraukt veselības un kādu sanatoriju. Tadā ar raksturu man izmāktu visārtak, ja iespējams vārtu iekārtot pa vasaru, kur arī apīstoties manak zināntas. Tomēr to nu darāt, kā tas Nodāļai un vīdā darīties kāds vīdā.

Ļāds, izkat man parīst, vaj manuskriptu sūtīt tālā, vaj vīdā, un kā Jūs domāja to sūtīt vīdā kā, lai vīdā apīstītos, vaj pēdēkārtā man vīdā pīstīti parīst. Bet mērim, vaj vīdā ir Rīga un kur vīdā uzturēties par vasaru.

Novēlu Jūs šīs atpīgt!

Vīdā padevība
Jūs
Andri Niedras

14

Altstadt, Post Christburg, Ostpr., 6.6.33.

Augsti godāti profesora kņai
Mih Nodāļai!

Ceturta sējuma pirmā pusē nu jau vajag būt iespēstai. Otrā pusē, kā man raksts, drīs sūtīt iespēst. Tai es vel patlabar rakstu papildinājumus: apsejuma par "Zelta Zirgu", kas Rīga straišanas vīdā ļoti labi piemērs. Ko tēra sējuma man laikas vel naktos honorārs ap 100 latiem. Visu to kopā sēdēt vīdā, kā nēlīkšos Jūs būt uzbasīgs, Jūs sīnīgi lugdams, kā izmākt manīs dēļās - vai nu oaur Nīcipu, vai oaur Ansbērgu, vai ar' tēsi kādas no vīdās - uz mana honorāra kontā kāds 500 - 600 latus. Tis vīdās par mīju nēlīkšāni, bet man nekādi nēv iespējams, tagā vīdās ko sūtīt.

Līdā ar ceturto sējumu manū līgums nēbūs oaur. Kā tad darīties ar turpmāko? Vai Nodāļai vīdā ir interese, no manīs ko izīst? Vārtus "Liduma dums" vai "Skaidra sirds", ko es uzskatītu par skolāri rīgu kā jauclet? Tātās laikmēta atpīgt? Jēb, vārtus, parīstāts Fēdājo man jau apīgtavots kādas 10 loknos; bet ja es zinātu, kā tas būs apīgtāns, tad vārtu parā nēdājas vīdā par manīs pīgtavot vel kādas 5 - 8 loknos klat. Lieta ir tāda, kā šīs gadu man ar nēdā vel ies grūtī, kānēr dāli tīk uz oīga. Tadā varu ķertīs tīnā pī tāda darba, kas tūlī atīkāsāns. Velāk tad vārtu turpīnāt darba pēo pīnā patīkās, vārtus arī nobēigt par pīnā, man mījo "Jesus dāvi" Betu Jūs patītoīga, ja kādas no Jūs iznāktu izdēriba, man izīnāntās, ko Nodāļa domā par turpmākiem izīvāntās, un vai es vīnā varu palīpt arī no savas puses.

Bet tos manūs pīgtavot gūst, lūzāni, nēatīgtājas uz sākā.

Sīnīgās labīnās vīdās!
Jūs padevīgāis *A. Niedras*

Izlasīju A. Niedras Nemiera ceļi 4. sēj. 1. pusi. Visos rakstos viņš ļoti daudz runā par sevi, pastāsta daudz interesanta un zīmīga, kas vēlākiem Niedras rakstura un mākslinieciskā talanta pētniekiem ļoti noderēs. Niedra ir ļoti apdāvināts, garīgi rosīgs, vienmēr možs cilvēks. Liekas, ka viņa dzīve aizgājusi tikai mūžīgā nepārtrauktā domāšanā. Bet tā gluži nava. Viņā ir kaut kas, kas brīžam atgādina Tolstoju, bet atkal viss galvenais sveras prom no Tolstoja. Pretīga, pat apšķebinoša ir Niedras mūžīgā sofistika. Viņš vienmēr nonāk pie sevis attaisnošanas, lai nāktu no kura stūra nākdams. Tā ir nejēdzīga viņa rakstura īpašība. Bet ko tur var darīt: tādu likteni viņam lēmis likteņa noteicējs.

Vasarājos, 5.6.33.

Prieku un patikamu baud
sagādā A.S. „Laima” šokolādes un

Astotie vispārējie dziesmu jeb, īstenībā ņemot, pirmo dziesmu svētku 60 gadu atceres svētki. Gribētos redzēt tālab daudz lielāku aizrautību, pacilātību nekā tagad; daudz un dažādu iemeslu dēļ tiem vajadzētu būt īstiem visas tautas svētkiem. Zināmā mērā par tādiem viņi arī izvērtās, kaut gan daļa sabiedrības bija noskaņota pret tiem. Varbūt tālab aizrautības vilnis arī nerasniedza tik lielu augstumu, kā to varētu sagaidīt. Latvieši jau allaž nacionālās lietās bijuši lieli glēvuļi, vienaldzīgi. (..) Dziesmas, īpaši tās, kurās izskan dziļāki tautas likteņa motīvi un pārdzīvojumi (Gaismas pils, Beverīnas dziedonis, Karaļmeita, Plūdoņa-Kalniņa Latvju himna) uzņēma ar sajūsmu. (..) Šie dzīvie tautas svētki, varbūt, paglābs viņu no bojā ejas vai nožēlojamas veģetēšanas.

R., 19.6.33.

H 1159 1-6 2. *1934*

Jaunā daiņa

Latvian Literary Magazine

Latvian Literary Magazine, Maxima un Gara ielās
Iznāk divreiz nedēļā: 1. un 15. dienā

Redaktors: — *dzejnieks Jānis Trimda.*

1. numurs 1. janvārī 1934. g.

Veltījums E. Arnim viņa dzimšanas dienā

Ja mēs šodien atceramies, tad mēs atceramies E. Arni, kas dzimis 1871. gada 1. janvārī. Arnis bija viens no mūsu labākajiem dzejniekiem, kas dzīvoja mūsu tautā. Viņš raksturoja mūsu tautas garu, viņš raksturoja mūsu tautas likteni. Arnis bija viens no mūsu labākajiem dzejniekiem, kas dzīvoja mūsu tautā. Viņš raksturoja mūsu tautas garu, viņš raksturoja mūsu tautas likteni.

Daži vārdi sakumam

Ja mēs šodien atceramies, tad mēs atceramies E. Arni, kas dzimis 1871. gada 1. janvārī. Arnis bija viens no mūsu labākajiem dzejniekiem, kas dzīvoja mūsu tautā. Viņš raksturoja mūsu tautas garu, viņš raksturoja mūsu tautas likteni.

Ernests Arnis kā personība

Ernests Arnis bija viens no mūsu labākajiem dzejniekiem, kas dzīvoja mūsu tautā. Viņš raksturoja mūsu tautas garu, viņš raksturoja mūsu tautas likteni.

Arnis bija viens no mūsu labākajiem dzejniekiem, kas dzīvoja mūsu tautā. Viņš raksturoja mūsu tautas garu, viņš raksturoja mūsu tautas likteni.

Jaunā daiņa

Latvian Literary Magazine, Maxima un Gara ielās
Iznāk divreiz nedēļā: 1. un 15. dienā

Redaktors: — *dzejnieks Jānis Trimda.*

2. numurs 15. janvārī 1934. g.

Sveicam Antonu Austriņu piecdesmit gadu mūža svētkos!

Antona Austriņa piecdesmit gadi

Antoni šodien atceramies piecdesmit gadus. Viņš ir viens no mūsu labākajiem dzejniekiem, kas dzīvoja mūsu tautā. Viņš raksturoja mūsu tautas garu, viņš raksturoja mūsu tautas likteni.

Literāriskas pārdomas de jure svētkos

Ja mēs šodien atceramies, tad mēs atceramies E. Arni, kas dzimis 1871. gada 1. janvārī. Arnis bija viens no mūsu labākajiem dzejniekiem, kas dzīvoja mūsu tautā. Viņš raksturoja mūsu tautas garu, viņš raksturoja mūsu tautas likteni.

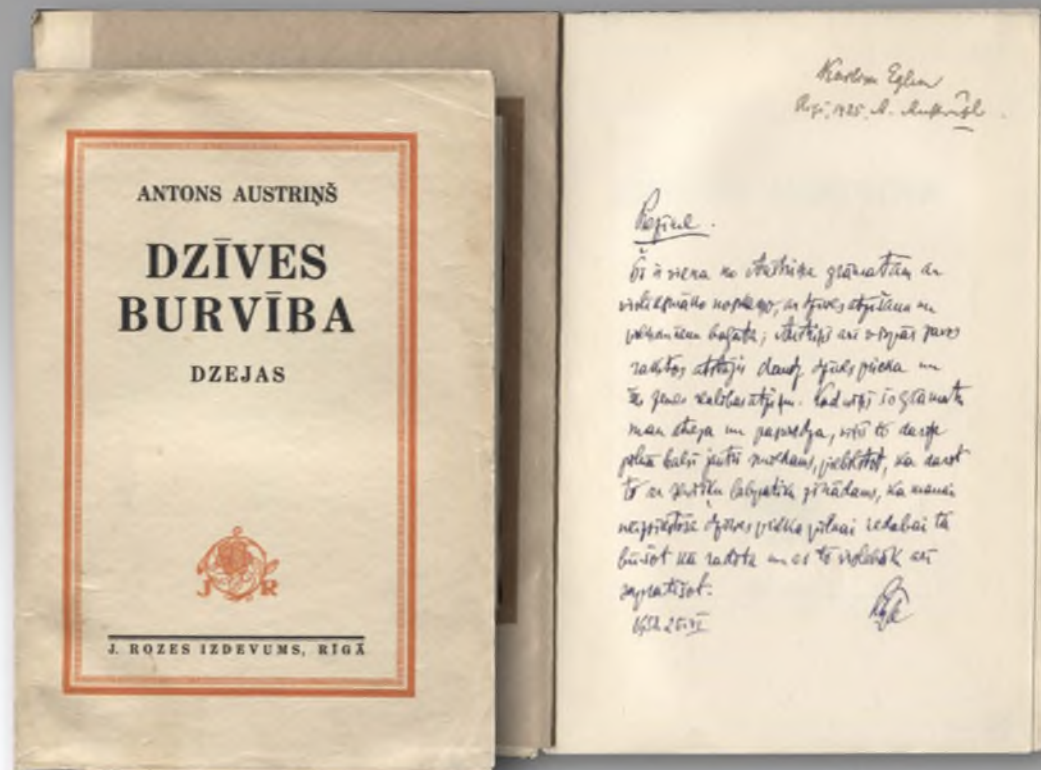

J. TRIMDA.

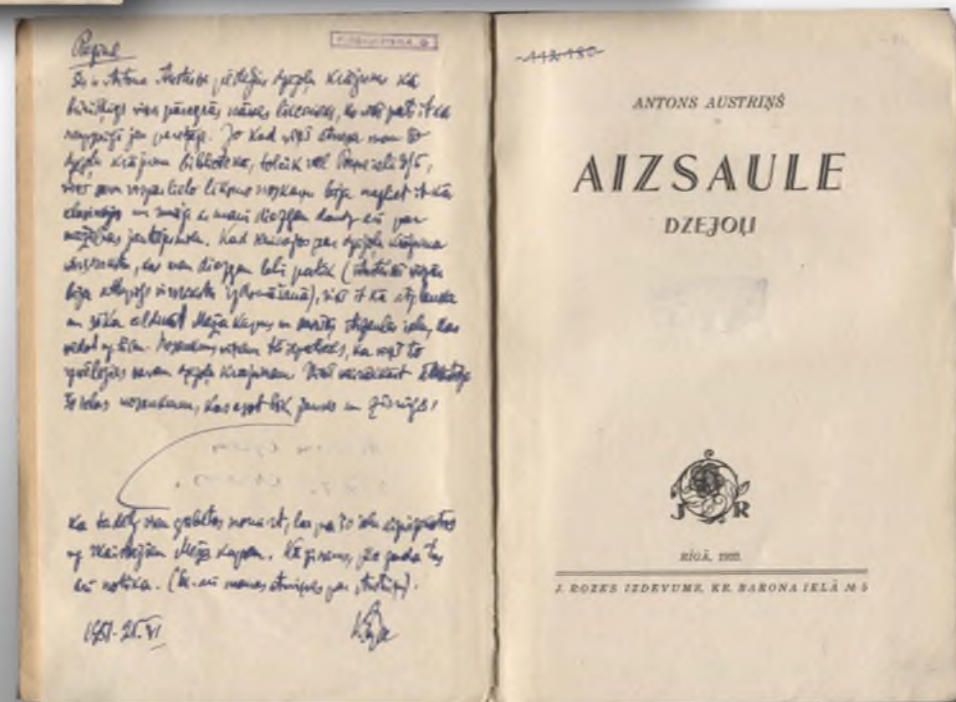
Vēlāk Trimda, liksms, sajūsmināts, atnesis savas avīzes Jaunā Daiņa 1 nra. Vispār, kā jau dzejnieks, viņš bezgala aizrautīgs. Līdz bērnišķībai naivs, bet arī pašpaļāvīgs. No avīzes cerē lielas lietas, laigan es brīdinu, aizrādīdams, ka neiznāk pārāk smaga vilšanās. Tāds pat entuziasma un tikai visvairāk entuziasma pilns, pa daļai pat kuriozs kā viņš pats arī šis avīzes 1. nra. saturs. Bet man tāds aizrautīgs ideālisms, dzejiskā jūsma un pašpaļāvība ļoti arvien patīk, un es līdz ar šo jaunekli papriecājos, cik brīnišķi būtu, ja šī avīze sāktu izplatīties un iziet tautā!

R., 30.12.33.

Bibliotēkā Antons Austris. Nācis tāpat parunāties. Vakar Jaun. Ziņās lasījis rakstu par trieku, sācis piedomāt arī pie sevis. Dažas pazīmes arī viņam liekoties pie sevis aizdomīgas. Kas varot zināt, kad pēdējā stunda sit. Bet gribētu tomēr vēl paveikt daudz darbu. Vispirms būtu jāpabeidz Garā jūdze. Pats lāga vairs nevarot redzēt strādāt, arī spēki vairs neesot agrākie.

R., 12.1.33.

Ceļā uz bibliotēku, Rapas veikalā, šorīt pārsteidza skumjā, tīri vai neticamā ziņa, ka šorīt miris Antons Austrīņš. Šis mīlais, jaukais, vienmēr tik priecīgais, lielas un stipras gribas apveltītais cilvēks, īpats, caur un cauri latviskais rakstnieks, kas savos darbos tautas šī laikmeta dzīvi un izjūtas uzglabās tālām nākamām paaudzēm! Cik brīnišķīgi tie ceļi pavirzās uz mūžību! Nesen vēl viņš jūsmīgi runāja par darāmiem neatliekamiem darbiem, par nodomiem. Nu tie līdz ar viņu aizgāja aizsaulē.

R., 17.4.34.

Jaunakās Simas

Reiznē iznāk katru nedēļu. Izdevums Nr. 107. Zīdnieku ielā Nr. 107. Izdevums Nr. 107. Zīdnieku ielā Nr. 107.

Reiznē iznāk katru nedēļu. Izdevums Nr. 107. Zīdnieku ielā Nr. 107. Izdevums Nr. 107. Zīdnieku ielā Nr. 107.

Nacionālais teātris
Wahja Terefe.
 Mierlaika prece
 „Rīgas Gaīšals“
 A/S. Kancezdorf
 24. 107.

Notikumu norīse Rīgā

1918. gada 17. maijā 1931. gada 24. gada.

Reiznē iznāk katru nedēļu. Izdevums Nr. 107. Zīdnieku ielā Nr. 107. Izdevums Nr. 107. Zīdnieku ielā Nr. 107.

Waldības manifests Rihkojums par kara raksturota iřfudināšanu

Waldības manifests Rihkojums par kara raksturota iřfudināšanu

Waldības manifests Rihkojums par kara raksturota iřfudināšanu. Waldības manifests Rihkojums par kara raksturota iřfudināšanu.

Satvijas telegrafa agentūras Rīgos par notikumu gaitu

Satvijas telegrafa agentūras Rīgos par notikumu gaitu

Satvijas telegrafa agentūras Rīgos par notikumu gaitu. Satvijas telegrafa agentūras Rīgos par notikumu gaitu.

Milsīgi saudējumi
Peteris Čaņupriņš
Jumtu šķārds
J. Simonsa, Tolstoja ielā 22/24
Wārtens lātnis

Pediņas Armija Somijas štāba orķestra muzikas vakars.
Kongresa atklāta apsveikšanas apulce
Atklātas kongresa apulces.

Pamodies gluži nejauši šorīt ieraudzīju Rīgas tautas nama torni nacionālā karogu pilņojam. Tā kā tur līdz šim vienmēr bija redzēts tikai sarkanais karogs sociāldemokrātu svinību gadījumos, bet nacionālais karogs nekad, tad nodomāju, ka kreisie nu reiz, laikam, būs nākuši pie prāta vismaz nacionālā jautājumā (...).

R., 16.5.34.

Pie Rozes šorīt ienāca arī Erss. Sarunās ar mums Roze skarbi ironizē par dažām parādībām patreizējā dzīvē. Tagad jau laikam cita nekā nevarēšot izdot kā vienīgi brāļu Kroderu kop. Rakstus. Vai es negribot uzņemties to rediģēšanu? Vai es zinot jauno dziesmiņu, ko nupat kāds slavens dzejnieks sacerējis? Ne?! Lai Erss tad pastāstot. Erss, zīmīgi smīnēdams, noskaitīja:

Vai Tu kam cilvēks noderi,

To pateiks tagad tikai brāļi Kroderi.

Viņi tagad esot visvarenie, kas visu groza.

R., 28.6.34.

Jānis Roze

Ādolfs Erss

1935. 3

Ādolfs Erss un Jānis Roze 1935. gadu
vācu, jo šūns vēl Rēvaldā pie zooloģijas
kas to aizvēlta, lai būtu, kas viņiem sapņot
dzejākus, un oglekļa, jūliem. - Nezin kālab man
lētās, ka šofard jaunais pats rēķinā klusāk kā
citiem padom: redzēdams kā palī mēnu kā
agrāk, un arī šūnām jābūt šūnā kādā
mazāk. Vai esmu kāds izskaidrojis mazāk
vairāk šūn un palīgu šūnām? Nezin
kāpēc mājām ne jābūt, ne ar dažādu šūnām
apbrīdēt, vai tad man jābūt šūnām
mājām tāi kaut es kādā šūnā? Gada
mākslas ir tas, kas ir šūnām šūnām, ka
džozes almušāli kas jābūt un šūn, ka
mājām klusums celas vāri šūn, šūnām.
Ne jābūt, bet atgūt to šūnām.
R., 1.1.35.

Es jau zinu, ka visgrūtākos brīžos es dzīvē esmu vienmēr bijis viens un palikšu viens. Ne garīgi, ne materiāli man nav ko sagaidīt no citiem nekāda atbalsta, visur un vienmēr jāpaļaujas tikai uz paša spēkiem.

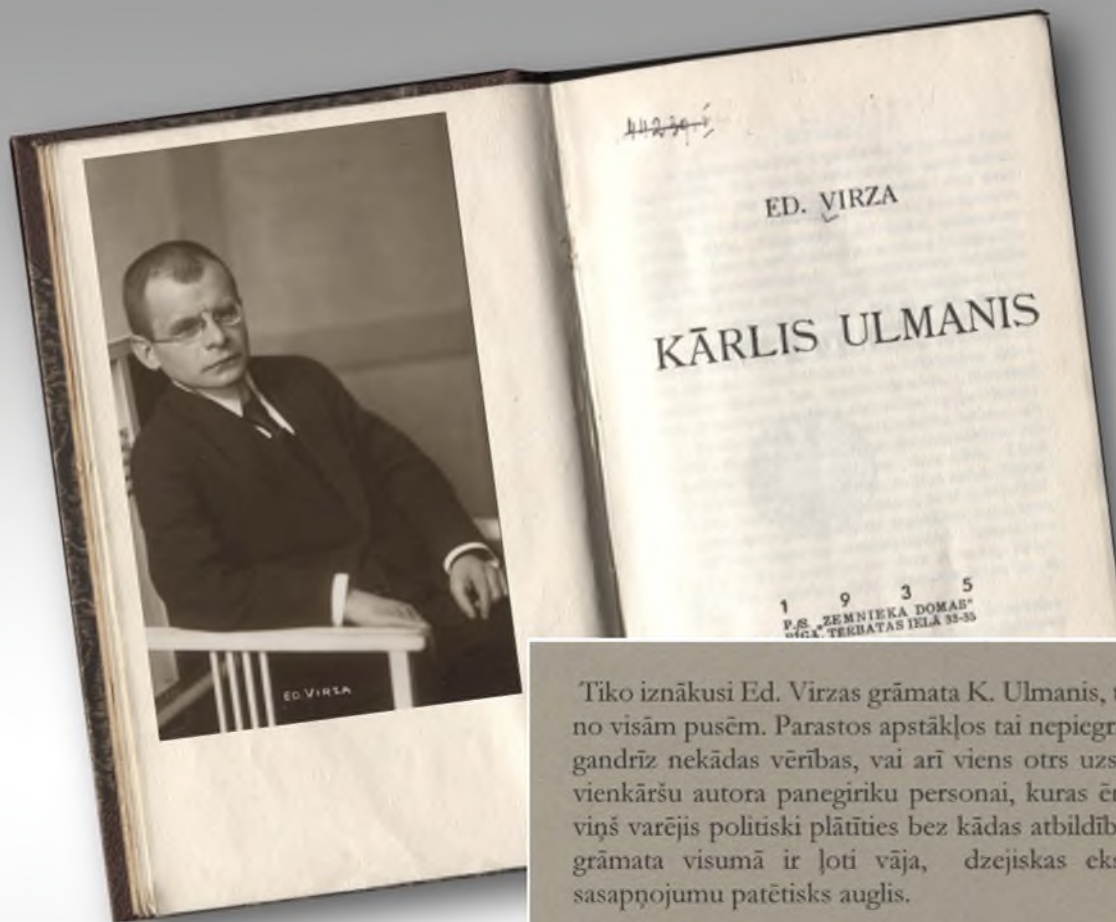
10.10.35.

K. Egle Latgales rakstnieku vidū

J. Sudrabkalns, P. Gruzna, K. Egle Latgales rakstnieku vakarā

Tiko iznākusi Ed. Virzas grāmata K. Ulmanis, tā to apraksta no visām pusēm. Parastos apstākļos tai nepiegricztu neviens gandrīz nekādas vērtības, vai arī viens otrs uzskatītu to par vienkāršu autora panegiriku personai, kuras ēnā un pavēnī viņš varējis politiski plūties bez kādas atbildības sajūtas. Jo grāmata visumā ir ļoti vāja, dzejiskas eksaltētības un sasapņojumu patētisks auglis.

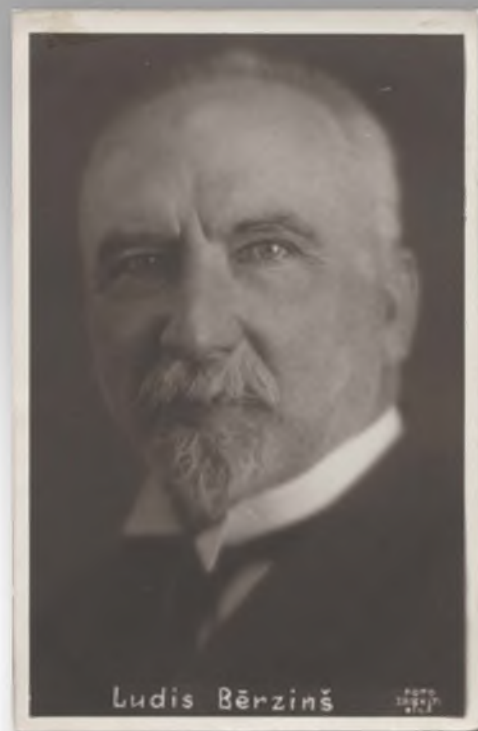
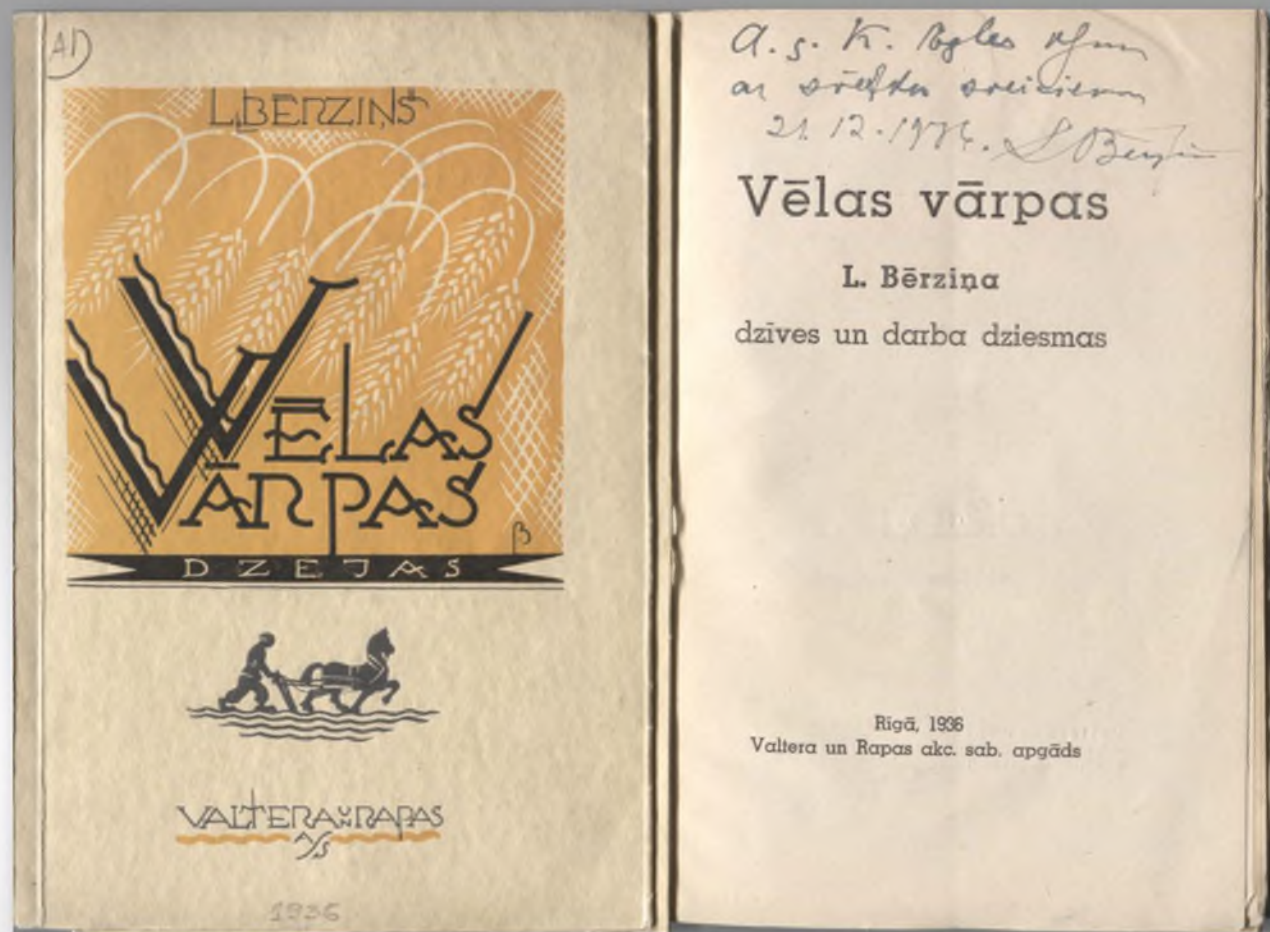
R., 20.3.35.

Plašs Latgales rakstnieku vakars, kas sarīkots ar nolūku – tuvināt tos literāriskās valodas aprindām. Pamatā lielā mērā arī tīri politiski nolūki: rādot, ka nav tagad vairs izšķirības starp Latgali un pārējo Latviju. (..) Rakstniecības ziņā vakars nerādīja nekā iepriecinoša, toties jaunatnes, skanīgas jaunības ziņā, bija patīkami vērot žirgtās sejas. No Latgales jau vēl nāk tautas pieaugums. Un tas arī daudz ko nozīmē. Kā mēs ar Bārdi, Arni, Sudrabkalnu mēlojam: ja tie vē ražo dzīvo precī ne tikai savām vajadzībām, bet arī “eksportam” uz pārējām Latvijas daļām.

R., 9.2.35.

[Handwritten text in cursive script, likely a letter or manuscript.]

[Handwritten text in cursive script, likely a letter or manuscript.]

Tuvāk iepazīstoties, pretīgs tomēr visā savā būtībā tāds cilvēks kā prof. L. Bērziņš. Viņš gluži itneparko citu nedomā, laikam, kā tikai par naudas raušanu, ieraušanu. Mūsu literatūras vēsturi viņš piemēram iedomājies un uzskata par tādu kā aku, ko varēs izmantot vienīgi tam, lai sev pēc iespējas vairāk naudas izsmeltu, pie tam par pašu lietu nemaz nedomājot un neinteresējoties. Jau darīt viņš nekā šīs vēstures labā nedara, bet izdevējs par vārdu vien viņam maksā zināmu summu no burtnīcas.

R., 4.4.35.

Fr. Dziesma. Manis uzņemts ar viņa paša aparātu Rīgas pils.
Misiņa bibliotēkā 10.5.1935. manā darba istabā

Bibliotēkā Jūl. Vecozols, vai nevarot viņam pateikt, kur un kādi esot viņa pirmie iespiestie darbi, jo viņš domājot sarīkot 30 gadu darba atceri. Bija priecīgs, ka varēju viņam izpalīdzēt. Atnesis bija savu Aivestu, par kuru gan es sevišķi jūsmot nevaru. Man tā liekas stipri ērmota. Bet Vecozols jau vispār ir eksaltēts ekstremis cilvēks.

1935.22.XI

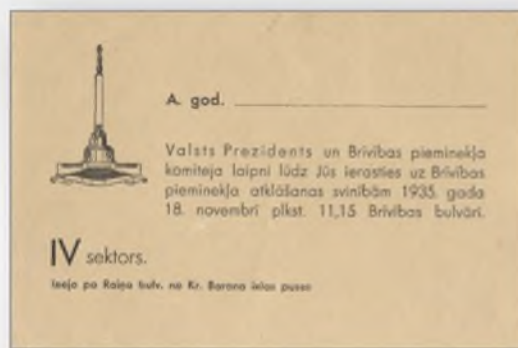
Vēlāk P. Birkerts, gribēdams ieskatīties Raiņa Rakstu 1. sējumā, kas iznācis Krievijā un ko es tikko no Rapas biju saņēmis. Kad ievadu bija izlasījis, tad savā parastā svinīgā tonī teica: "Ja citādi jau viņi nebūtu lielnieki, ja viņi negānītos par otra darbu. Tā viņi nemaz neapjēdz un neprasa, ka mēs esam strādājuši pēc labākās sirdsapziņas un rūpīgi līdz pedantiskumam pie Raiņa atstātiem darbiem... Bet kas nu lielniekiem sirdsapziņa un godīgs darbs. Viņi visu prot tikai nolamāt."

1935.22.XI

Iepriecinoši, ka Brīvības pieminekļa atklāšana un iesvētīšana notikās šodien, Latvijas valstssvētkos, lai gan bija dzirdamas baumas, ka kāda grupa gribot šo zīmīgo notikumu pārcelt uz 1936. gada 15. maiju. Svinības bija plašas, visiem Latvijas iekšējiem un ārējiem naidniekiem par spīti un sirdssāpēm – interesantas un jūsmīgas. Kad visam pāri klājās diezgan stipri jūtama militarisma ēna, tad tas šoreiz labi izprotams. Brīvības piemineklis tak celts cīņās izkarotai brīvībai par godu. Bet cīņa nekad nevar būt bez militarisma un militāras disciplīnas. Tā šodien arī rakstniekiem un žurnālistiem, kam tas bija uzdots, vajadzēja stāties militārā ierindā un soļot gar Brīvības pieminekli.

R., 1935.18.XI

Latgales divīzijas štāba Latvijas atbrīvošanas cīņu laikā virsnieku sanāksme. Pēc 1934. gada 15. maija notikumiem šī bija pirmā reize, kad daļa virsnieku pulcējās atkal kopā. (..) Vakars pagāja diezgan jautri un patīkami, pārrunājot militārus jautājumus (starpautiskus) un dziedot tautiskas dziesmas. Netrūka arī asprātību, pat diezgan skarbu anekdošu un piezīmju par pašreizējo dzīvi un režīmu.

R., 1936.21.II

No visām pusēm birst aicinājumi, katru reiz Brīvības piemineklim tuvojoties vai garām ejot sveicināt. Šie aicinājumi ir tikpat kā pavēles. Es augstu cīenu un vērtēju Brīvības pieminekli kā mākslas darbu un kā simbolu, bet šādu elku kalpību atzīstu tomēr par muļķīgu un lieku. Man liekas ka tā latviešu dabai pat sveša, un ka to visi, kas citādi nevar, izpildīs ar nepatiku. Vai Brīvības pieminekļa cieņa ar to ir pacelta? Jāšaubās.

R., 1935.15.XI

Preses biedrības biedri Brīvības pieminekļa atklāšanas svinībās

Nacionālā Teātra programma.

Nacionālā Teātra izdevums.

Kad laimīgam tev gribās būt,
Un aizmirstu kaut uz pāris stundām gūt
Tad dodies „**Staburagā**“ iekšā
Tur daži labs draugs tev būs jau priekšā
Tur apkalpots tu tiks laipni, drīzi,
Pat aizmirsi lielo ienaidnieku — krīzi.
Tādi, draugs nedoma un nāc,
Un „**Staburagā**“ izklaidēties sāc.

„Staburaga“ izdevums, Rīga, 1936. g.

Mēbeles

Augstākā labuma izstrādājumi un no pasūtījuma
par katru pieņemšanu cenām atbilstoši pie

Jāņa Prikuja

Rīga, Apstulbes iela 4. Telefons 23 24-0.
Pielikums (Sveģerģivā ielā) nr. 433-4-0

Mehāniska darbnīca
R. Bērziņš,
Rīga, Elizabetes ielā Nr. 10.
Telefons 23 24-0

J. Skultāns, Rīgā

MERĶU VEIKALS
Tērbatas ielā 4.
MERĶU KOPNĒCIŅA
Mārtiņu ielā 12.

Dāmas

Dāmas un kņaviņām ielā kopēt dārgi
kņaviņām, un augstākā labuma izstrādājumi
un no pasūtījuma par katru pieņemšanu
cenām atbilstoši pie
Kņaviņu kopnēcīņa
Mārtiņu ielā 12, dr. 2. Tērb. 1210-0

Lucy

Dāmu
cepures
un aksesuārus
Rēdzes ielā, nr. 10, 12. Tērb. 1210-0

Rīgas slimu kašu starpbirojs.

RĪGA, Gertrūdes ielā Nr. 15/17.

APTEKAS:

Gertrūdes ielā Nr. 15/17.
Tērbatas ielā Nr. 4.
Mārtiņu ielā Nr. 64-a.
Brīvības ielā Nr. 95.
L. Maskavas ielā Nr. 119.
Slokas ielā Nr. 12.

Ar 1. g. 1. janvāri iesniegtas zāles arī valsts ierēdņiem,
lauku iedzīvotājiem un privātai publikai.
Starpbirojā ķīmiski-farmaceutiskā laboratorijā
izgatavo plaši pazīstamos „SKA“ un galveniskos preparātus.

Mana Heilā, 1868 inventārs

Izpārdošana

Dāmu kleitas:
viena 10.00
divas 15.00
trīs 20.00
četras 25.00
piecas 30.00
sešas 35.00
septiņas 40.00
astoņas 45.00
deviņas 50.00
desmit 55.00
Dāmu vācē līdz 50%, rabāts.

Manufaktūras preces:
sveģerģivā, dr. 2, un no Lr. 5.00
sveģerģivā 1.00
sveģerģivā 1.50
sveģerģivā 2.00
sveģerģivā 2.50
sveģerģivā 3.00
sveģerģivā 3.50
sveģerģivā 4.00
sveģerģivā 4.50
sveģerģivā 5.00
sveģerģivā 5.50
sveģerģivā 6.00
sveģerģivā 6.50
sveģerģivā 7.00
sveģerģivā 7.50
sveģerģivā 8.00
sveģerģivā 8.50
sveģerģivā 9.00
sveģerģivā 9.50
sveģerģivā 10.00

A. ŠLAGMANS
Kr. Barona ielā 31-a,
Lāčplēša ielas stūrī, mēģu numā.

J. Vikmans

Gaļas izstrādājumu rūpniecība
un lietišķotava.
Rīga, Bānmaņa ielā 22/24, tērb. 20780.

Karogus

mākslinieciski izstrādāti un pagatavoti
ar kņiem un aplūkojami
E. Junde, Rīga, Kņaviņu ielā 10, dr.
1210-0

Konditoreja „V. MATĒJKA“

Rīga, Dzirnavu ielā Nr. 31, tērb. 9180.
PIEDĀVA: augstākā labuma tortas, kūkas, kūpinātas maizītes,
būdiņas, konditorejas un dažādas konditorejas preces.
SKOLĀM UN BIEDRĪBĀM RABĀTS: Ipaša V. Pīrģe-Pīrģeņa.

Paldava **E. Vitoliņš,**
Rīga, Tērbatas ielā 26-4b.
Iegatavo visdažādākos aksesuārus.

Armijas ekonomiskais veikals

Rīga, Audeju ielā 16. Tērb. 30295.
Delikatēzes un auksti ēdieni dārgākiem un tērb. ierīcībām.
Bez maksas piegādāšana.

Ziedošais jaunības laiks

Vaiņķiņu ielā 2, tērb. 1210-0

Mehāniska darbnīca
A. Riežnieks
Rīga, Tērbatas ielā 26-4b.

Planinos
Kārlis
Rīga, Tērbatas ielā 26-4b.

V. Prikulis
Avotu ielā Nr. 4

Mēbeļu drānas
tepiņi, audekļi, oļģi

Ch. Kurmann
Rīga, L. Gribuņģu ielā Nr. 8

O. Glāznieks
Brīvības ielā Nr. 129/133, tērb.

V. ZONBERGS
ZIEDOŠAIS
JAUNĪBAS LAIKS

WALDFORF

Šinīs dienās nāca klajā diezgan neglīts gabals Nacion. teātrī. Proti, diezgan neapdāvināts un, kā visi izsakās, garīgi pilnīgi neadekvāts vīrs V. Zonbergs laida pār skatuvi “ražojumu” Ziedošais jaunības laiks, pēc visu teātra sapratēju atziņas – galīgu blefu dramatiskās mākslas ziņā, bet neglītu rakņāšanas mirušā komponista Dārziņa privātā dzīvē, pie tam sagrozot patiesību. Par to sašutuši ne vien piederīgie, bet ikviens, kas pazīst tos laikus un pārzin arī apstākļus, kad un kādos dzīvoja komponists Dārziņš. Zonbergs te vienkārši rēķinājies ar teātra apmeklētāju zemākiem instinktiem cerībā, tā pievilkt publiku un ieraust, kā viņš pats atklāti izteicies, naudu. Un tas notiek nevis kur nomalē, bet valsts teātrī!

1936.26.II

1936. gads.

Šis gads manā pieredzē ir ļoti nūms pabeis
diviem vācu kņaviņām.

R. 1936.1.1.

44058-103

LATVIEŠU LITERĀTŪRAS VĒSTURE

Virredaktors doc. Dr. phil. h. c. LUDIS BĒRZIŅŠ
Redaktori: KĀRLIS EGLE, priv.-doc. KĀRLIS KĀRKLIŅŠ,
ZENTA MAURIĻA

1 2 3 4 5
Izdevusi «LITERĀTŪRA», RĪGĀ
Izdevotājs K. RASIŅŠ

Bijām šodien atkal visi kopā latv. lit. vēstures lietā pie Mauriņas: Mauriņa, prof. Bērziņš, Kārklīņš, Rasiņš. Manu sastādīto plānu gandrīz bez kādiem grozījumiem akceptēja, tikai par brīnumu Akurateri pacēla augstākā pjedestālā kā to biju nolīcis, nostādot gandrīz līdzās Skalbem. Nekādā ziņā to nevaru atzīt, jo Akuratera mākslinieciskā nozīme ne tuvu nevar līdzināties Skalbes vērtībai un ar gadiem vēl stipri mazināsies. Akuratera dzejā un prozā daudz, pat pārāk daudz retorika, tukši patetiska, kas gadiem ejot mazinās viņa nozīmi, nu ja daudz tad literatūras vēsturē viņam pienāksies tāda pat vieta kā Ant. Austriņam, K. Štrālam, J. Jaunsudrabiņam u. c. laika biedriem, ne vairāk. Bet Skalbe stāvēs stipri viņiem visiem pāri.

1936.28.III

PĒTERIS ĒRMANIS

SATIKŠANĀS

STĀSTI UN TĒLOJUMI

*Mīļajiem maniem draugiem
Elmīrai un Marīnai Egļem -
nozīmīgtā 1936. g. decembra
atmiņai
Pēteris Ērmanis*

RĪGĀ, 1936
VALTERA UN RAPAS A/S APGĀDS

1937. 5

Kā parasts, veco gadu apmācībai un jauno jauni cilvēki
 tikai pati velti klausīties un pasūtīt. Man personīgi
 tas savīti patīk, jo tā ir tā daudz tuvāka un mitrā
 līdza tā mīļības dala, ko cilvēkiem ļauts tikai intuitīvi,
 mīļāmi ļaut uzturēt tādos klusuma brīžos. Gadi nākas,
 kaut kas ir tā apgrūnāt mīļības un atkal mēs mē
 mīļības, atpazīstam, ka mēs nebeidzam, un ka arī
 cilvēki ar viņu gandrīz ir un paliek šīs bejūtības
 dala... Vai mēs tad neapņemas ar mūsu uzturēt mūs
 ļaus, dzīvī, un laicīgi, kas ap mums?

Kā darīta, tā literāras un dziesas veiktājs un
 jauno gadu jūtā ^{mēs abi ar bērniem} un atpazīst 1936. gadu varām būt
 apmācīti. Kāi ļaunās pasaulis katastrofas bīstam
 ietu mēs ar jaunajā 1937. gadā, lai būtu spēsi un
 veselība strādāt, tad esot mūs varēs pats no jēvis.

R. 1937. 1. I.

Izlasīju Zinaīdas Lazdas dzejoļu krājumu Zaļie vārti. Patiesi, jauka, īsta, vērtīga lirika, vienkārša un patstāvīga, kas pēdējo gadu jauno dzejnieku vidū viņu paceļ par krietnu galvu augstāk par citiem. Intīmās izjūtas un pārdzīvojumi viņai tik cieši savijas un saplūst ar dabas mistiku, ka viņas dzeja zaudē individuālo vienpatību un saplūst ar visumu. Tā to redzam tikai pie vecmeistara Skalbes, daudz lielāka un dziļāka talanta par Lazdu. Bet Lazda, kaut miniatūrā simpātiska ar savu patstāvību un īsti lirisko apgarotību.

R., 1936.25.XII

99.
 J. Akuratorsa apbedzināšana rajos. Svētība, mīlība,
 gan pēnākais jūlijs pēnākais, rajos rajāts, lēti bēls
 vārārtējis vāls, vārs, lēti 1000 cilvēku. 'Svētība'
 dandz ar raustriem, mākslīgu, nūjā, rajāts gan
 vārtējis un cīņā atkārtas darbības, kuru bēls vai
 pēnākais, bēls bēls, un kaima akuratorsam nācēls
 nodarbības. Atvefēn kopā: J. Kadis, E. Tāmsors,
 Kārlis Strants, Vilis Ledvāns, un pēc apbedzināšanas vārs tad
 ar atkārtām un vādas stundas uzraugāmajās rajāts
 Vērsmaņi, vārs tad tajā apbedzināšanas un ar apbedzināšanas
 literatūras pārņemtas. Dīgjam spēlēja mēģināšana sākas, kad
 vārs tad ar J. Jūns un J. Lārsēns un kāds bēls. Lārsēns
 vārs tad, un Sejejs (8-ns), kas ar vārs lēti, bēls tad
 dīgjam bēls kārtā gan lēti. Bēls vārs tad, bēls tad
 vārs tad ar Strants. Strants gan spēlēja mēģināšanu
 un kārtā Lārsēns vārs tad ar lēti, bēls tad ar
 un vārs tad jūrs ar jūrs ar u. H., kaima vārs tad,
 ka Strants jūrs lēti vārs tad ar, un bēls. Man
 jūrs tad un vārs vārs tad ar jūrs, jo vārs vārs tad
 "kārtā vārs tad", un kārtā kārtā tad ar jūrs kārtā
 un jūrs tad.

R-47. 28-VII

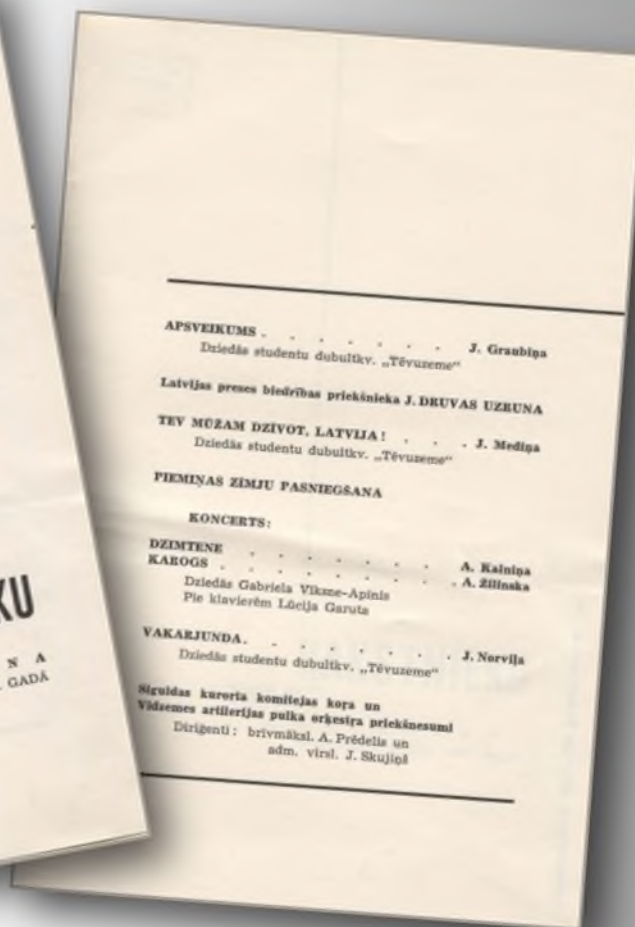
Tik smaga un sāpīga nīcātība un nīcētība
 mūmju mēģināšana kārtā un bēls jūrs jūrs bēls vai
 kārtā. Vai tas ar tu kārtā kārtā mēģināšana un
 jūrs jūrs jūrs, kas ar man, ar vārs man jūrs nīcētība
 kārtā, un jūrs jūrs, jūrs tad ar atkārtas, kas jūrs
 nīcētība un nīcētība vārs jūrs jūrs un jūrs
 jūrs? Vārs bēls para spēlēja, lai vārs tad jūrs
 jūrs jūrs, lai "kārtā kārtā", kārtā ar jūrs lēti
 vārs, lēti vārs.

R-47. 25-VII

Vārs esi tu no mīlības.
 Un vārs tu paliksi lēti
 galam.
 Raimis. Elms

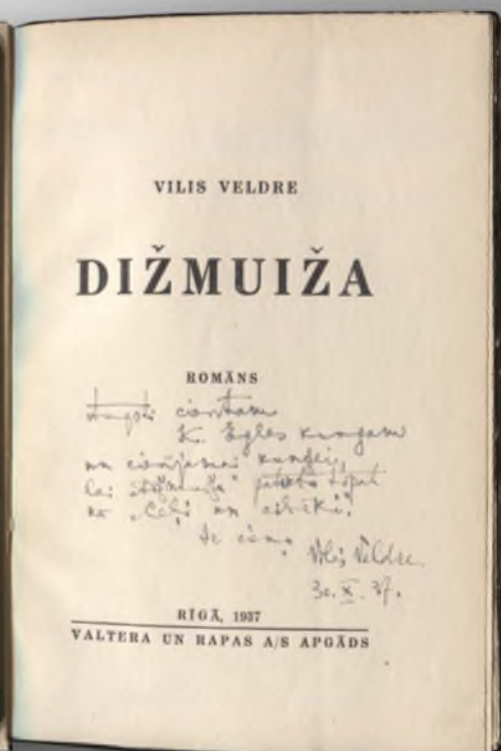
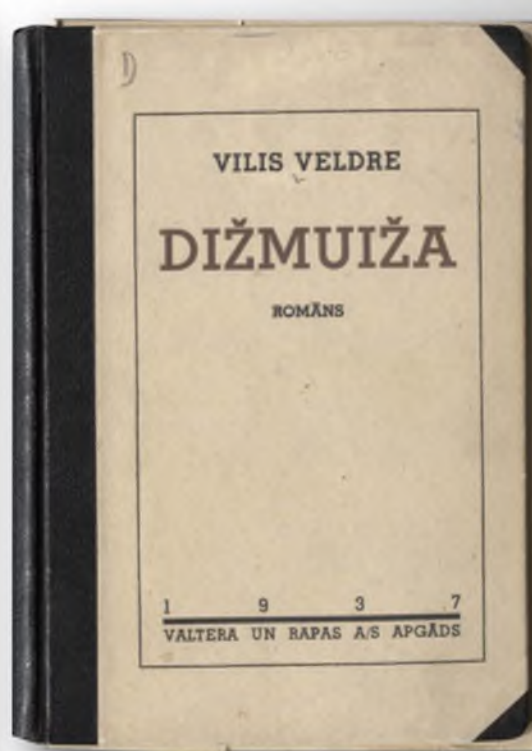
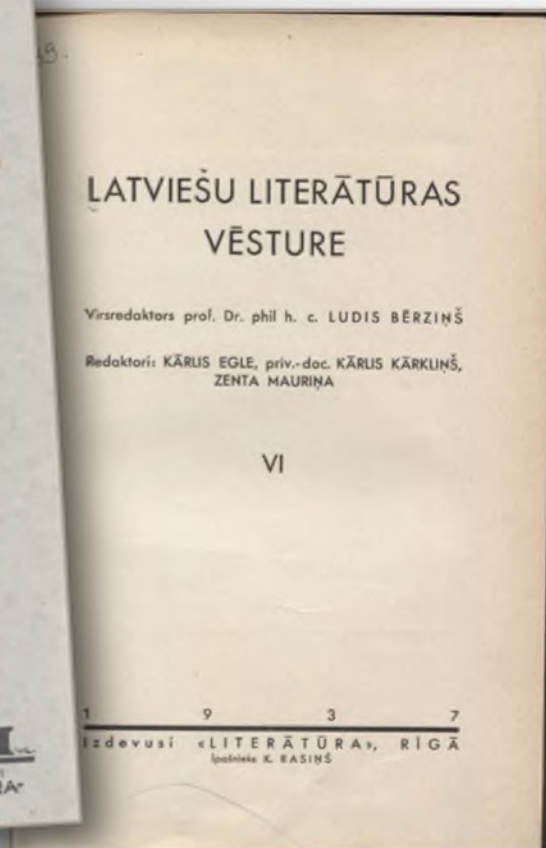
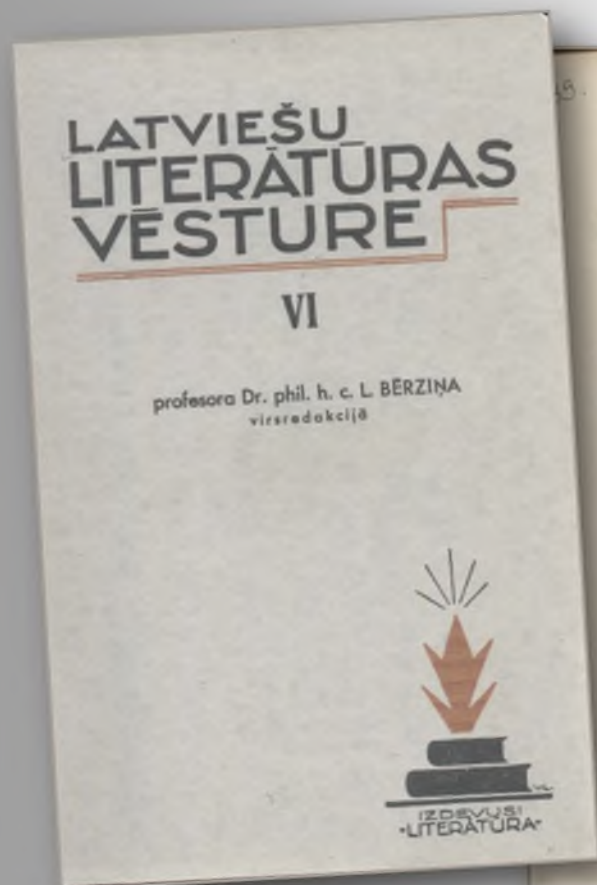

RAKSTNIEKU PILS SIGULDĀ.

Siguldas pils pārbūve un izdaiļošana īstenībā ir lielākais skandals pēdējo desmit gadu laikā. Tas liekas taisni kā vieglprātības akts, par kuru nezini, vai smieties, vai raudāt! Simtiem tūkstoši latu iegrūsti pilnīgi bez kādas jēgas tikpat kā zemē, kas smagi gulstas nevien uz sabiedrību, bet arī uz biedrības biedriem, kam daļu izdevumu tagad liek samaksāt. Un kam tas viss bija vajadzīgs?

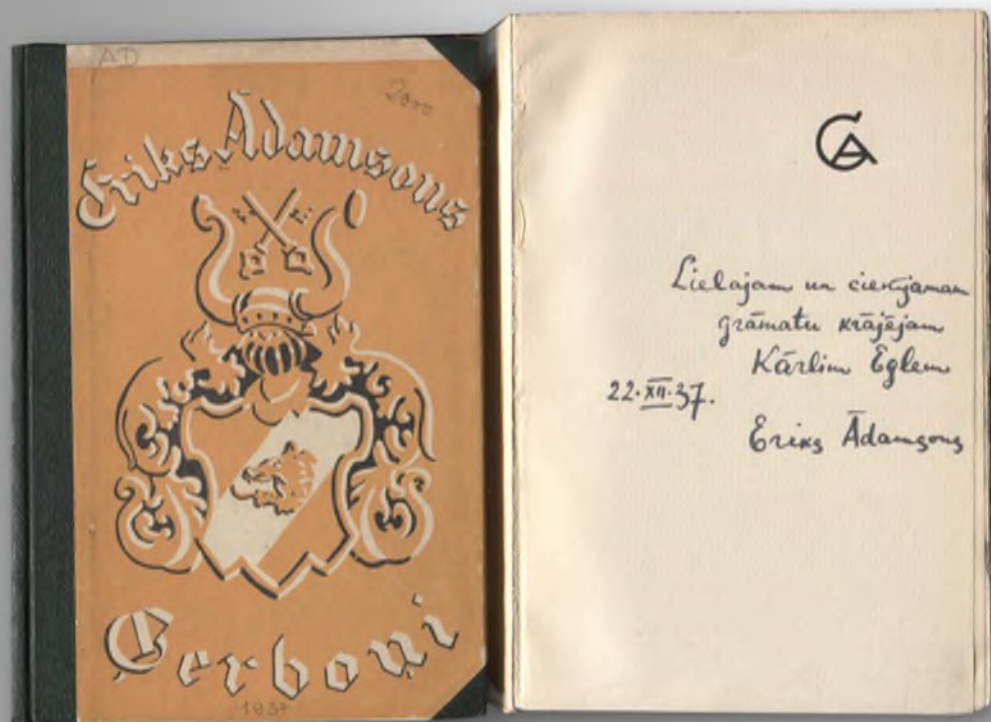
R. 1937.10.V

Šodien nu galīgi nobeidzām Latviešu literatūras vēstures iespēšanu. Mums abiem ar Elmi, kas visus šos 3 gadus dienu dienā esam noņēmušies ap šo lielo darbu, tas nu ir liels atvieglojums darba un arī morāliskā ziņā, jo nav jau bez savas atbildības, liekot roku tādām darbam klāt. Labs vai slikts, darbs nu ir padarīts, un ir arī zināms prieks par paveikto. Ja kādreiz radīsies spējīgāki darbinieki, lai dara labāk un pamatīgāk nekā mēs to esam varējuši.

R., 1937.15.IV

A

Lielajam un cienījamam
grāmatu krājējam
Kārlim Eglem
22.XII.37.
Eriks Ādamsons

Bibliotēkā Rihards Rudzītis, nelabojams ideālists un cīnītājs par savām Baltās brālības idejām. Viņš nopietni tic, ka nāks drīzumā ēra, kad viss ļaunums cilvēku starpā būs zudis un zemes virsū sāksies "paradīzes dzīve". Šai ziņā viņš atgādina pārliecināto kristieti Apsīšu Jēkabu, kas mācījās vecuma dienās žīdu un grieķu valodu pilnīgā pārliecībā, ka tā viņam noderēs arī aizkapa dzīvē, un atvieglos svēto rakstu studēšanu tur.

R. 1938.13.I.

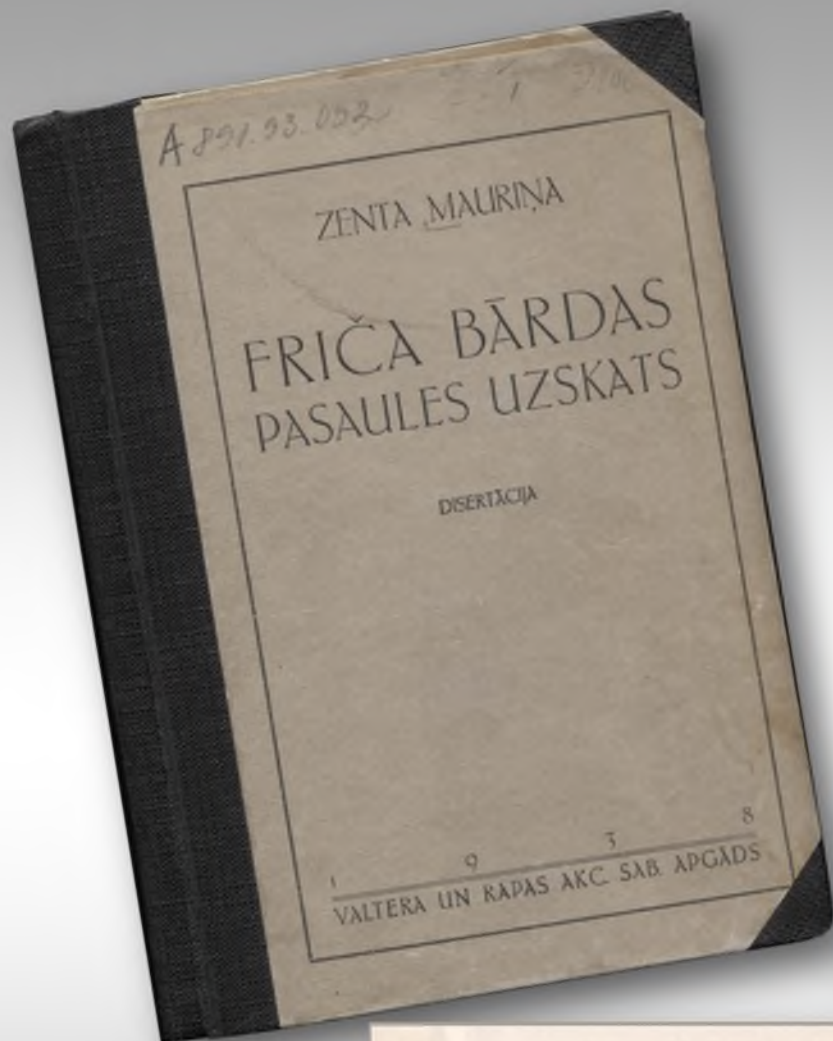
Bibliotēkā vispirms E. Ādamsons, kas atnesis man savu dzejoļu krājumu Ērboņi. Sūrojas, ka ar rakstību nevar nekādi tikt galā, jo daudz kas tur tik bieži mainoties un grozīts tiekot, ka neesot iespējams tam izsekot. Bez tam daudzām valodnieku gramatiskām pārvērtībām nevarot nekādi arī piekrist. Saprotams, domas mums pilnīgi saskan, jo es nekādi nevaru iedomāties un sen jau nevaru ciest tādu neįēdību kā: jemt, lietāt (...). Rakstniecība, radoša rakstniecība (vienalga dzejā vai prozā), kas ir valodas kuplinātāja un īstā tālāk veidotāja, nekad valodniekiem te nesešos, bet viņiem būs jāpiemērojas rakstniecībai.

R., 1937.22.XII

32

Mitroja un Ilga jēd māiņa auzēs, ka arvien.
Dala no dzīves auzēs šis līdž vecis jads, kas atmiņās
vai šī šī spīgtākos momentos atmiņās; rakstnie
vīst lido kopā un cīstām nos vīstis jūnais 1938.
jads, kas ar to dala un jūnais jūnais jūnais. Ne-
mānīga līdža līdža līdža līdža: līdža līdža un līdža,
kas šādiņi ar šādiņi atmiņā vīstis jūnais, un kas
jūnais, cīstām un oluā ar šādiņi atmiņā
jūnais. Jēd tas šādi atmiņā šādi, bet oluā
atmiņā šādi jūnais jūnais jūnais jūnais?

R. 1938.13.I. Rīga.

Zentas Mauriņas doktora disertācijas aizstāvēšana par tematu Friča Bārdas pasaules uzskats. Universitātes vecā aula kā bāžtin piebāzta (ap 500 vai 600 cilvēku), īpaši jaunatne, bet lielais vairums paliek ārpusē, gaitēnos, jo netiek iekšā (arī ap 700 vai 800 cilvēku). Tādu pieplūdumu nav pieredzējusi neviena disertācijas aizstāvēšana mūsu universitātē (..). Tā ir pirmā doktora disertācija par literāru tematu vispār mūsu universitātē, un Mauriņa ir pirmā sieviete, kas augsto doktora grādu ieguva šai fakultātē, tas pats par sevi jau ir liels un svarīgs notikums. Bet arī vērtība pašai disertācijai ir liela. (..) Diezgan mulķīgi izrunājas Veselis, teikdams ka šī disertācija un ļaužu pieplūdums liecinot par labas gaumes un mākslas izpratnes trūkumu, jo Bārda taču esot pavisam viduvējs un diezgan haotisks dzejnieks. (..) Ar sevišķu labvēlību un cieņu, kā arvien, no profesoriem Mauriņu apsveic prof. J. Endzelīns.

R. 1938.4.II.

D. št. Zenta Mauriņa

322

No manas dzimtenes svētiem
 lūdzam jums, kāli zgle, kam
 neder ne kristāls, ne zelt, bet
 brīni, kas ir, ne zils,
 ne balts, gaišus svētiem
 un labo no vēlējamus
 sūpē svēti. Zenta Mauriņa
 2.11.38.

1938.2.11.

RIGAS 162 16 1 21 43 286

TELEGRAMMA

KARLIM EGLEM
 VALTERA IELA 5 RĪGA

PIESĒRTA
 NO NOR VZ

LATVIJAS VALSTS TELEGRAMMAS
 SŪTIET TELEGRAMMAS VIA RIGARADIO

PĀRRAIDĪTA

SVEICAM DIZO LABVELĪBAS BRUNENIEKU
 ZENTA MAURĪŅA JANIS ZANDERS KONSTANTĪNS
 RAUDĪVE

Pabeidzu Čaka Iedomu Spoguļu lasīšanu. Šī ir patiesi Čaka labākā dzejoļu grāmata starp līdzšinējām, spilgta, oriģināla, svaiga iejūtā un izjūtā, liekas labāka pat par viņa Manu paradīzi, tikai noskaņā stipri pesimistiskāka. Tā ir augsts viņa sasniegums mākslinieciskā pasaules skatījuma un formas ziņā. Ļoti maz tādu dzejoļu, kas stāvētu zem viduveja līmeņa. Nejauši uz ielas satīcis, šodien to pateicu arī Čakam pašam.

R. 1938.28.VI

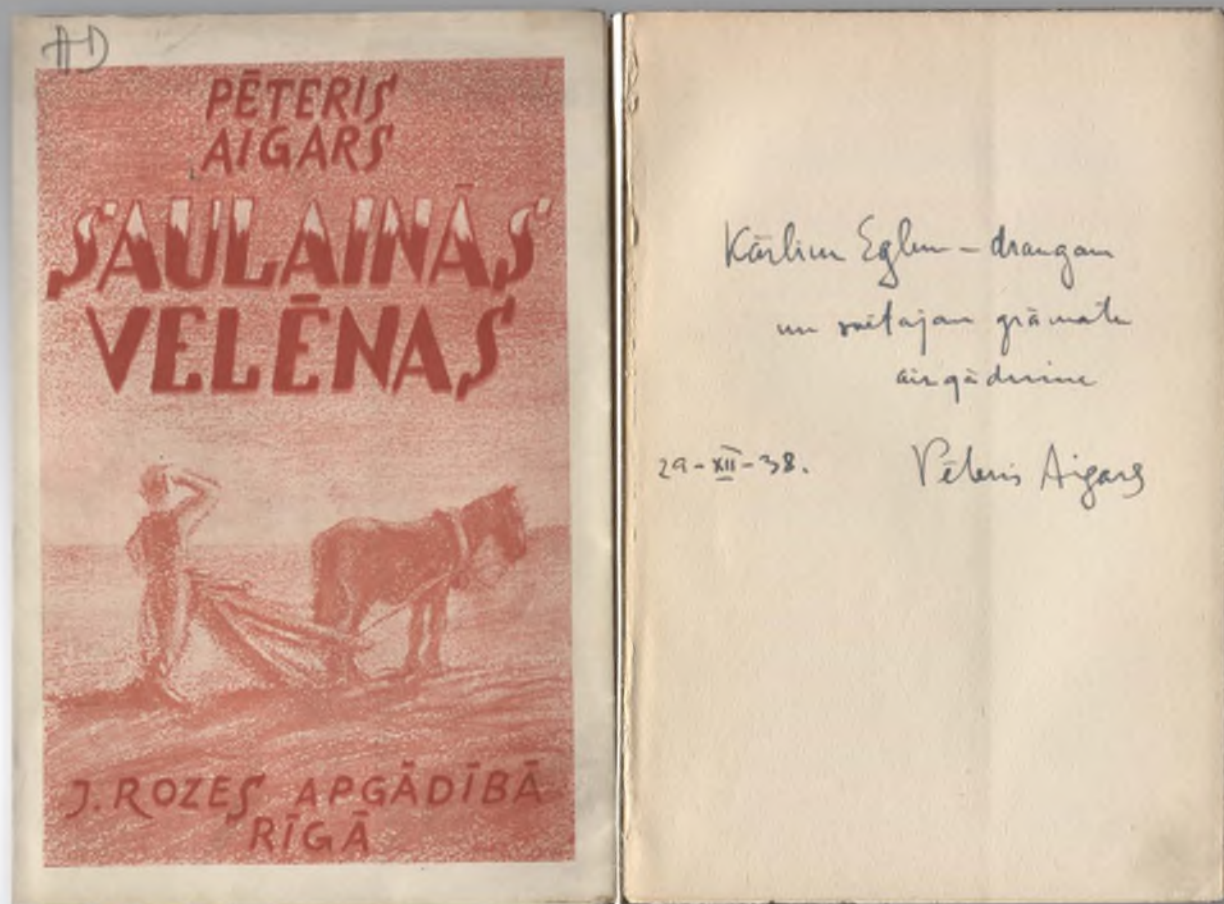
64/
Mīļais draugs!
Biji, lai Teri apsverētu,
bet neatrada Vairis šo
dien neiznāc lauku,
tāpēc abstāji Ter svēi-
ciņās ar šo nīcīgo dīmi.
Nevēn laukā
Tavi A Čaks

65/
Ļoti god draugocīti up!
Šis darbs nerādētāja Auoha Tommas udeņ
bij Romān nax pū Teris manā naxvānax nax
sīti. Abļāņ vāņax Tava bibliotēnā no mīnī-
raksta Domas pāraasit nax māšīnax dīvax
manus dāpātāx. Baxē ļoti patē oņax jax Tava
laxpūtā nax jaxx paxsonņi kredīvax to sātēnā
Ja nax naxax, tad sūtī vaxdē mījās
Pīdaxd, jax vaxstā nax sūtā jaxpīrā nax vax-
sūtāx
Aleksandrs Čaks
Rogū, gīscīlas špār naxtē.

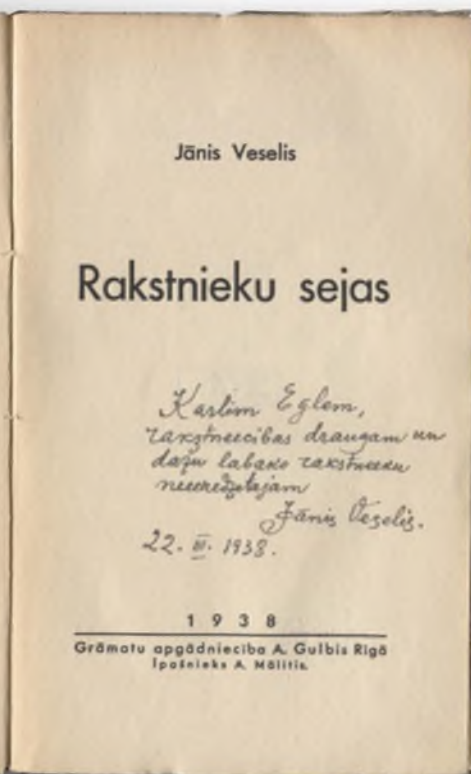

P. Aigars, A. Bārda, K. Egle

Jau otro vai trešo reizi, mājup nākdams, ap plkst. 6-7 Brīvības bulvārī satieku dzejnieku Pēteri Aigaru. Kad brīnos, kā viņš te tik bieži var pagadīties, viņš paskaidro, ka gandrīz katru dienu mēdzot pastaigāties ap šo laiku pa pilsētu, svaiga gaisa ieelpodams un kustības labad. Veselībai tas esot ļoti noderīgi, par ko liecina viņa izskats, un varot arī "dzejiski padomāt un pārdomāt".

1938.3.XI

Franču mākslas izstādes atklāšana Rīgas pilsētas mākslas muzejā. Ļoti daudz publikas, valsts dzīves vadītāji, rakstnieki, mākslinieki, kultūras darbinieki. Interesanti, ka Francijas, lielās Francijas sūtnis daļu savas uzrunas bija iemācījis un diezgan labi un skaidri norunāja latviski, sagādādams klausītājiem lielu pārsteigumu un īpaši latviešiem lielu prieku.

Pati izstāde visumā tomēr diezgan bēdīga, gandrīz neviena izcila darba.

R. 1939.2.III

Brīnišķi jauki inscenēts Pērs Gints. Smilgīšs atkal reiz parādījis savas lielās skatuves mākslinieka spējas un dziļo māksliniecisko izpratni. Iepriecinoši tāpēc, ka izrāde patiesi pārpildīta līdz pēdējai vietai, sevišķi daudz jaunatnes. Tas liecina, ka arī tagad, kad viss šķiet pagrimis laikmetīgu seklību butaforijās, kaut kur dziļumos tautā atrodami vēl veselīgi slāņi, kas slāpst pēc īstas mākslas (...).

R. 1939.4.III

Tamākās Ziņas

Šedivēns emeri māksl 6. sat. 29. gad.

Audience pie Prezidenta

Vēstis un citi... Audiences pie Prezidenta... 1939. gada 6. oktobrī

Parakstīts Latvijas un PSRS savstarpējās palīdzības pakts

Latvijas un PSRS savstarpējās palīdzības pakts... 1939. gada 6. oktobrī

Jauni iksmēroviokli apstiprināti

Jauni iksmēroviokli apstiprināti... 1939. gada 6. oktobrī

V. Munters un V. Molotovs apmainas apsveikuma runām

V. Munters un V. Molotovs apmainas apsveikuma runām... 1939. gada 6. oktobrī

Jaunatnes krīdīgā biedrība - VĀCA

Jaunatnes krīdīgā biedrība - VĀCA... 1939. gada 6. oktobrī

Negaidiet ārzemju augļus šoziem - uzglabājiet mūsu zemes ābolus!

Negaidiet ārzemju augļus šoziem - uzglabājiet mūsu zemes ābolus!

Vācija iepriekš informējusi Itāliju un Japānu

Vācijas un Padomju savstarpējās... 1939. gada 6. oktobrī

"Times" par Vācijas un PSRS līguma saturu

"Times" par Vācijas un PSRS līguma saturu... 1939. gada 6. oktobrī

preses domas

preses domas... 1939. gada 6. oktobrī

Ribentrops lido uz Maskavu

Ribentrops lido uz Maskavu... 1939. gada 6. oktobrī

Latvijas starptautiskā lidošana

Latvijas starptautiskā lidošana... 1939. gada 6. oktobrī

Latvijas militārie spēki

Latvijas militārie spēki... 1939. gada 6. oktobrī

R. 1939.23.VIII

No kreisās: V. Metjūss, K. Baltpurviņš, K. Egle, J. Rudzītis

No kreisās: V. Metjūss, Fr. Dziesma, K. Baltpurviņš, K. Egle

(..) Steidzos pie Friča Dziesmas, kur viņa 20 gadu rakstniecības darbības atceres gadījumā bijām kopā: es, K. Baltpurviņš, Jānis Rudzītis un V. Metjūss. Līdz 1/2 2 neapklusā dzīvas un interesantas sarunas par literatūru, karu un politiku.

20.XII

1940.

Liels un ilgs jaudu maģis, ko šūnā kā parasti
parādīju mājas, latīņi to vara poptu, kas plūsa
jau laudās lētās un nāfās šūnās pētīs, mana
papīstām vēl tikai vārdos, un atkūbā, je tie šūnā
ierobežojumi, kas kara apstākļu ieviešana šūnā bijuši
apgrūbināmi un kas pārāsi jāstākas apstākļos, kas
apstākļi par mazāk jāpētāms, laudās pētījums
tie kas šūnā lētā pētītu, bez šūnā tik labi
var ietīt. Pētīsim, kas šūnā pētī šūnā un šūnā
vēl šūnā šūnā lētā pētītu un šūnā šūnā
tādos laikos, kas apstākļos šūnā šūnā
vēl šūnā no šūnā šūnā, kas šūnā šūnā
šūnā šūnā, kas šūnā no šūnā šūnā. Jēss, ka arī
šūnā šūnā šūnā, un šūnā šūnā šūnā šūnā
šūnā šūnā.

R. 1940. 1. 1.

Šodien izšķirās Annas Brigaderes godalgas liktenis. To ieguva ļoti īpatnējais, spēcīgais un lielais dzejnieks Aleksandrs Čaks par poēmu Mūžības skartie. Apbrīnojami vienprātīgi un nešaubīgi šoreiz to piešķīra komiteja (visi 5 locekļi – Līgotņu Jēkabs, P. Jēger-Freimane, Zinaida Lazda, J. Rapa un es), nesatricināmā pārliecībā, ka tas patiesi ir augstāk stādāmais daiļdarbs visā pēdējo triju gadu literārā ražā. (..) Čaks ir liela mākslinieciska un jāsaka arī liela cilvēcīga personība, pazīstu to gadiem ilgi un esmu priecīgs par vienprātīgu tās atzišanu, piešķirot, kā jau vienmēr esmu aizstāvējis, nedalītu lielo godalgu.

R. 1940. 4. I.

Šodien paiet 20 gadu, kopš sadevāmies rokās un uzsākām kopeju dzīves ceļu ar Elmi. Jau tas vien, ka šie gadi ir pagājuši tikpat kā viena diena, pagājuši it kā nemanot, liecina, ka saprašanās un sadzīvošana ir bijusi jauka un laba, neraugoties uz raksturu dažādību, visumā saskanīga. Pavadījām šo dienu klusībā.

1940.6.IV

Mana jaunā drauga Friča Dziesmas kāzas; abi ar savu līgavu Mildu Dišleri, jūrmalnieci, un viņa mammiņu izraudzījušies mani par vedēju. Šo uzdevumu ar prieku izpildīju. Laulāja mājās mācīt. Alfreds Goba. No rakstniekiem kāzās bija bez manis vēl tikai J. Kadilis, aicinātais V. Cedriņš nebija varējis tikt.

1940.8.VI

Bibliotēkā pie manis vairākkārt šinīs dienās te Fricis Dziesma, te Anšlavs Eglītis, V. Cedriņš, P. Aigars, Elīna Zālīte u. c. Ārēji jau daudz neizrāda, tomēr sarunā var manīt, ka visi kaut kādu kļušu skumju, kaut kādu sāpju pilni, lai gan visi vēl strādā un nepieder pie tādiem, kam pārmaiņas visu būtu atņēmušas. Tā ir garīgā nospiesība, nebrīvība, garīga pliekānība, kas valda visapkārt.

1941.20.II.

No visām pusēm atkal balsis ar satraukuma pilnām ziņām un nojautām par pēdējā laika notikumiem, par kara šausmām, kas plēšas plašumā, par latviešu ģimeņu masu izsūtīšanu no Latvijas, kā no laukiem, tā pilsētām, par visu dzīves posta rēgu, kādu cilvēcei tuvina karš. Lielas un mazas tautas pārdzīvo smagu traģēdiju, par kuru nevar apjēgties, kas pie tās vainīgs (...).

R.1941.16.VI

*Nēnā; kara notikumi veloj pāri mū mums un mūsu
 ģimnī, ziedamī esam postu un uz jūzhe. Arī Rīgā
 kopamās jau dzīvos. Pate notikumi jūktē mūs kopā jūzhe
 un mūs jūzhe dzīvot, vello atjēkst.*

Upele, 20.VII

Šodien Rapas pavadišana. Lai gan atklātībā nekas nav ziņots, pavadītāju tomēr ļoti daudz, ap 400–500. Un ziedu, ziedu sevišķi daudz. Mazāk redzēju tikai to rakstnieku, kam taisni būtu Rapam jāpateicas par to, ka viņi izgājuši tautā pēdējos gados plašāk (piem. Čaks, Sudrabkalns). Vispār rakstnieku nebija daudz. Redzēju P. Jēger-Freimani, A. Ersu, Arv. Dravnieku, J. Kadīli, arī V. Struņķi, gāju kopā ar prof. T. Celmu.

1941.1.VI

Ēriks Adamsons pastāstīja, ka J. Sudrabkalns pēdējā laikā mājās vairs nemaz negulējis, nevarējis dzīvot, nervozējis. Tāpēc viņš gājis no viena pie otra drauga, īpaši naktīs. Bet jūnija pēdējās, kara dienās visas dienas un naktis, ar plinti apbruņojies pavadījis Rakstnieku klubā, kopā ar citiem boļševiku dižvīriem, un reizē ar tiem arī aizbēdzis.

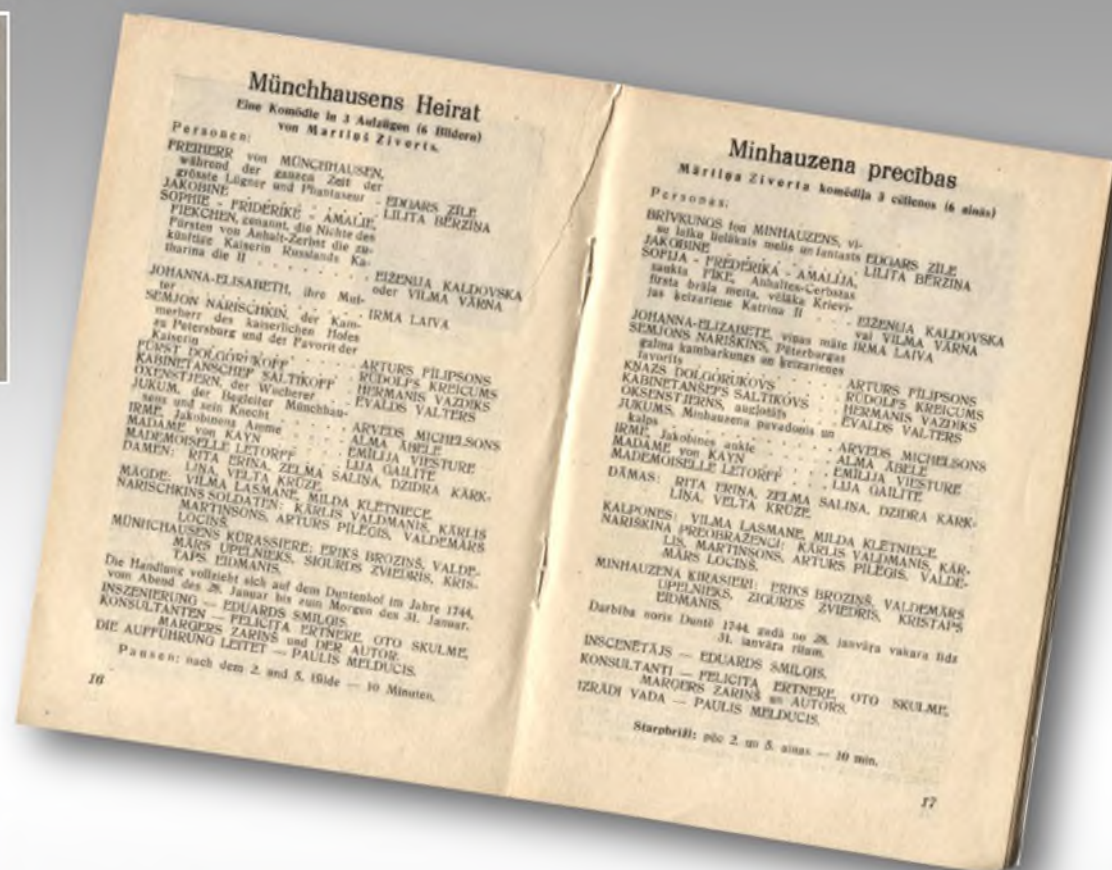
22.VIII

No labās: V. Lejasozols, E. Adamsons, M. Ķempe, Dziesmas kundze 1941. gadā.

Bibliotēkā šodien E. Adamsons. Nācā tāpat sirdi izkratīt. Kā daudzi, arī viņš stāvēt patlaban krustceļos, kas aizejot uz pilnīgu bezdarbu. Ko lai iesākot? Kamēr vien viņš varēšot eksistēt, rakstīšot neatkarīgi, brīvi, tikai pats sev un nolikšot uzglabāt lai kādreiz drukā vēlākās paaudzes, ja vērts. Rakstīšot traģediju, sēdēšot te bibliotēkā. "Kad tikai miers, kad miers ir dvēselē..." Bet kāds varot būt miers, kad esot palicis viens, kundzi aizrāvuši boļševiki līdz. Jau kā paredzēdama, viņa ik rītu gājusi un sirsnīgi atvadījusies, nezin vai vakarā vairs tiekoties. Šis vēl bārās, ko melšot niekus. Pēdīgi iznācis arī tā, jo boļševiku aizrāvuši viņu no darba.

24.VIII

Münchhausens Heirat

Eine Komödie in 3 Aufzügen (6 Bildern)
von Marius Ziverts.

Personen:

PREHERR von MÜNCHHAUSEN,
während der ganzen Zeit der
größte Lügner und Phantaseur
JAKOBINE
SOPHIE - FRÉDÉRIKE - AMALIE,
Fürstin von Anhalt-Zerbst die zu-
künftige Kaiserin Russlands Ka-
tharina die II
JOHANNA-ELISABETH, ihre Mut-
ter
SEMJON NARISCHKIN, der Kam-
merherr des kaiserlichen Hofes
zu Petersburg und der Favorit der
Kaiserin
FÜRST DOŁGORUKOFF
KABINETANSCHEP SALTIKOFF
OXENSTJERN, der Wächter
JUKUM, der Begleiter Münch-
hausens und sein Knecht
IRME, Jakobines Amme
MADAME von KAYN
MADMOISELLE LETORFF
DAMEN: RITA ERINA, ZELMA
LINA, VELTA KRÜZE
MAGDE, VILMA LASMANE, MILDA KLETNIECE
NARISCHKINS SOLDATEN: KARLIS VALDMANIS, KARLIS
MARTINSONS, ARTURS PILEGIS, VALDE-
MARS LOCINS
MÜNCHHAUSENS KIRASSIERE: ERIKS BROZINS, VALDE-
MARS UPELNEKS, SIGURDS ZVIEVIRIS, KRIS-
TAPAS EIDMANIS
Die Handlung vollzieht sich auf dem Dyntshof im Jahre 1744,
vom Abend des 28. Januar bis zum Morgen des 31. Januar.
INSZENIERUNG - EDUARDS SMILDIS.
KONSULTANTEN - FELICITA ERKNERE, OTO SKULME,
MARGERS ZARINS und DER AUTOR.
DIE AUFFÜHRUNG LEITET - PAULIS MELDUCIS.
Pausen: nach dem 2. und 5. Bilde - 10 Minuten.

16

Minhauzena precības

Mārlīga Ziverta komēdija 3 cēloņos (6 ainās)

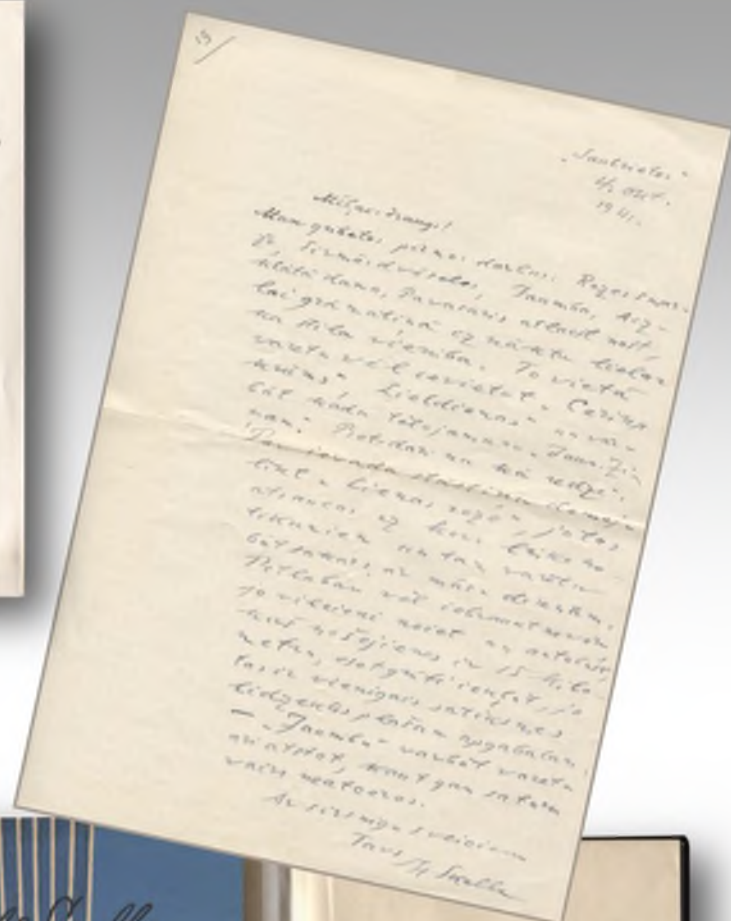
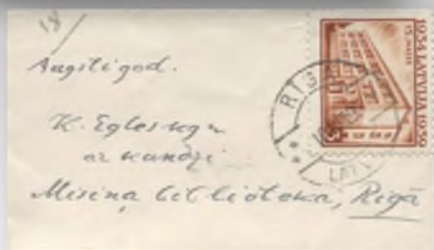
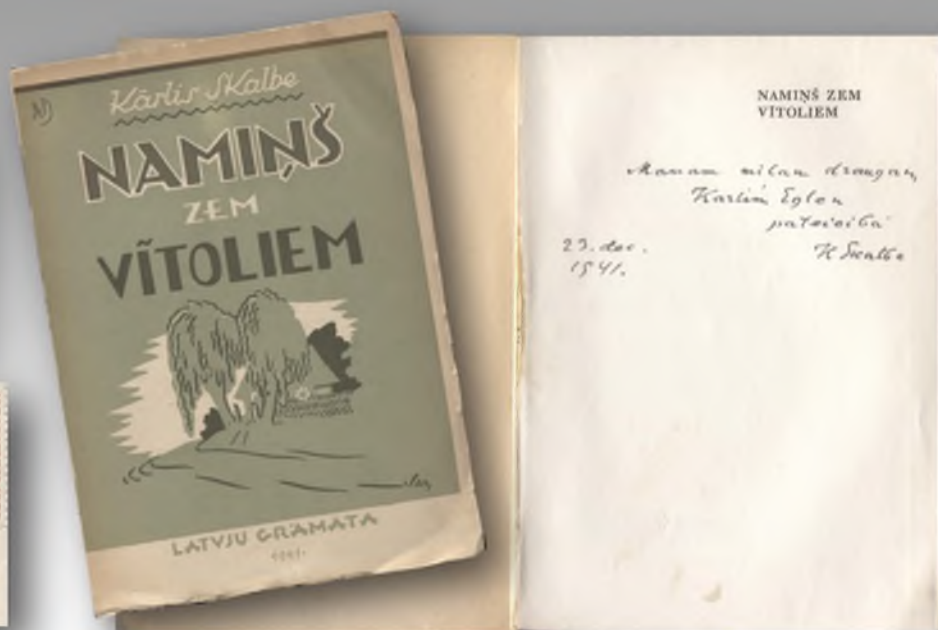
Personas:

BRIVKUNGS ION MINHAUZENS, vi-
ns ļaunā laikā melis un fantāstis
JAKOBINE
SOPHIA - FRÉDÉRIKA - AMALĪJA,
saskaņā ar PIKE, Anhaltis-Cerbstas
fursta brāļa meita, vēlāka Krievi-
jas ķeizariene Katrīna II
JOHANNA-ELIZABETE, viņas māte
SEMJONS NARISKINS, Pēterburgas
galma kambarbūris un ķeizarienes
favorīts
KVAZS DOŁGORUKOVŠ
KABINETANSČEVS SALTIKOVŠ
OKSĒNSTJERNŠ, ančiņš
JUKUMS, Minhauzena pavadois un
kaps
IRME, Jakobines aukle
MADAME von KAYN
MADMOISELLE LETORFF
DĀMAS: RITA ERINA, ZELMA
LINA, VELTA KRŪZE
KALPONES: VILMA LASMANE, MILDA KLETNIECE,
NARISKINA PREOBRAZĒNCI: KĀGLIS VALDMANIS, KĀR-
LIS, MARTINSONS, ARTURS PILEĢIS, VALDE-
MARS LOCINS
MINHAUZENA KIRASSIERI: ERIKS BROZINS, VALDE-
MARS UPELNEKS, SIGURDS ZVIEVIRIS, KRISTAPAS
EIDMANIS
Darbība notic Dantē 1744. gadā no 28. janvāra vakara līdz
31. janvāra rītam.
INSCENĒTĀJS - EDUARDS SMILDIS.
KONSULTANTI - FELICITA ERKNERE, OTO SKULME,
MARGERS ZARINS un AUTORS.
IZRĀDĪ VADA - PAULIS MELDUCIS.
Starptiķis: pēc 2. un 5. ainās - 10 min.

17

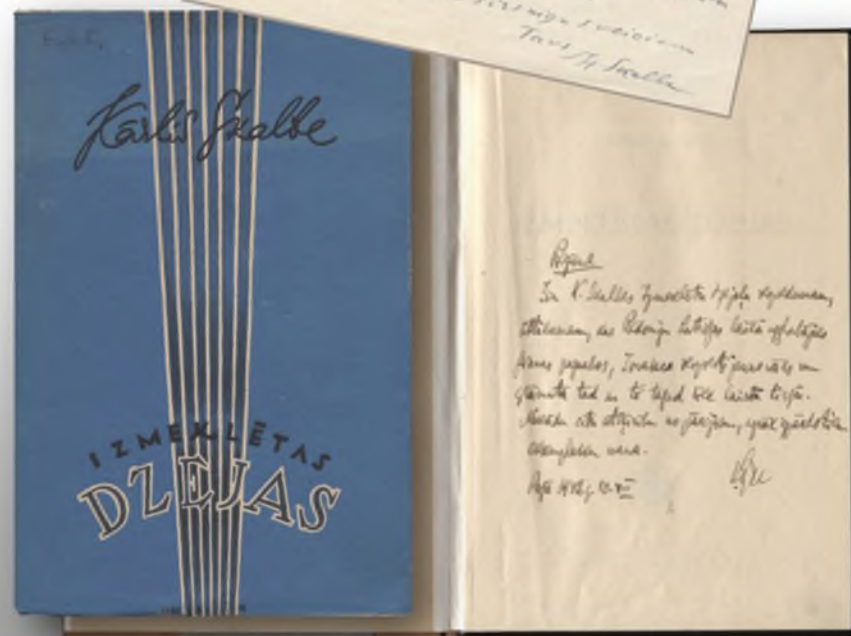
Mārtiņš Ziverts patlaban ir vienīgais īstais dramatiskais rakstnieks latviešu rakstnieku jaunajā paaudzē. Nevienā viņa drāma nav bez sava skatuviskā un arī dramatiski literārā nerva, kā mēdz teikt Nemaz to īpaši un kaili neakcentējot, allaž savās dramās viņš risina arī dziļākas nacionālas un vispārcilvēciskas problemas. (..) Minhauzena precības pirmizrāde šodien par jaunu apliecināja Ziverta talanta briedumu: ar lielu skatuvisku spraigumu un māksliniecisku mēra sajūtu un taktu, it kā vieglā rotaļā pieskardamies cilvēka sirds būtiskām dziņām un iedabas īpašībām, asprātību pilnā tēlojumā Ziverts sniedz notikumiem bagātu ainu.

1941.17.XII

Pie Bastejkalna satiku Kārli Skalbi, nāca no Rapas puses ar savu Klusuma meldiju padusē. (...) kad teicu, ka viņš izskatās ļoti spīrgts un veselīgs, Skalbe it kā atdzīvojās. Jā, viņš arī tā domājot un jūtot. Te liela nozīme ir arī gara stāvoklim. Pagājušā laikā viņu nospiedušas smagas domas par savu un visas mūsu tautas likteni, viņš bijis saguris un īdzīgs (...). Bet tagad esot pavisam citāds gars. Garīgi varot justies kā atpestīts, lai gan arī tagad mums, latviešiem, esot vēl ļoti daudz ko vēlēties. Bet tas viss nāksot pamazām, vajagot tikai ticības un pacietības sev un savas tautas lietai.

1941.16.XII

1942. gads.

Atkal ir visi jautājumi un problēmas. Smaga pārdomu un pārbaudīšana, kas ir Latvijas tautai nav devis, ko viņa ir gribējusi un vēlējusies, un kas atvērta viņas spēkus un spēkus. Un tomēr, un vēl pārdomājot un ar ko viņa pametās, viņi ir Latvijas tautas tiesības un pašlēmības jautājumus. Pēc šīs pētīšanas ir nacionālie spēki, bet tad vēl ir spēki un iespējas, lai mēs un Latvija savas spējas izvērtētu. Kā parasti, šādā veidā ir spēki un iespējas.

Alfa. 1942.11.

Bij. Valtera un Rapas grāmatnīcā sastapu prof. T. Celmu. Kā allaž, viņš labprāt grib ar mani parunāties par pašreizējiem militāri politiskiem notikumiem pasaulē. Viņš pie tam ļoti optimistiski noskaņots. Pēc viņa domām, kara iznākums noteikti sāk nosvērties Vācijai par labu. (..) Arī Eiropa un visa cilvēce nu varot sākt domāt par pavasari.

Man turpretim ir pavisam citāda sajūta (..). Cilvēce neapturami un diezgan strauji traucas pretī drausmīgai un drūmai traģēdijai, traģēdijai, kāda vēsturē nekad vēl nav piedzīvota. Vācijas uzvaras kaujas laukos te nespēj nekā par labu griezt. Ikviens karš iznīcina materiālās un garīgās kultūras vērtības un vairāk vai mazāk proletarizē masas. (..) Dzīves pamati tiek grauti un iznīcināti līdz pēdīgajam un masas tuvina tikai komunismam (..).

10.1

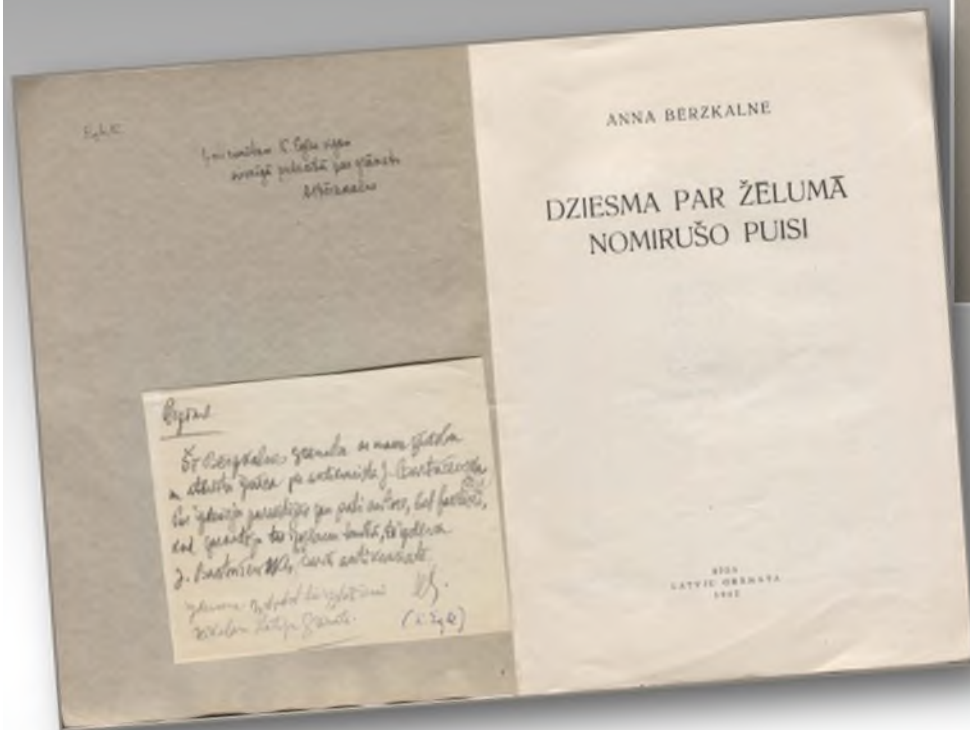
Auksta, bet ļoti skaidra un patīkama ziemas diena. Ivandes Kaijas, dedzīgās problēmu risinātājas – rakstnieces pavadīšana Meža kapos. Jaunajā kapličā un kapos sanācis diezgan daudz, ap kādu 200 pavadītāju. Liekas, būtu bijuši vecie, brīvās Latvijas laiki, par kuriem arī Kaija tik nesavtīgi, pašai dziedīgi un dedzīgi cīnījās, līdz pazaudēja veselību un atdeva visu savu mantu, pavadīšana būtu nesalīdzināmi svinīgāka (..). Bet tagad? Daudz īstu latviešu vairs nav starp dzīvajiem, daudzi mokās kaut kur tālu Krievzemē, daudzi pārvērtušies arī par latviešu tautas atkritējiem pa labi un pa kreisi...

1942.11.1

Nekrologs.

No mums šķitrusiēs pazīstamā rakstniece Ivande Kaija. Pag. gada 24. decembrī vientuļo rakstniece, kas jau kopš 1921. g. no triekas bija zaudējusi valodu un dzirdi, ceļā uz baznīcu sabraucis auto. Nenākot pie samanas viņa slimnīcā mirusi š. g. 2. janvārī. Viņas mirstīgas atliekss svētdien, š. g. 11. janvārī guldīja Rīgas Meža kapos.

Bibliotēkā Anna Bērzkalne. Ļoti priecīga un sajūsmināta. Atnesusi man savas grāmatas Dziesma par žēlumā nomirušo puīsi eksemplāru, ar veltījumu. Darbs, ko viņa gadiem strādājusi un uz kura parādīšanos atklātībā nebijis nekādu cerību, tagad nu varēšot iet tautā, īpaši mana atbalsta dēļ. Un tas ir taisnība: bez mana atbalsta un padoma tā grāmata dienas gaismu nebūtu ieraudzījusi. Pati Bērzkalne vispār ir ļoti nepraktiska, no ikdienas dzīves sākumiem nekā daudz nesaprot, un tāpēc, man liekas, viņa tik aizspriedumu un aizdomu pilna, ka gaišā dienas laikā saskata ļaunus spokus tur, kur tādu nemaz nav.

10.IV

Rakstnieku rīts. Pēc kārtas jau trešais, kādus rīko patreizējā arod. centr. sav-ba ABC jeb pa "vācu vīci" saukta organizācija "Dzīvot prieks" (Kraft der Freude). Patiesi ērmots nosaukums, kādu spējīgi izdomāt tikai vācieši, neviens cits, jo uz sentimentālām banālībām neviens nav tik spējīgs kā viņi. (..) Sarīkojums noritēja diezgan pacilāti un jauki, un simpatiskākais – ļoti nacionālā noskaņojumā.

1942.19.IV

Rakstnieku rīta dalībnieki

Pēc tam Jānis Rudzītis, kurš vakar mani aprakstījis Tēvijā. Nezinu, kādai vajadzētu būt cilvēka godkārei, lai justos neapmierināts ar to, ko viņš, piemēram, par mani teicis? Nezinu arī, cik un ko no visa tā, ko viņš raksta, esmu patiesi pelnījis? Bet vienu tomēr es droši varu teikt: faktiskā ziņā viņš tur nekā nav samelojis, mani nepareizi iztēlojis, un ko tad vairāk?

Rīgā 1942.9.VII

Kārlis Egle

Arnolds Masiņa sniegums

Pēc savām skolotāja, kopavīra un redaktora gaitām nu jau daudzus gadus viņš ir Rīgas pilsētas Misiņa bibliotēkas bagātību sargs un kārtotājs. Šī mazā darbstabiņa Torņa ielā ir viena no nedaudzām satikšanās vietām Rīgā, kur katru dienu iegriežas literāti, jo Kārlis Egle viņus mīl tāpat kā savas grāmatas. Viņa tēvišķīgā smaida priekšā katrs var izstāstīt gan pa savām nedienām, gan parānkumiem, lai tad saņemtu ar labsirdīgu humoru darinātas pamācības. Pats būdams atjuribnieks visos pasaulīgajos priekos, Kārlis Egle labprāt piedalās citu draugu bohēmas brīžos, un tad šķiet, ka viņš no tējas glāzes noreibst tāpat kā pārējie no vīna. Ja kādam rakstniekam tuvojās cieņnīgs mūža vai darba gadu skaits, K. E. parasti ir viens no rosīgākajiem jubilejas rīkotājiem, bet pats savā 50. dzimšanas dienā no Rīgas gan aizbēga. Runājot par K. E. literāro darbību, vispirms jāpasvīt, ka darbs Misiņa bibliotēkā viņu ierindojis starp latviešu visievērojamākajiem bibliografiem. Šai virzienā tiekusies arī K. E. redaktora darbība vērtīgajā mēnešrakstā Latvju Grāmata un autobiogrāfisku rakstu krājumā Atziņas. Viņš ļoti kārtojis arī Poruku Jāņa un Kaudzīšu rakstus un bijis kolektīvi darinātās Latviešu literatūras vēstures dvēsele. Laiku pa laikam K. E. darbojies arī kritiķā par recenzentu. Te viņš parasti bijis paklausīgs savai intūcijai, un ja arī gadījies, ka intūitīvais vērtējums radies pārāk saudzīgs, visumā Eglem nevar pārmest ne vienpusību, ne apzinātu subjektīvismu. Viņa mīlestība veltīta mūsu Porukam, tad Tagorem un Tolstojam, kas nozīmē, ka viņš literatūrā jo īpaši cienī ētiskas problēmas. Tomēr tikpat ļoti viņš spēj saprast vsmodernākos pantus un kļūt par to aizstāvi. Tad viņš top nopietns. «Tā tāk ir ista dzeja, tur nekā nevar darīt!» ar šādu teicienu debates izbeigtas. Galu galā K. E. istais darba lauks tomēr ir literatūras vēsture Teodora Zeiferta garā. J. R.

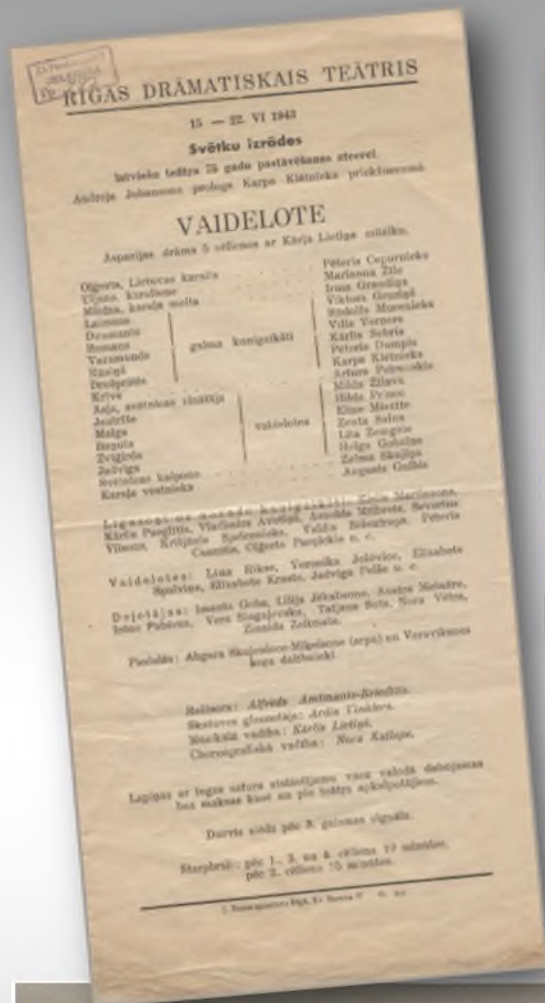
1943. 3

Cieņavādītāi šeeo un saņaidītāi jūmo padu klugi kļeji mūftas.
Smajas dienas valick arf mums, bet nās nēlāda pagrāija, ka
tugmāx katu turāta nākotie gaidāmas nēstāvas. Pēnēs, lai
mū stā, bet fajada tapāt tā Pruslām, ka „dzīvot, dzīvot gūdas
māx.” Cētkis un dzīvot kōty ar jārā tautā,
1943.10.1.

Annas Brigaderes laureātu godināšanas akts Nacionālajā teātrī, kas pārpildīts, īpaši ar jaunatni. (..) Kad mēs ar P. Jēger-Freimanis kundzi ievēdām laureātus teātra zālē, aplausi negribēja nemaz rimties. Atzinība bija abiem dzejniekiem vienprātīga un nepārprotama, jo labi to varēja vērot, kad viņi viens pēc otra lasīja savus dzejoļus. Skalbem, kura galva jau pa daļai sudrabaina (..), kura vaigā jau stipri manāms mūža norieta vītums, melodiskā, maigā balss drebēja, kad viņš lasīja savas dzejas. (..) Zinaida Lazda pašā spēku briedumā, vienkāršām kustībām, mazliet pasausu, bet pieglaudīgu balsi, lasa vairākus savus dzejoļus. (..) Tā ir varena dzeja, kas saista lasītāju un klausītāju. Un ja kāds tad nācis viņas dzejas gara varā, tad tas no tā vairs valā netiek.

R. 1943.10.1

Bāla, pliekana un pavisam nenozīmīga vakar bija latviešu teātra 75 gadu pastāvēšanas atcerei veltītā Vaidelotes izrāde. Ne jausmas no tā, ko es guvu kādreiz šīs lugas izrādī vecajā Rīgas latv. b-bas teātrī kā jauneklīs noskatīdamies. Nevien aktieru sastāvs, pats inscenējums, bet arī pati spēle tāda nevarīga, pliekana, tukša, ne jausmas no ugunīgā Aspazijas gara. Vai tas ir pašreizējā laikmeta un apstākļu nevēdžību smagums, tautai nolauptā patstāvība, vai gara darbinieku pagurums, bet svētki nelīdzinās lieliem teātra svētkiem, tāpēc atstāja sirdī ļoti bēdīgu iespaidu.

1943.16VI

Aspazijas izvadīšana no Māras baznīcas uz Raiņa kapiem. Drūma, smagas ziemas miglas apņemta diena, gluži tāpat kā viss šis kara un citu nebūšanu un nevēdžību pārpilnais laiks, kas arī Aspaziju viņas mūža vakarā garīgi nospieda. Lielais Dievnams tomēr ļaužu pārpildīts. Daudz rakstnieku, mākslinieku, atklātības darbinieku, bet vēl vairāk vienkāršo ikdienas cilvēku un arī skolu jaunatne, kuru visu sirdis tik ilgi sildījusi Aspazijas dzeja. Augusi un līdzī cīnījusies savai tautai miera un dažādo negaisu un nedienu laikos, kopā ar Raini izbaudījusi latviešu brīvības cīnītāju vajāšanas un izdzīvības likstas, tomēr nekad un nekur nesalauzta un nesatriekta Aspazija savu dzīvi un darbu allaž cieši saistījusi ar savas tautas likteni. (..) Atceļā no pavadišanas iegriezāmieš bij. Kalta kafejnīcā mēs trīs – K. Skalbe, J. Zālītis un es, kur uzkavējamies pie tases kafijas, pārsprieddami nevien Aspazijas dzīvi un darbus, bet arī vispār mūsu rakstniecību. Maz patlaban jaunajā paaudzē tādu dzejnieču, kas kā personības varētu kaut cik tuvojies Aspazijai. Ar viņu tātd šodien aizvadīta sevišķi izcila rakstniece, vesels mūsu rakstniecības laikmets.

Rīgā 1943.10.XI

